× tvebockad

tvebåkad l. -or, m. och f., n. -kad, pl. -kade, utan komp., dubbelviken.

kålen lo rent tvebåkad i kåven. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tveskotta

tveskóṯa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - u, - a, pl. - r) intr., vid väfning begagna 2 skyttlar, emedan 2 slags inslagsgarn användes.

tveskóṯad toj. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvesovla

tvesu̱la (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., eg. tveṣofla; på samma gång äta två slags sofvel, t. ex. smörgås med kött l. ost. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvesovlande

tvesu̱lane, n., -d, utan pl.,
eg. tvesoflande; förtärande, ätande
af två slags sofvel samtidigt.
t. ex. af smörgås med köft l. ost. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvesovlare

tvåsulare, m. ,- n, pl. = ,- rna,
eg. tvesoflare; person som på
samma gång äter två slags sofvel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt

tvestärta, f.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvestjärta

tvestärta, f., -n, pl. -tor, -na,
tvestjärt. Insekt.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvetingt

tvetin̲t, adv., utan komp.,
förek. i uttr. hå̲ra tvetin̲t,
2 gånger i rad öfverharfva.
jo̲ren behovor ent̲e hå̲ras tvetin̲t,
de e nåk̲ me entin̲t. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvetosla

tvetåsla, f. -n, pl. -lor, -na, hermafrodit. Om människor och djur. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvi

tvi ! interj. , tvi.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Ter Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilling

tvi²liz, m., -kn, pl. -a, -na,
tvilling. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingar

tvi^{2}l̲inzaàjs, n. ,- ed, pl. =,- en, tvillingar, 2 sammanvuxna rågar. Lj

de e ea̲ter t̲it en hi^{1}t̲or tvi^{2}l̲inza-àjs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingbroder

tvi̱l̥i̱ŋ̱abrò̱w̱or, m., -an, pl. -brò̱ra, -na, tvilling-broder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingfår

tvi^{2}l̲iŋ̲afà̲r, n., -ed, pl. =, -en, tvillingtacka, tacka som födt tvillingar. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

twillingföl

tvilinzafyl, n., -ed, pl. =, -en,
twillingföl. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingkalv

tvi̯lizakàl, m., -en, pl. -a, -na, tvillingkalf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ villingko

tvi̥ḷizakò̱, f., kòwen, pl.
tvi̥ḷizaffò̱r, -na, tvillingko.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillinglamm

tvi²lizalàm, n., -ed, pl. =, -en,
tvillinglam. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingstut

tvi²lizastùd, m., - en, pl. - a, - na, tvillingoxe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingsyster

tvi̯lin̯asu̯ṣ̱tor, f., -ur, pl.
-tra, -na, tvillingsyster.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingók

tvi̊l̲iŋaø̲j, n. ,- ed, pl. =,- ea,
tvillinghäst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvillna

tvī̥lna (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., tappa, hälla på kärl, tratta.

tvī̥lnar drī̥ffad po ḁ̈̄nzkared! flḁ̈̄skorna e tvī̥lnade fola me milff. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvilnande

tvi^{2}lnande, n., -d, utan pl., trattande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilnetratt

tvi̯lnetràt̲, m., -en, pl. -a, -na, större tratt som brukas då man fyller en vätska, t. ex. brännvin, öl m. m., på större kärl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvina

tvi̱ˀna (-ar, -a, -ad, -ad, blott
i n. sing., -a, pl. -r, pres.
particip (tvi̱ˀnenes) intr.,
bete sig fjoskigt, fjantigt.

var nu̱ klag, nu̱ kan har
va tvi̱ˀnad naḵ po e̱n gaṉ.
to̱ˀsan kom tvi̱ˀnenes tr fa̱ˀrfan.
har ska du nu̱ tvi̱ˀna he̱n? Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ toinande

toinande, n., -d, utan pl.,
fjoskigt, fjantigt beteende..
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinas

tvi̱²nas (tvi̱²nes, tvi̱²ntes, tvi̱nts) dep., tyna, aftyna.
bā̱¹rned rent tvi̱²ntes bort.
Sæn tvi̱²nes aw ffml. G.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvinekar

tvi̱nekàr, n., -ed, pl. =, -en, epitet på en person som beter sig fjoskigt, fjantigt.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvineri

tvineri, n., -rijed, utan pl., fjoskighet, fjantighet. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvinet

tvi̱ned och efter for, för,
tvi̱ned, adv., komp. tvi̱nedare,
-dast, fjoskigt, fjantigt.
G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvinet

tvi̱ned l. - or, m. och f.,
n. - ned, pl. - neda och efter
foṟ, för, tvi̱ned o. s. v., komp.
tvi̱nedare, - dart, fjoskig.
da jor glu̱tana tvi̱neda
me de maza sla̱ned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga
v.

tvìya pret. ̀-a

sín tvìya di hìna.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga

tvinza / tvinzar, tvant, tvonzed, tvonzen, m. och f. n. -zed, pl. -zna, tvinza, pl. - r/ tr., tvinga.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga sig

tvi²ŋa si (tvi²ŋar, tvạnt, tvø²ŋed, tvi²ŋa, pl. _ r) refl., tvinga sig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvingande

tvi²ngande, n., -d, utan pl., tvingande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvingsel

tvi^{1}ŋsel, m., -en, utan pl., tvång.

ja vil e^{2}nte v^{2}da aw nan tvi^{2}ŋsel, nar ja ska ju^{2}ta mi.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna

tvi̊ʒa (tvi̊ʒar, tvạnt, tvø̊ʒed, tvø̊ʒen, m. och f., n. -ʒed, pl. -ʒna, tvi̊ʒa, pl. -r) tr., tvinna.

tvi̊ʒa tvis̱t.

tvø̊ʒed hø̊s̱egạ̀rn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinnande

tvi²ŋanh, n., -d, utan pl., tvinnande. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

twinning

twizniz, m., -en, utan fl., twinning, twinnande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist

tvist, m., -ar, -en, utan pl., bomullsgarn, tvinnadt och otvinnadt. Jfr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistband

tvi^{2}stabàn, n. ,– bd, pl. =,– bn, af bomullsgarn tillvärkadt band. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvistblaggarn

tvi^{2}stablagàrn, n., – ed, vtan pl., väf hvars ränning består af bomullsgarn, men islaget af blångarn eller ock ränningen af blångarn, men islaget af bomullsgarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistbloggarnsbyxor

tvistablaggarnsböjsor, f., -na, pluralt, byxor af tvistablaggarn. Se detta ord. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvistblaggarnslakan

tvi^{2}stablagarnslàgan, n., – hd, pl. = , – ha, lakan af tvi^{2}sta-blagàrn. Se detta ord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvistblaggarnsräcka

tvi̥stablag̲a̲rnsrè̤ffa, f., -n, pl. -ffor, -na, väf med ränning af bomullsgarn och islag af bläggarn l. ock med ränning af blaggarn och islag af bomullsgarn. Lj

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistblaggarnsskjorta

tvi^{2}stablagarnsjorta, f., -n, pl. -tor, -na, ~~sky~~ skjorta af tvi^{2}stablagarn. Se detta ord!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistblaggarnssärk

tvi^{2}stablagarnsàrff, m., - ha, pl. - a, - na, särk af tvi^{2}sta-blagàrn. Se detta ord!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvistbunta

tvi^{2}stabòn̲ta, f., -n, pl. -tor, -na, en bandt bomullsgarn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistbyxor

tvi^{2}stabòjsor, f., -na, pluralt, bomullsbyxor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistduk

tvi^{2}stadùg, m., - un, pl. - a, - na, af bomullsgarn väfd bordduk. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistdyna

tvi^{2}stadyna, f., -n, pl. -nor, -na, dyna med var af bomullstyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistförklåd

tvī̥stafòr̥kla, n., -d, pl. =, -n, bomullsförkläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvisthandklåd

tvi̥stahàzkle, n., -d, pl. =,
- n, handduk af bomullstyg.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvisthuva

tvi̥ṣtahàu̱wa, f., - n, pl.
- w̱or, - na, bomullsmössa,
mössa af bomullstyg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvisthåsa

tvi̥ʔstahòs̱a l. -hoẕa (sällan) f.,
- n, f., pl. -s̱or l. -ẕor, - na,
bomullsstrumpa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvistislätt[1]

tvi[2]staislät, m., -en, utan pl., bomullsislag, af bomullsgarn bestående islag till en väf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistjalusi

tvi^{2}stagærdøsija, f., – n, pl. – jor, – na, bomullsjalusi, fönsterjalusi af bomullstyg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistkjortel

tvi^{2}staffàrtel, m., -en, pl. -tla, -na, bomullskjol. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistkläder

tvi̥stakl̥ær, genus obestämbart,
– na, pluralt, bomullskläder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistklänning

tvi^{2}stakl̲ä̲niz, m., – en, pl. – or, – na, bomullsklädning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistkrage

tvi^{2}stakràve, m., - n, pl. - va, - na, bomullskrage, krage af bomullstyg. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistlakan

tvi̱stalàgen, n., – ed, pl. =, – en, bomullslakan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistlapp

tvi^{2}stalàp, m., -en, pl. -a, -na, bomullslapp, lapp af bomullstyg. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ toistlin

toi̯stali̯n, n. ,- ed, pl. = ,- en,
bomullslinning, ~~ärml~~ ärm- l.
kjollinning af bomullstyg.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistmatta

tvi^{2}stamàta, f., -n, pl. -tor, -na, bomullsmatta, golf-matta af bomullsgarn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvistnyckla

tvi̥̊stanỳgla, n., -d, pl. -lun, -un, bomullsnystan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistnäsduk

tvi^{2}stanesdùg, m., -an, pl. -a, -na, bomullsnäsduk, näsduk af bomullstyg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistpris

tvi̱²stapri̱s, n., -ed, pl. -or, -na, priset på bomullsväfgarn.

~~f~~ tvi̱²stapri̱sorna har ga̱d ä̱¹p.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistrand

tvi^{2}s̲taràn, m., -en, pl. -rèn̲or, -na, bomullsrand, väfrand af bomullstyg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistrock

tvī̥staràk̲, m., -en, pl. -a, -na, bomullsrock, rock af bomullstyg. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvistrācka

tvi^{2}starèffa, f., -n, pl. -ffor,
af bomullsgarn i hemmet
tillvärkad väf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistservett

tvi^{2}stasærvèt, m., – en, pl. – or, – na, bomullsservet, servet af bomullstyg. Gj. ✝

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistskaft

tvi^{2}staskàft, n., – ed, pl. =, – en, strumskaft af bomulls-garn.

joha^{1}na klodar ti vajs o jor ulna sa^{2}ka i tvi^{2}staskàft.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistskjorta

tvi^{2}stajòrta, f., -n, pl. -tor, -na, bomullsskjorta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvistslaw

tvi^{2}s̱taslàṟv, m., -en, pl. -a, -na, bomullstrasa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistsock

tvi²stasàk, m., -en, pl. -a, -na, skrumpfot af bonullsgarn. Vj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistspole

tvi^{2}staspòle, m., - n, pl. - la, - na, väfspole af bomullsväfgarn. Gj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistslycke

tvi²stastiffe, n., -d, pl. =, -n,
härfva af bomullsväfgarn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistsärk

tvi^{2}stas-cèrff, m., -en, pl. -a, -na, bomullssärk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist-tonklåd

tvī̥statàr̲kle, n., -d, pl. =, -n, hufvudduk af hemväfdt bomullstyg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvisttråd

tvi̥ṣlatrà̱, m., – n, pl. – a, – na, bomullstråd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist-tröja

tvi̥̊statròja, f., -n, pl. -jor, -na, bomullströja. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist-tyg

tvī̥statòj, n., -ed, utan pl., gröfre bomullstyg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

twist-täcke

tvi^{2}statèffe, n. ,-d, pl. = ,-n,
bomullstäcke, sängtäcke af
bomullstyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistvante

tvi^{2}stavànte, m., -n, pl. -ta, -na, bomullsvante. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistvarp

tvi^{2}stavàrp, m., -en, vtan pl., bomullsränning, af bomullsgarn bestående ränning till en väf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistvást

tvi̥̊stavèst, m., -en, pl. -a, -na, bomullsväst, väst af bomullstyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistärm

tvi^{2}stacèrm, fr., -en, pl. -or, -na, bomullsärm, ärm af bomullstyg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivel

tvivel, n., tvivlad, utan fl., tvifvel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivelaktig

tvivlǽjti l.-tijor, m. och f.,
n.-tet, pl.-tija, komp.
-tijare, -tijast, som tviflar.
i behóvor vist ente vara
tvivlǽjtija am pánzana. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivelaktighet

tvivlåjtihèd, m., -ber, utan pl., tvifvelsjuka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivelaktigt

tvivlǣjtet, adv., komp.-ǣjtijare, -ǣjtijast, tvifvelsjukt, misstänksamt.

de hørs sa tvivlǣjtet o vẽla ha pǣŋana i forskø̄t for et øj.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivltanke

tvivltånke, m., -n, pl. -kor, -na,
misstanke. Förek. i uttr. dra
tvivltånke på, hysa misstankar,
tvifvelsmål angående.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivla

tvi²vla /- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing. ,- a, pl. - r/ intr., tvifla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivlande

tvi^{2}vlanh, n.,- d, utan pl.,
tviflande. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvivål

adj.

tvivål

adj. om t.ex. en kätting som snor sig.

enl. medd. br. Ystad.

Snårestad, Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvòzzen

man e tvòzzen te a ha

mád me

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen
a.

tvògen, neutr. -et

jå, de va tvògen (= nödvändigt)

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunget
adv.

tvòŋad

nödvändigtvis

nu̱ḿe̱ra ska di tvòŋad
sè̱da a ha mȧ́d.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen
adv.

tvågad

nödvändigt

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
r.

tvau

1

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
r.

tø

tǿ pèjar ad gýen
a tǿ pèjar ad býen

(ur en gåta)

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

tva, räkneordet två. I nyare målet. I äldre tue.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

tu, grundtalet två. I äldre
målet i i nyare tvo.

i tu[1], i tu, i sönder. Även
i nyare målet.

J.

våra[2] i tu beröd[1], vara i beröd, vara
villrådig.

J.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två rätten

två

"du vid vi två har lännje..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

år.

tåltre, 2 à 3, några.

di fek ja fåtijälp – di fek tåltre

kånor i månaden.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

r.

tàltre

jà har bàra lèfzed núe en tàltre dá

en tàltre ár

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

Lingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

tåltre, räkneord, oböjl,
två l. tre, två à tre. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåa

tvåa, f. -n, pl. tvåor, -na, tvåa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåbent

tvåbent l. -or, m. och fj.,
n. -bent, pl. -bena, utan
komp., tvåbent, som har 2
ben, fötter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvål

tvål, n., -et, -ed, pl. =, -en,
tvål, tvålstycke.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåla

två²la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) fr., tvåla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåla sig

två²la si (- ar, - a, - ad, - a, pl.
- r) refl., tvåla sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålande

två̲lane, n., -d, utan pl., tvålande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålbit

tvalbid, m., - en, pl. - a, - na,
tvålbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålig

tvåled l. -or, m. och f., n.
-led, pl. -leda, komp.
-ledare, -ledast, tvålig, med
vidhängande tvåldelar, intvålad.
tvåleda növa far ente ta
po mad. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålkar

tvalkär, n., - hd, pl. =, - hn,
tvålkar, - kopp. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålkopp

tvalkåf, m., -en, pl. -a, -na, tvålkopp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvållukt

tvalut, m., -ka, utan pl., tvållukt. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålning

två̲lning, m., -en, utan pl., tvålning. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t vilpapper

tvålpapèr, n. ,- en, pl. =, - en, tvålpapper, pappers-stycke, vari tvål varit inlagdt, omslagspapper för tvål. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvål-plåsten

tvalplåstor l. -plåstor, n. -ed, utan pl., kollekt., tvål-plåster. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålskum

tvalskom, n., – ed, pl. fattas, tvålskum. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålsmak

tvalsmåg, m., -en, utan pl., tvålsmak. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålsmula

tvalsmula, f., -n, pl. -lor, -na, tvålsmula. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålstycke

tvalstiffe, n. ,- d, pl. =,- r,
tvålstycke. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålstång

tvålstång, m., – ha, pl. -stånzor, – na, tvålstång. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålvatten

tvalvän, n., -ed, utan pl., tvålvatten, vatten hvari tvål är upplöst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvålängeställe

tvålängeställe, n., -d, pl. =, -n,
jordbrukslägenhet med 2 å-
byggnader, 1 bonings- och 1 uthus.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåmanagård

två-managår, m., -en, pl. -a, -na, tvåmansgård, bondgård som ebas af 2 brukare, hvilka innehafva hvar sin del af åbyggnader ah jord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåmannatolva.

tvåmanatàlva, f., -n, pl. -vor, -na, tvåmanstolfva, kortspelet tolfva, utfördt af 2 personer.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåmastare

tvåmastare, m., -n, pl. =, -rna, tvåmastare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvång

tvaŋ, n., 1- kd, utan pl.,
tvång. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvångsmål

tvångsmål, n., -et (pl. =, -en, mindre brukl.) tvång, nödtvång, tvingande omständighet. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvångströja

tvångstroja, f., -n, pl. -jor, -na, tvångströja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ två-och-tjugotala

tvåoffyvetåla, f., -n, pl. -lor, -na, väfsked innehållande 22 tal = 22 gånger 30, alltså 660 rör. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåochtrettiotala

tvåotretitàla, f., -n, pl. -lor, -na, väfsked innehållande 32 tal = 32 gånger 30, alltså 960 rör. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvåpatta

tvapáṯa, f., - n, pl. - ṯor, - na, eg. tvåspena; epitet på en ko som blott mjölkar med 2 spenar.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvåpattad

tvapáṯad l.-or, f., n.-ṯad,
pl.-ṯade, utan komp.,
som blott mjölkar med 2 spenar.
om kor. Ej.

den förije gánzen kówen bar, da
ble hon trepáṯad; dine gánzen
har hon bled tvapáṯad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstolvad

tvåsyllad l. -or, m. och f.,
n. -lad, pl. -lade, utan
komp., väfd med begagnande
af 2 solfrader. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåspannagryta

tvåspanagrỳda, f. -n, pl. -dor, -na, järngryta af 2 spannars, hinkars rymd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvåspannahittel

tvåspanaffèl, m., - en, pl. - a, - na, kopparkittel af 2 spannars, hinkars rymd.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstopkruka

tvåstapakrōka, f., -n, pl. -kor, -na, tvåstopskruka, lerkruka af 2 stops rymd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstopkrus

tvåstapakrus, n., – ed, pl. =, – en, lerkrus af 2 stops rymd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstyver

tvåstivor, m., -en, pl. -vra, -na, tvåstyfver. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstyversbulle

tvåstivorsbåla, m., - n,
pl. - la, - na, tvåstyfversbulle,
1- öresbulle. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstyverskaka

tvåstivorskàga, f., -n, pl. -gor, -na, tvåstyfverskaka, litet hvetebröd som kostar två styfver = 1 öre. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstyvusskorpa

tvästivorskàrpa, f., -n, pl. -por, -na, tvåstyfversskorpa, hvetebröd, -skorpa som kostar två styfver = 1 öre. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåvåningsgård

tvåvåningsgård, m. -en, pl. -a, -na, tvåvåningsgård, gård i 2 våningar. Gj. (nämn. i staden).

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåvåningshus

tvåvåningshus, n., -et, pl. =, -en, tvåvåningshus. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåvåningslänga

tvåvanizslänza, f., -n, pl. -zor, -na, tvåvåningslänga, -bygg-nad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvååring

tvåariŋ, m., -en, pl. -a, -na; tvåårig häst.

ffor i me ær tvåariŋ?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårsföl

tvåarsfyl, n., -ed, pl. =, -en,
eg. tvåårsföl; 2-årig häst.
et tvåarsfyl e ente mijed
o seta for pläw. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvåårsfölja

tvåarsfulja, f., -n, pl. -jor, -na, eg. tvåårsungsto; 2-årigt sto. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvåårsglytt

tvåårsglytt, m., -en, pl. -a, -na, eg. tvåårsbarn; 2-årigt barn. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårshäst

två-årshäst, m., -en, pl. -a, -na, 2-årig häst af hankön. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårskviga

tvåarskvìja, f., -n, pl. -jor, -na, eg. tvåårskviga; 2-årig kviga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårsmärr

tvåårsmàr, f., -en, pl. -màror, -na, eg. tvåårssto; 2-årigt sto. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvåårspåk

tvåårspåg, m., -en, pl. -a, -na, eg. tvåårspojke; 2-årig pojke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårstós

tvåårstòs, f., -en, pl. -or, -na, eg. tvåårsflicka; 2-årig flicka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårsunge

tvåårsònze, m., -n, pl. -nza, -na, eg. tvåårsunge; föraktfull benämning på ett 2-årigt barn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåårsök

tvåårsòj, n., - ed, pl. =, - en, eg. tvåårshäst; 2-årig häst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvär

tvær, m. och f., n. -t, pl. 2-a och efter for, för, 1-a, komp. 2-are, 2-ast, 1/ tvär. en tvær vænig, 2/ vresig. tvær ti homørad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärbjälke

tværbjälfse, m., -n, pl. -fsa, -na, tvärbjälke. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärbrant

tværbrant l. -or, m. och f., n. -brant, pl. -branta komp. -brantare, -brantast, tvärbrant. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvärfalt

tvärfält, adv., utan komp., utt. för i hög grad, i stor mängd.

di årde pänga tvärfält.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvärfår

tvärfår, s. -n, pl. -or, -na, tvärfåra, på tvären mot de övriga gående plogfåra. Vj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärgata

tvergåda, f., -n, pl. -dor, -na, tvårgata. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärhand

tvärhån, m., -en, pl. obrukl.,
tvärhand.

en tvärhån bre. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärhet

tvärhed, m., -en, utan fl., tvärhet, butterhet, vresighet.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärstege

tverstij, m., -n, pl. -ja, -na, tvärstege, omkring 10 alnar lång stege, utan tvärslåar, hvilken begagnas vid taktäckning. Han fastgöres på tvären af taksidan och tjänar som stöd för täckaren.

L.J.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärsäck

tvärsäck, m., -en, pl. -a, -na, tvärsäck, lång och smal linnesäck med öppningen på midtens ena sida.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärsåker

tvarsåkor, m. och f., n. -t, pl. -kra, komp. -krare, -krast, tvärsåker. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärsäkerhet

tvärsäkerhèd, m., -en
utan pl., tvärsäkerhet.
Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärsåkert

tvärsåkort, adv., komp.
-krare, - krast, tvärsåkert.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt
adv.

tvärt

de va lång som tvärt över

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

tvært

tvært óvon vejan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

[.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

adv.

tvært

nä e de tvært o'm

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

tvært, adv., komp. tvårare,
– rast, 1) tvärt. tvært aw,
imåd, ijenam, am, ~~åvor~~,
2) tvärs. på tvært, på tvären.
på kars o på tværs. – tvært
åvor ålle mårkor. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärträ

tvärträ, n. ,– d, pl. =, – n,
tvärträ. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärvigg

tvärvidz, m. 1 – en, pl. – a, – na, tvärvigg. Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärväg

tvärväj, m., -en, pl. -a, -na, tvärväg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättkläder

tvèteklǽr, -na

klädesplagg som befinna sig under tvättning

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty

ty (tyjor, tyde, tyt, ty, pl. tyjor) fr., fåbörda.

ty nan på nad.

han vil ty björkelönjan på fler glåta än hon har.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty (tyjor, tyde, tyt) intr., brås på.

glu̱t̲ana tyjor po fa̱ren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ty

ty (tyjor, tyde, tyt) intr.
och impers., gå undan,
raskt framskrida.

arbäjed tyjor bra for dam.
de tyde dålet me va di gute.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty sig

ty' si = begiva sig

ty' si ty

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ty sig

ty si, pres. týor

begiva sig; sälla sig till

do tyor di si húm

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty sig

ty¹ si (ty¹jor, ty²de, ty¹t, ty¹, pl. ty¹jor) refl., maka sig, laga sig.

ty¹jor ær te bø¹red.

dræ¹zen tyde si ud¹ sa net.

ty di fræ¹m sa du kan se.

hø¹zen vil ty si te¹ mæ¹j.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tya

tyja, f., -n, utan pl.,
fortskridande. om arbete.
de taar ålri te nan tyja
men doras arbøj. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tyffa (tyffor, tuft, tuft) tr.
och intr., tycka.
va tyffor du själ?
tyffa åm, tycka om. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳ̲ʃʃa, -ɔn, tỳ̲ṯa, tɸṯ

= jà tỳ̲ṯa, han va so ny̲selat

strány.

jà tý̲ʃʃon ...

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka II

di kωne leda óp va di tỳte

han tỳte de va so hémst

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tỳfga, -on

jà týfgon de skala kana
ta slút

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtʃa. pres. tỳtʃor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

pret. tyte

de tyte ja höddas so gàlad.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tỳfza. pres. týfzor

m. f. 1880.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1100

tycka v.

tuttjer (pres.) (u här = ur)

'tycker'

"å nu tuttjer ja ..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyckas

tyffas (tues, tuteks, tuts) dep.,
tyckas.
en skule sa tyffas.
ja tus ente am di, jag tycker
ej om dig. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycke

tyffe, n., -d, pl. obrukl.,
1/ tycke. - den mänen e ätor mit tyffe.
for tyffe for nan l. nad,
2/ likhet. glutana har tyffe am
fären. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyende

best. f. tý̲gen

koll. för tjänstefolket

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

tyg, -et

tyg, saker, tillhörigheter.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

toj, n., 1-ed, utan pl.,

1) tyg = väf. – ṷ̄led, start, ffokt, brit, smalt, grant toj, 2) med betydelsen saker, tillhörigheter, ss. kläder, husgeråd. drænen e ffard ētor sit toj i da. – tojed sto ṷ̄de pa baken i alt rajned, 3) leksaker. glṷ̄tana har sa mijed toj o leja me, 4) könsdelar.

Ej.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygbit

tøjbid, m., -kn, pl. -a, -na, tygbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel

tö̀jel -en, tö̀jla, -ana

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel

tö²jel, m., -en, pl. -jla, -na,
tygel. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygkänga

lojssänza, f., -n, pl. -zor, -na,
tygkänga. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygla

$\text{tö}^{2}\text{jla}$ (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) tr., tygla. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyglande

tö²jlane, n., -d, utan pl.,
tyglande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygsko

łojskǫ́, m., -skǫ́wen, pl.
-skǫ́, -na, tygsko. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygstycke

Lojstiffe, n., -d, pl. =, -n,
tygstycke. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+tyle

tyle, n., -d, vton pl.,
pack, slödder.
har e tyle nak i dine sawnen.
hunsen e i haven, for dam
aw, de tyled. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tynga

tyŋza[2] / tyŋzor[1], tyŋzde[2], tyŋzt, tyŋzd, pl. 2- a, tyŋz, pl. 4- or l. 2- or / intr. och tr., tynga. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyngande

tyngande, n., -d, utan fl., tyngande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyngd

tyngd, m., 1-en, pl. 2-ar, -na,
tyngd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyrann

tyrán, m., -en, pl. -or, -na,
tyrann. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyranni

tyran¹i¹, r., -nijer, utan pl.,
ovåsen, bullersamt uppträde
förorsakadt därav att personer
gråla, förebrå varandra något.
hå²la tyran¹i¹ am nord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysk

tusk. -an. tuska, -ana

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysk

tyf, m., 1- hn, pl. 2- a, - na,
tyske. tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysk adj.

tyss l. -or, m. och f.,
n. tyst, pl. tyssa, utan komp.,
tyske. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska

tyska[2] l. tyska[1], f. -n, 1/ utan pl., tyska, tyska språket, 2/ med pl. -for, -na, tyskt fruntimmer. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyska
v.

tu²ga (– ar, – a, – ad, – ad, blott i n. sing., – a, pl. – r) intr. tissla, skvallra i hviskande ton. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyskande

tu²gane, n., -d, utan pl., tisslande, skvallrande i hviskande ton. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyska-slån

pl. tỳskaslán

krikon (vanligare än kræjen)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyskband

týgabàn, n.,- ed, pl. =,- en,

eg. tyskband; på ett sätt, som uppgifves vara tyskt, tillvärkadt halmband för en sädeskärfve. de gar fort nar en bizor me týgabàn. Tj.

№ 323. · Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyss

tyːs. pl. tyːsa

tyst

nu ska vi va tyːsa

Nr 4293 Villie, Ljunits h:d
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyss

tues̱ l. ¹-or, m. och f., n. tues̱t,
pl. tu²s̱a och efter for tu¹s̱a,
komp. tu²s̱are, -s̱ast, tyst.
G.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyssa

tyss-a (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - a, - a, pl. - r) fr., tysta vj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyssand

tu²sand, n., -d. utan pl., tystande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tysshet

tǣshed, m., -en, utan pl., tysthet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tysslåten

tuslåten m. och f., n. – ted, pl. – tna, komp. – tnare, -tnast, tystlåten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tysslåtenhet

tuslåtenhèd, m., -en, utan pl., tysslåtenhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyssmält

tussmält l. -or, m. och f., n. -mält, pl. -mälta, komp. -mältare, -mältast, lågmält. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyssmält
adv.

tus̱meḻt[1], adv., komp. -are,
-ast, lågmält.
snå[2]ḵa tus̱meḻt[1]. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyssmälthet

tuesmälthed, m., -en, utan pl., lågmälthet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuṣt, adv., komp. tuṣarh, tyst adv.
– ṣast, tyst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst
adj.

tw̲st

dær va pæ̲ya, sa de ble jo
tw̲st

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå
s.

tæ pl. tær

min den stòre tán.

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå

tǫ, f., -n, pl. tǫr, -na,
tå. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåballe

tabáḻa, m., -n, pl. -ḻa, -na, valken, under människans stortå. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåbelig

tå²veli l. - lijor, m. och f.,
n. - let, pl. - lija, komp.
- lijare, - lijast, svagsinnt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåbelighet

tåvelihèd, m., -en, vtan pl., svagsinnthet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåbeligt

tåvelet, adv., komp.
- lijare, - lijast, på ett om
svagsinnthet vittnande sätt.
tösen bær si tåvelet ód.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåbrodd

tabrud, m., -en, pl. -a, -na, tåbrodd, brodd, järnspets att inslå i tåpartiet af hästens sko, då väglaget är halt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg

låg, n., -et, pl. =, -en,
låg, järnvägståg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg
s.

tæg, -ed, pl. = -en

àlesín màlme-ýsta ble bøjd,
so reste di me tæg

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg II

dó va hær ènte nan tág a jék fóritidan

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågklocka

tagkläka, f., -n, pl. -kor, -na, järnvägsklocka, -ur. Min e fem menuter för tagkläkan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågpengar

tågpänza, m., -na, pluralt, tågpänningar, pänningar afsedda till betalning för järnvägsresa l. -frakt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågresa

tågresa, s., -n, pl. -sor, -na, tågresa, järnvägs-resa. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågrök

tågrój, m.,-hn, utan pl., tågrök, rök från ett järnvägståg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågtid

tagtid[1], m., -kn, pl. -or, -na, tågtid, tid för järnvägstågs afgång. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågvagn

tågvöje, m., -ne, pl. -a, -na, järnvägsvagn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåhätta

lahäta, f., -n, pl. -tor, -na,
tåhätta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täka

tåga, f., -n, pl. obrukl.,
dimma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåka

tàga, -an

dimma

enl. P.P.

1938. Skårby, Sjunets hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täket

lå²ged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda och efter
bor, bör, lå¹ged o. s. v., komp.
lå²gedare, -dast, dimmig.
den nä²jaste rå²dan e pa
lå²gedor, pa en ban e²nte li²ta ud.
lå²ged var. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tål

tol l. tol, genus oberståmbart
ji l. sla si ti tols l. tols,
gifva sig till tåls. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

tå²la / tål, tå²lde, tålt, tåld, pl. 2-a) eller
tå²la (tål, tå²lde, tålt, tåld, pl. ²-a)
kr., låla. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

tȯ̀la, tȯ̲lde, tȯ̲lt

han tȯ̀lde ènte stabȯ́ana

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla
v.

tòla, tòlde, tolt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla

v.

tò̲La, pres. to̲L

Nr 4293 Villie, Ljunits h[d]

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla sig

tö̱la l. tö̱la si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., tåla sig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tölamod

tö̱²lamö̱d l. tö̱²lamö̱d, n.,
-ed, utan pl., tålamod.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålig

tǭli², tǭli² l. -lijor, m. och f., n. -lut, pl. -lija och efter for, för, tǭli¹, tǭli¹ o. s. v., komp. -tǭli² l. tǭlijarh, -jast, tålig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålighet

tǭli- l. tǭlihèd, m., -hn, utan pl., tålighet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåligt

tå²lat l. tå²lat och efter för,
för tå¹lat l. tå¹lat, adv.,
komp. tå²li- l. tå²lijare, -jast,
tåligh. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

lanz, m., 1-en, pl. länzor,
-na, tång. Värktyg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tanz, m., 1-en, vtan pl.,
tång: fucus. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tånga v.

tå̄nza (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ḳ, -a, pl. -r) tr., göda med hafstång.

Sǟnen jir bra sa, nar han bler dȫktet tå̄nzad. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tångasande

tanzäsande, n.,-d, utan pl.,
tångsläpande, mödosamt
forslande af hafstång. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tångasare

Långåsare, m., -n, pl. = -rna, tångsläpare, person som mödosamt forslar hafstång i afsikt att använda honom som gödningsämne, bränsle l. annat. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tångbunke

tångbonke, m., -n, pl. -ka, -na, tånghög. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångbärande

tanzbärande, n., -d, utan pl., tångbärande, hafstångs upphemtande och uppbärande i Nög. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångbärare

tanzbärare, m., -n, pl. =, -rna, tångbärare, person som vid stranden upphemtar ah i nög hopbär hafstång.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångbäring

tångbärning, m. -en, utan pl., tångbärning, hafstångs upphemtning och hopbärande i håg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångkörande

langkörande, n., -d, utan pl.,
långkörande, - forslande.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tånge

tånʒk, m., -n, pl. -ʒa, -na,
tånge, den del af en knif-
järn, hvarpå skaftet sättes.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångkóran

tanfsörare, m., -n, pl. =, -rna,
tångkörare, -forslare. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångkörsel

tångförsel, m., -n, utan pl.,
tångkörande, - forsling Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånglass

tånglås, n., -et, pl. =, -en,
tånglass. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånglukt

tanzlut, m., -en, utan pl., tånglukt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tånglåssand

tånglåssand, n., -d, utan pl.,
tånglassande, lassande af
hafstång. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tånglässare

tanglässare, m., -n, pl. =, -rna, tånglassare, person som lassar hafstång på en vagn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tånglässning

tanglässning, m., -en, utan pl., tånglassning, lassning af Nafstång. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tångmödding

tanzmi̱diz, m., -kn, pl. -a, -na, hög af till gödningsämne hopkörd tång. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångos

tanzós, m., -en, utan pl., tånglukt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångplats

tångplats, m., -en, pl. -a, -na, tångplats, -låkt, plats där hafstång upphemtas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångrevel

tanzröwl, m., -en, pl. -a, -na, tångrefvel, vid hafsstranden uppkastad vall af tång. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångrullande

tanzrulande, n., -d, utan pl., hafstångs forslande på hjulbår. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tingullare

tångrullare, m., -n, pl. =, -rna, person som på hjulbår forslar kafstång. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångrullning

tanzrülnig, m.,- kn, utan pl., hafstångs forsling på hjulbår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångrök

tanzrøj, m., -en, utan pl., tångrök, rök af brinnande hafstång.

tanzrøjen han lidzor si sa hart pa brysted. Lj.

de syns de e tanzrøj for han e sa vid. Lj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångtag

tanztág, n., -ed, pl. =, -en, tångtäkt, plats där hafstång hemtas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångviska

tanzviga, f., -n, pl. -gor, -na, tångviska. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångåkanh

tanzägane, n., -d, utan pl.,
långkörande. Gj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångåkan

tanägare, m. -n, pl. =, -rna,
tångkörare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångåkning

tanzägnin, m., -en, ~~pl. -o~~
utan pl., tångkörning, -forsling.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångök

tanzøj, m., -kn, pl. -a, -na,
tångskjuts, -fora.
dær va i tæsknvis me tanzøja
ve gøn i gar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår

tar, m., 1- en, pl. 2- a, - na, skvätt.

en tar van, milfs, driffa, brännevin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår

tor, m., 1-en, pl. 2-a, -na, tår.

fe̊la tå̊ra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåras

tå̱ras (- as, - as, - ads) dep.,
tåras.

Yjenen di tå̱ras. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåspets

taspis, m., - en, pl. - a, - na,
tåspets. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåsta

tåsta (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)
stånka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåstande

tåstank, n., -d, utan pl., slånkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätte

tå̄t̲e l. tȫt̲e, m., -n, pl. -t̲a, -na, tätte, af ull, lin l. blånor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka

tu²ffa (tu¹ffor, tæ²jte, tæjt, tæjt, pl. ²-a, tuff, pl. ¹-or l. ²-or) tr., täcka, förse med takbeläggning.

tu²ffa et sti tæg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåcka
v.

tèfga

tèfga me rør, lågga tak av vassrår (i. st. f. av halm)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka v.

tèfja

i bet. täcka tak.

laghálmen --- den skole vara
ta a tèfja me.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka

täffa, täjte. tæjt

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckande

tu²ffane, n., -d, utan pl., täckande, förseende med tak-beläggning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckare

teiffare, m. ,- n, pl. = ,- rna,
täckare, taktäckare. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckandotter

tu²ffsarudòtor l. -dòtor, f., -en, pl. -tra, -na, täckar-dotter, dotter af en halmtaks-täckare. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckareglytt

tä²ffareglät, m., -en, pl. -a, -na, täckarbarn, barn af en halmtakstäckare. Gj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckarekvinna

tä²ffsarekvinza, f., -n, pl. -zor, -na, täckarhustru, hustru till en halmtakstäckare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckarekärring

tä²ffsareffsàriŋ, f., -en, pl. -or, -na, täckarkärring, kärring, hustru, hvars man är halmtakstäckare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckarpåk

t^2 ffsarapåg, m., -en, pl. -a, -na, täckarpojke, son af en halmtakstäckare. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckareson

tätsareson l. - sòn, m., - en, pl. - or, - na, täckarson, son af en halmtakstäckare.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckantös

tä²ffsarentös, f., -en, pl. -or, -na, täckarflicka, dotter af en halmtakstäckare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckarunge

täffarnäze, m., -n, pl. -za, -na, täckarunge, förakt-full benämning på barn af en halmtakstäckare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tächaryrke

tä²ffarenùrke, n.,- d, utan pl.,
täckaryrke, halmtakstäckarens
yrke. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke

t^2 [illegible], n. ,– d, pl. = ,– n,
täcke. Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

táckehniv

tä²ffeknio, m., -n, pl. -a, -na, knif hvarmed halmtak afputsas. Lj

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckekäpp

tæ̊ffæffæ̀p, m., – en, pl. – a, – na, täckkäpp, lång, smärt käpp, som med vidjor fastbindes öfver halmen, då halmtak uppläggas. – Äfven tæ̊ffævæ̀na.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckeraft

tåfferàwt, m., -en, pl. -a, -na, lång käpp, rawt, att binda öfver halmen på ett tak. Föråldradt ord. Det nu brukliga är tåffevèna.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckestege

täffestije, m., -n, pl. -ja, -na,
takstege, stege som brukas,
då halmtak uppläggas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckesjord

tä[illegible]sjòr, f., -en, pl. -or, -na
sadelgjord som fosthåller
täcket på hästen. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tächevraka

tä²ffsevrȧga, f., -n, pl. -gor, -na, redskap bestående af ett omkr. 1 aln långt och ½ kvarter bredt, på undersidan reffladt bräde, som har ett i sned ställning sittande skaft 1. handtag och användes att utjämna halmen, då halmtak uppläggas.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckevända

täffevèna, f., -n, pl. -nor, -na, lång, smärt käpp som med vidjor fastbindes öfver halmen, då halmtak uppläggas. Äfven täffeffèp. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckning

tä²ffning, m., -en, utan pl., täckning, förseende med tak-beläggning. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja

tḕla (tḕlor, tạ̊lde, tạlt, tạld, pl. 2-a, tḕl, pl. 1-or l. 2-or) tr. och intr., tälja.

tḕla rịvetèn, trạ̊sko m. m.

tḕla po en trapíz. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljande

tåbana, n., -d, utan pl., täljande. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljbänk

№ 323.

tälubänk, m., -en, pl. -a, -na, täljbänk, träbänk som af böckare och träskomakare användes vid täljning med bandknif. Trästyckets ena ända inklämmes i en för ändamålet inrättad mekanism i bänkens midt, dess andra ända stödes mot bröstet af den täljande, hvilken sitter grensle öfver bänken under arbetet. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljbänk

tälaknive, m., -en, pl. -a, -na, täljknif. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljbänkben

tälubænfsabèn, n. ,- ud, pl. = ,- en, täljbänksben, ben på en täljbänk. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljkniv

tàljakniv

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljknivblad

tä̲lukni̲vablà̲, n., -d, pl. =,
-n, täljknifsblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljknivskaft

Tälaknivaskäft, n., - ad, pl. =, - an, täljknifsskaft, skaft på en täljknif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täljning

tälning, m., -en, utan pl., täljning, täljande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tält

tält, n., 1- hd, pl. =, 1- hn, tält. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fältgata

fältgådan (best. sg.)

(vid fältbivack)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältgata

tältgåda, f., -n, pl. -dor, -na, tältgata. I militärläger. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältkamrat

tältkamerat, m., -et, pl. -er, -na, tältkamrat, vid militärtjänstgöring. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältkanna

tältkåna, f. -n, pl. -nor, -na, tältkanna, koppar-kanna som af militärmanskapet vid tjänstgöring användes för matlagning. L.J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältkannelock

tältkannelåg, n., -et, pl. =, -en, lock på en tältkanna.

Vi drak kaffet ur tältkannelåget.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältlucka

tältlöka, f., -n, pl. -kor,
-na, tältlucka.
Nar ja ekséra, sa la ja
ve tältlökan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

táltrad

teltrá, f., -n, pl. -r, -na,
táltrad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältstång

tältstång, m., -en, pl. -stånzor, -na, tältstång. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tältvakt

tältvåkt, m., -en, 1) utan pl., tältvakt, vakthållning vid tälten i ett militärläger. ja jiff tältvåkt miṣamarsdå, 2) med pl. -or, -na, person som förrättar tält-vakthållning i ett läger. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämja

te²ma (te¹mor, te²mde, temt, temd, pl. ²-a, tem, pl. ¹-or l. ²-or) tr., tämja. Gj.

te²ma øj, stu²da, inköra hästar, oxar, vänja dem att draga.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämjande

tämane, n., -d, utan pl.,
tämjande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåmjning

tåm̲²niz, m., -en, utan pl., tämjning, tämjande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämligt

lämplet, adv., utan komp.
lämligen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämligt

tèmelet

tämligen

nar ja va tèmelet ǿz ---

tèmelet stǿr

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämligt
adv.

tèmelet

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tu̇²na (tu̇¹nor, tu̇²nda, tu̇nt, tu̇nd, m. och f., n. tu̇nt, pl. tu̇²nda, tu̇n, pl. ¹-or l. ²-or) tr., tända. tu̇²na et jus. – lȯ²jtan e tu̇nd. dar e tu̇nt i stu̇²wan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändande

tå̄nank, n., -d, utan pl.,
tändande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändmark

tä²n̲emàrk, m., -en, pl. -a, -na, eg. tändmask; benämning på den i mörkret lysande tusenfotingen: scolopendra. Äfven tu̲¹sanbèna. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticka

tänestifga pl. -or

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticka

tä²nastiffa, f., -n, pl. -ffor,
-na, tändsticka. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticksask

tå̄n̲ustiffsuà̲sk, m., -en, pl. -a, -na, tändsticksask. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tändstickbunta

tänestiffsebònta, f., -n, pl. -tor, -na, tändsticksbunt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändstickhus

tändsticksfodral, n., -et, pl. =, -en, tändsticksfodral. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticklåda

Sen̲ustiffelåda, f., -n, pl. -dor, -na, tändstickslåda.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändstickpaket

Tänastiffapakèt, m., -en, pl. -or, -na, tändstickspaket.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändstickpapper

tå²nastiffspapèr, n. ,- hd,
pl. = ,- hn, tändstickspapper,
omslagspapper för tändstickor.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticksände

tänstiffsänna, m., -n, pl. -na, -na, tändsticksända, ända på en tändsticka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångsla

tångsla f.

redskap för urholkning
av trä;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tångsla

Lånzsla^2, f., -n, pl. -lor, -na, liten, kortskaftad krokyxa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tångsleskaft

tånsleskàft, n., – ed, pl. =, – en, skaft på en tånsla (= liten, kortskaftad krokyta). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæntsa

pres.-or

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæyffa, for, tæjnta, tæjnt

P.N. f. 74 H.N. f. 76.

K.J. f. 77.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋkja, tæjnte, tæjnt

ja kan tæŋkja dé

né, de tæjnte di ènte på.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka II.

de fær di óse tæŋfza pa fígst.

vi tæŋfzor vos ...

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæ̀ŋffa, -or, tæ̀ŋta, tæŋt

el. tæ̀jnta, tæjnt

de tæ̀jnta folk ènta pa.

i yngre mål tæ̀zka. pres. tǽzkor

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka II
v.

de tæjnte di ènte pó
pa dén tíden

en tæŋfjor ja ènte pó -ed.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋffa, tæjnte, tæjnt

På nytt belagt 1953.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tåⁿʒfʂa (tåⁿʒfʂor, tåⁿʒte, taʒt, taʒt, pl. ²-a, taʒfʂ, pl. ¹-or l. ²-or) tr. och intr., tänka.

dẹ̄ kůne ja tåⁿʒfʂa ti, jag kunde ana det. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tänkt (sup.)

'tänkt'

har länge tänkt på ... "

s. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka v.

tänntjer (pres.)

'tänker'

"får ja tänntjer alltid po

de där står i visan..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka v.

täntja

"kan täntja"

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsen lägr. Emp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänkande

tänkande, n., -d, utan pl., tänkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänkbar

tænfsbär, m. och f., n. – t, pl. – a, komp. – are, – ast, tänkbar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänt

tant, n., 1-ad, pl. =, 1-an,
1) sken från ev tändt ljus
l. en tänd lampa. – se mäza
tant hær syns!, 2/ ljus, lyse.
slyff tantad! Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppa

tä²pa (tä¹por, tä²pte, tept, tept, pl. ²-a, tep, pl. ¹-or l. ²-or) eller

tö²pa (tö¹por, tö²pte, töpt, töpt, pl. ²-a, töp, pl. ¹-or l. ²-or)

tr. stänga.

tä²pa l. tö²pa en dör.

alla² dörar va tä²pta l. tö²pta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppande

tåpane l. tåpane, n., – d, utan pl., stängande. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppe

täpe l. töpe, n., -d,
pl. =, -n, lås, stängsel.
dær va start täpe l. töpe
for lawted.
töped va itu po et stäle.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täppeskita

M. täpegi'dor

Rumex obtusifolius (tomtskräppa);
Föda innehålla garvsyra och användes
för som medel mot diarré.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tära

tǣra (tær, tǣrde, tært) intr.
~~[illegible]~~, 1) tära. Gugdämen
tær po kräftorna, 2) tära sig
ut. — väned tær am spänen.
driffad tær am ǟnzkareid.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tära sig

tǣra si (tær, tǣrde, tært)
refl., tära sig., (sippra)
tǣra si iz, ijē̱nam, ud.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärande

tǣrane, n., -d, utan pl., tärande, 1) om sjukdom. et lǣnt tǣrane po kräftorna, 2) in-, genom- l. utträngande, om vätskor. -- Va ska en jø̄ra ve tǣraned, de vil ǟ̄nte hǭla äf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärning

tär²ning, m., -en, pl. -a, -na,
1) tärning. slå tär²ning,
2) litet, tärningformigt stycke,
af bröd, fläsk o. d. en tär²ning
brö, fläs. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tät

tet l. 1-or, m. och f., n. tet,
pl. te²ta och efter for, för, te¹ta,
komp. te²tare, -tast, 1) tät.
te²ta hus, ve²dza .. tet me hus,
tra, falk, 2) sluten i bålen, med
rundbygd kropp, om husdjur.
en te¹tor hest, ko. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāta
v.

tèṯa ̀-a, ̀-ad

tèṯa di dọ́ dọ́r, so kɷm
hɷn ènte ụ́d (näml. maran).

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätket

tätked, m., -ed, utan pl.,
1/ tätket, 2/ slutenhet i bålen,
om husdjur. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätning
s.

tà̲t̲ney

handlingen att täta ngt; det varmed tätas.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätning

tä²tniŋ, m., -en, pl. -or, -na, tätt bestånd af skog l. buskar.

dy¹rad sprant iŋ i en tä²tniŋ.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt

tet, adv., komp. 2-are, 2-ast,

1) tätt.

la gårana tet ihop?

fälked sto tet påkad i fjärfan,

2) ofta.

tit o tet, mycket ofta. – har

e främad alt som tetast.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt

adv.

tet

nära, strax; också i tidsbet.

di hade ènte ýhøstad føren tét ve júl.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt
adv.

tæt

nära; tæt ve = alldeles inhill

pa skòrby gàda --- tæt ve
mæjeríad

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt II

tét ópad = tätt intill

di légzor tét ópad lèdana

s: de ligga (begravna) tätt intill grindarna.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt
adv.

1.)

tet = nära

tét ùde ve Gøn.

2) tätt:

dær e sinæ fígnstor; di sídor tét.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt
adv.

tät

han lå en stenhögare höga
tät om tät ma hål.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt vid

tèṯa vé = nära vid

va e de, de héḏor de dar

líḏzor tèṯa vé?

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tätta

tèṯa

adv. i förb. tèṯa ve, strax bredvid;

tèṯa ve hær, strax härintill;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätta

$t\overset{2}{e}\underline{t}a$ adv., utan komp., nära, förek. blott framför ver, vid. $t\overset{2}{e}\underline{t}a$ ver $b\overset{1}{y}jen$. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätta v.

tẻ̱ta (-ar, -a, -ad, -ad, -e, -a, pl. -r) tr. och intr.
1) tõta, göra tät. tẻ̱ta hul, sprĩ̱ffor, 2) blifva tät. rõ̱ren har tẻ̱tad i grå̱vorna. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tättand

tättane, n., -d, utan pl., tätande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tättihop

tet̲ i hóp̲, en dans i Ljunits

Övriga belägg för tättihop finnes fr.
Annelöv, Onsjö hd, Skarhull, Frosta hd,
Lomma och Knästorp, Bara hd. S.S.

Snårestad
№ 1107 Ljunits hd, A. Malm

1107. A. Malm 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåva

lå²va, f., -n, pl. -vor, -na,
kona, om hund, katt och räf.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåva

tö̀va -an -or -orna

honkön av hund eller katt

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tårhund

tovhörz, m., -en, pl. -a, -na, tik, hynda. Gj. tovhörzen han e i bäd, tiken är dräktig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tavkatt

tovkat, m., -en, pl. -a, -na,
honkatt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåvkatt

fóvkát

honkatt

(M.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö

tø, n., -d, utan pl.,
tö.
tød ble ein̲te lanzvåret.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø (tør, tøde, tøt) intr. tö v. och impers., töa.

istápana tør alt va di kan.

nu tør de ögornān me.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tø (tø̱r, tø̱²de, tø̱t, tø̱d, tö v.
m. och f., n. tø̱t, pl. tø̱²da,
tø̱, pl. – r) tr., upptina
vi²ʒeven har knaft vad tø̱²da
i da̱. – tø̱r vå̱ned ve kå̱kelø̱nen!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóand

tóne, n., -d, utan pl.,
upptinande, upptöande.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóbrots

tobrýd, n., -ud, utan pl., källossning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõm

tem, -en, -a

hästtõm

(M. J. 1852, K. J. 1855)

tum (M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom
s.

tem, m. -a.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõm
s.

trm, ˈen, ˋa, ˋana

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôm

tum, -an, -a, -ana

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

töm

tuem, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na,
töm. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma

tæ²m̲a (tæ¹m̲or, tæ²m̲de,
tæm̲t, tæm̲d, pl. ²-a, tæm̲,
pl. ¹-or l. ²-or) tr., tömma.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tůmma

tùe<u>m</u>a, tùe<u>m</u>or, tùe<u>m</u>da,
tue<u>m</u>t

nu<u>e</u> tue<u>m</u>or di en sprù<u>e</u>da --

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma

v.

tèma. -on, tèmde, temt

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömmand

lu²mane, n., -d, utan pl., tömmande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tómning

tu²mnin, m., -en, utan pl.,
tömning. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömsträng

tumsträng, m., -en, pl. -a, repsträng i en töm. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+. töna

tyna, f., -n, pl. -nor, -na, skämtsam benämning på melodi.

Kune du lära tynan te visan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tȯnt

tunt, m., 1- en, pl. 2- a, - na, tok, fjant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tȯnta
s.

twn̲ta, f., -n, utan pl., tokeri.
ja bryr mi ān̲te am dīn
mānza twn̲ta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tõnta
s.

tw̄n̲ta l. tw̄n̲ta, f., -n, pl.
-tor, -na, toka, fjolla. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tónta
v.

tu̱²nta (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip tu̱²ntenes) intr., bete sig tokigt, fjantigt, fjoskigt. har kö̱¹mor nels tu̱²ntenes o har vent rä̱¹ken.
tunta ä̱¹w, fjanta åstad.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tóntelónt

Tuntelúnt, m., -ln, pl. -a, -na, lok, fjant. Lj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tóntelónta

tuntelúnta, f., -n, pl. -tor, -na, loka, fjolla. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tönteri

tunteri, n., -rijed, utan pl.,
lokeri.

Vum bayr si am döras tunteri.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tóntet

tu̇n̲ted och efter for̲, för,
tu̇n̲ted, adv., komp. tu̇n̲tedare,
-dast, tokigt, fjantigt, fjoskigt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ töntet

tu̇²n̲ted l.-or, m. och f., n.
-ted, pl.-teda och efter for,
för, tu̇¹n̲ted o.s.v., komp.
tu̇²n̲tedare, -dast, tokig, fjantig,
fjoskig. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõra

næ, tor. ṇ̀ta grẹ̀da, nej. du får inte gråta! (uppmaning till ett barn)

(Kv. f. 1855)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõra(s)

pres. to<u>r</u> x) = vågar, får lov

pret. t<u>ò</u>re

di to<u>r</u> ènte ta bet<u>á</u>lt for ed —

di fe<u>k</u> jí va di vè<u>l</u>e.

x) pret. t<u>ò</u>re, sup. t<u>ò</u>rad

di tó<u>r</u> ènte

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

LIngers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tõrel

fòrel

stav i smõrkärna;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* törel
s.

tòr̲el, -en

kärnstav, kärnstake i gammaldags smörkärna.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törne

[2] ~~s~~ törne, n., -d, utan pl.,
törne, 1) hagtorn: crataegus,
2) slån: prunus spinosa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törne:

svǽrt fjǿrne

slån

i motsats till vít fjǿrne = hagtorn

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tórne

fjø̀rne, n.

hagtorn

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törne:

svárt fjùrna = prūnūs spinosa

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törneblad

ff 2 ørneblà, n., -d, pl. =, -n, törnblad, 1/ hagtorns-, 2/ slånblad. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törneblomster

ff²ørneblòmstor, n., -ed, pl. =, -en, törnblomster, blomster på hagtorn l. slån. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tórnebuske

ffs<u>ø</u>rnebòs<u>k</u>e, m., -n, pl. -ka, -na, törnbuske, 1) buske af hagtorn, 2) buske af slån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnegren

Kørnegrèn, m., -en, pl. -a, törngren, 1) hagtornsgren, 2) slångren. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnehäck

fjörnehäfj

hagtornshäck

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnehäck

ffs̲ö̲rnehäff, m., - en, pl. - a, - na, haglornshäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnekvist

2 ~~t~~törnekvist, m., -en, pl. -a, -na, törnkvist, 1) hagtorns-kvist, 2) slånkvist. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tórnekäpp

ffsørneffsèp, m., -en, pl. -a, -na, haglornskäpp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnlass

Förnlàs, n., -ed, pl. =, -en, törnlass, af hagtorns- l. slånris bestående vagnslass.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnepigg

tsø̄rnepìdz, m., -en, pl. -a, -na, törntagg, 1/ tagg af hagtorn: crataegus, 2/ tagg af slån: prunus spinosa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törneplanta

f²ørneplànta, f., -n, pl.
-tor, -na, hagtornsplanta.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tórnepryl

ffø̄rnepryl, m., -en, pl. -a, -na, hagtornspåk.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törneris

ffs²ørnerìs, n., - ed, utan pl., törneris, 1/ ris af hagtorn: cratægus, 2/ ris af slån: prunus spinosa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnerot

fförnerød, m., -en, pl. -rydor, -na, törnrot, 1) hagtorns-, 2) slånrot.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ törneslagval

Fø̱²rneslàw̱l, m., -en, pl. -a, -na, af hagtorn bestående slagträ i en tröskslaga.

Fø̱²rneslàw̱la e såjare en å̱²ske. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törneslån

Törneslån, n., -ed, pl. =, -en, frukt af prunus spinosa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tórneslån

fjørneslån

Prunus spinosa. Ad.: svårt fjørne

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× törnestabbe

fförnestàbe, m., -n, pl. -tra, -na, törnstubbe, 1) hagtorns- 2) slånstubbe. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törnetagg

ff²ørnetàg, m., -en, pl. -a, -na, törntagg, 1/ hagtornstagg, 2/ slåntagg. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóust
adj.

taṣt, toṣt l. 1-or, m. och f.,
n. -ṣt, pl. 2-ṣta och efter
for, för, 1-ṣta, komp. 2-ṣtarh,
2-ṣtast, törstig. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tórst
s.

tast l. tost, m., 1-en,
utan pl., törst.
driffad slyffor tósten best.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törsta
v.

tòsta -ar -a -ad

ja har àlri tòstad nad

vìdare.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törsta

tå̄sta l. tȫsta (-ar, -a, -ad) intr., törsta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törstand

törstane, n., -d, utan pl.,
törstande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tös, f., 1- kn, pl. 2- or, -na,
tös, flicka. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvõs

tø̱s μ. -̀or

tvǽ̱ ȍ̱za tø̱̀sor æ tvǽ̱
ǽ̱lre màṉa

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvs

tøs ´en ˋor ˋorna

i bet. (yngre) ogift fruntimmer

en tǿs kωmor i ωlýfja a

far en lìden ...

en stakals tǿs

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tösbänk.

tösabänk, m., -en, pl. -a, -na, flickbänk, för flickor afsedd skolbänk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóskläder

lösaklär, genus obestämbart,
– na, pluralt, flickkläder.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× töslyng

tösalyng, m., -en, pl. -a, -na,
flickflock, -hop. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tospåk

tø̄sapàg, m., – ba, pl. – a, – na, flickgosse; gosse som hellre sällskapar, leker med flickor än med gossar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tós-sko

tø̄saskø̀, m., -skøwen, pl. -skø̀, -na, flicksko.

tø̄saskø̀ e dar bleffjø̄ror am, men pø̄gaskø̀ e dar jarnjø̄ror am.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tos-stånta

lösastånta, f., -n, pl. -tor, -na, flicksnärta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösstänta

tösastänta, f., -n, pl. -tor, -na, flicksnärta. Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tös-vina

tösavina, f., -n, pl. -nor, -na, flicksnärta. Föraktfull benämning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösvinka

Lösavinzfsa, f., -n, pl. -fsor, -na, epitet på en flinig, fjantig flicka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tös-varden

tøsavuren, f., n. - red, pl. - rna, komp. - rnare, - rnast, flickaktig, om kvinnkön som i ålder l. utseende öfverensstämmer med flickors.

dän kvinzan har stora dåtra, Lj.
o hon ser sål tøsavuren ud, tyffor ja. Lj.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösår

lø̲²sa̲ar, n., -en, pluralt, flickår. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóvåder

tovår, n., -ed, utan pl.,
tóvåder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

u

ue, n., ŭ̄wed, pl. =, ŭ̄wen,
bokstafven ue. Lj

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udd

ud, m., 1-en, pl. 2-a, -na,

udd. Lj

1 1

uden e ambrygden pa nalen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

$\underline{u}^{2}$da, oböjl. adj. och adv.,
utan komp., udda.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udde
s.

ùde -en ˋ-a ˋ-ana

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgl/a, ̀ an, ̀ or f.

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla
s.

ùgla, -an -or -orna

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla
s.

ùla

(östernt i häradet: ùgla)

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla
s.

ugla -an -or -orna.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ugla, f., -n, pl. -lor, -na,

uggla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleben

ugleben, n. ,- ed, pl. =,- en, uggleben, 1) ben i allmännhet i ugglans kropp, 2) fot hos ugglan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleblod

$\underline{\overset{2}{u}}$gleblø̀, n., - blø̀wed, utan pl. uggleblod. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglefjäder

ugglefjàr, m., -en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. -a, -na, ugglefjäder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglegump

2
ugglegòmp, m., -en, pl. -a,
-na, ugglestjärt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglehanne

2
ugglehàne, m., -n, pl. -na, -na,
ugglehane, uf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglehona

$\underline{u}^{2}$glehòna, f., -n, pl. -nor, -na,
ugglehona. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglehuvud

$\underline{u}^{2}$glehòw$\underline{e}$d, n., – ed, pl. =,
– en, ugglehufvud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleklo

2 ugleklò, m., - klòwen, pl.
- klòr, - na, uggleklo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglenäbb

ûglenùb, n., - ed, pl. =, - en,
ugglenäbb. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglerede

ugglerède, m., - n, pl. - da, - na,

ugglerede, - bo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleskinn

$\overset{2}{\underline{u}}$glejin, n., – ed, pl. =, – en, uggleskinn. Brukas mest som skällsord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleskrik

ugleskri, n. – skrijed, pl.
obrukl., uggleskri, – skrik.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleunge

ugleònze, m., -n, pl. -nza, -na,
uggleunge. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleringe

ugleviñe, m., -n, pl. -ña, -na,

uggleringe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleägg

ugleägg, n., – ed, pl. =, – ha,
uggleägg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleöga

ugleyja, n., -d, pl. -jen, -en,
uggleöga. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn
s.

ǣn. ´en

nar di skǣle ta brǿed aw
ǽnen ...

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn
s.

Ugn

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ǿn, ´en

di sa̱ta ɛ́ŋ en fjæ̀jla i ǿnen,

di ka̱la.

fjæ̀jla = torvstapel.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ǭn, m., ǭ¹nan, pl. ǭ²na,
– na, ugn (bak-, stekugn,
men ej kakelugn). Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugndörr

ondór, f., -en, pl. -dáror, -na, bakugnsdörr. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugnfjel

onfjél, m., -en, pl. -a, -na, lös trälucka, hvarmed mynningen af en bakugn tillstänges, då bröd gräddas.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkvast

onkást, m., -en, pl. -a, -na, ugnskvast, med långt skaft försedd halmkvast, hvarmed efter uppvärmningen bakugnen sopas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk
s.

ulk. Lax

fisk-lort

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ulk

ulk, m., 1- en, pl. 2- a,
- na, byting. Föraktlig be-
nämning på barn och ungar
af djur l. ak småväxta indi-
vider af djurslöktet. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ulka

$\overset{2}{\text{u}}$l̲ka ($\overset{1}{\text{u}}$l̲kor, ul̲k, ul̲kt, imperat. ul̲k, pl. 1-or l. 2-or) intr., om det ljud som uppkommer, då någon vomerar.

$\overset{1}{\text{h}}$e̲sten, $\overset{1}{\text{h}}$ö̲nzen, $\overset{1}{\text{k}}$ä̲ten, $\overset{1}{\text{m}}$ä̲nen ul̲k. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulkanh

ul̲kane, n., -d, utan pl., frambringande af det ljud som uppkommer då någon vomerar.

he̲sten har bl̲ed krö̲be̲bi̲dare: han vil e̲ute la bl̲e de dar̲na ul̲kaned. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ullen

w̲ʷlen̲, m. och f., n. -led̲,
pl. w̲ʷlna, utan komp.,
yllen.

en w̲ʷlen̲ lap.
w̲ʷlna hos̲ʷor. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullsax

1

ulsäjs, f., -en, pl. -or, -na,
ullsax. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulma

$\overset{2}{\text{u}}$l̲ma (- ar, - a, - ad) ~~intr. och~~
impers., bulna.
de $\overset{2}{\text{u}}$l̲mar i $\overset{1}{\text{s}}$a̲red.
de $\overset{2}{\text{u}}$l̲ma $\overset{2}{\text{i}}$zje ve $\overset{1}{\text{b}}$e̲ned i
$\overset{1}{\text{fi}}$zoren. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ulmande

$\overset{2}{\text{ul}}$mane, n., – d, utan pl., bulnande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulv

wl, m., ulf, förek. blow i ordspr. aw wls eqz bler wls öza, närmast aw öfversätta med äpplet faller ej långt från trädet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulvarönn

ùlarúnn

Växtn. = Viburnum opulus

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgås

omgås (-gås, -jäks, -gåds, imperat. -gås, pl. =) dep., umgås, hafva umgänge.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgänge

amjänje, n., -d, utan pl., umgänge.

ha amjänje me falk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgångsam

amjäṉsaṉ l. -or, m. och f., n. -saṉt, pl. -saṉa, komp. -saṉare, -saṉast, umgäng-sam. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgängsamhet

amjänzelihèd, m., -en, utan pl., umgängsamhet, lust att umgås med människa.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ôn̥an, prep. och adv., undan.

ga ôn̥an bénen, horz. Sj.

ôn̥an me di!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ö'zan

ga ö'zan = avgå

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ǿ̱zan

va dær sní̱, sa rǿda di ǿ̱zan a kre̱v né̱r i é̱n bǿzker.
(om ållonsvin).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan II
adv-

di jumor ózan

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ö²ʒan̲tä̲g, n.,- ed, pl. =,- en, undantag, vissa naturaförmåner, som säljare af en jordegendom förbehåller sig att under sin lifstid åtnjuta.

dær e tva ö²ʒan̲tä̲g po de stu̲l̲ed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsfolk

ö̊n̲an̲tagsfàl̲k, n., -ed, pl. = , -en, undantagsfolk, ew par gifta personer, man nh hustru, som åtnjuta undantag. se ö̊n̲an̲tàg

dar bó̱war tva̲ gä̊m̲la ö̊n̲an̲tagsfàl̲k. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagshus

undantàgshùs, n., -et, pl. =, -en, hus afsedt till bostad för innehafvare af undantagsförmåner. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskvinna

ǫ̊ŋaṉtạgskvìŋa, f., -n, pl. -ŋor, -na, undantags-gumma, -hustru. se ǫ̊ŋaṉtạg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskäring

ǒ̄ŋaṇtagsffàriŋ, f., -ba, pl. -or, -na, undantagskärring. Se ǒ̄ŋaṇtàg. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagslänga

ǒ²n̲ant̲à̲gslàn̲ʒa, f., -n, pl. -n̲ʒor, -na, byggnad utgörande bostad för innehafvare af undantagsförmåner. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsman

ö̊ṟaṉṯaḡsmàṉ, m., – ku,
pl. – a, – na, undantagsgubbe.
Se ö̊ṟaṉṯàg. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsstuga

ǫ̊ŋa̱ṉta̱gstùw̱a, f. -n, pl. -w̱or, -na, dagligstuga för undantagsinnehafvare. se ǫ̊ŋa̱ṉta̱gstùw̱a. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagssäd

ȯ̊ʒan̲t̲a̲gsä̲, f., -n, utan pl., undantagssäd, spannmål som erhålles som undantag. Se ȯ̊ʒan̲t̲à̲g. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagstorv

ȯ̊ṉa̱ṉta̱gstò̱r, f., -ba, utan pl., undantagstorf, bränntorf som lämnas som undantag. se ȯ̊ṉa̱ṉtà̱g. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
s.

ȯnzor, n., -ed, pl. =, -en,
under.
ordet är maskulinum i utter,
en gues ȯnzor, ett guds under,
de va en ȯnzor de, det var ett under
det. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ǒ²nʒe l. ǒ¹nʒor l. ǒ²nʒor, prep.
och adv., under.

ǒ²nʒe skǒ¹na.
piṣa ǒ¹nʒor. – sǒ¹rffen hanʒor ǒ²nʒor.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under prep.

ǿ̱zor

di gṟavar si ɛ́ŋ ǿ̱zor jǿ̱ran

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. och prep.

ȯ̀ʒor

sóna blȯ̀mor sate vi ȯʒor

hȧ̀gan ...

Nr 4293 Villie, Ljunits h[a]

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
adv. l prep.

ögon d. öga

di slå jänana ögon gänana.

P.N.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep. &
adv.

ȁ̱ʒor

di tȁ̱ ɷʒor ȁ̱rmana

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under prep.
adv.

omger

"tre alna omger joren ..."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxor

ǒ²ŋerbòjsor l. ǒ²ŋor̥bòjsor, f.,
– na, pluralt, underbyxor. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdragen

ǒ̄ʒedrạ̀n l. ǒ̄ʒoṛdrạ̀n, m. och f., n. - drạ̀d, pl. -drạ̀na, utan komp., endast iklädd underkläder, utan yūre kläder ss. rock, tröja m. m.

ska du gạ ǒ̄ʒedrạ̀n miṯ i víṉtoren?

Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkuvat

ögonkuad, pl. -ada.

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underhåll

ȯ²ʒeh̥ạ̀l, l. ȯ²ʒoṛh̥ạ̀l, n., -ed, pl. obrukl., underhåll. Gj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkjortel

ǫ̊ʒeffǫ̀rtel l. ǫ̊ʒorffǫ̀rtel,
m., - en, pl. -ffǫ̀rtla, - na,
underkjortel, - kjol. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig

ånzali l. - lijor, m. och b.,
n. - let, pl. - lija, komp.
- lijare, - lijast, underlig. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underligt

ǒ²ŋalet, adv., komp. -lijare, -lijast, underligt.

de gar ǒ²ŋalet ti iblán. Sj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare

2
wyzorlmware

i en väg

Ljunits

Skårestad

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x underneden

ozenén

nedanför (adverb)

den la ~;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under-nedan
adv.

ɷʒornǽn

= nedan under, under till

so va dær bøjt en ný lǿlæŋa
ǿda bǿg óm, som dær va
svìnahǿs ɷʒornǽn.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under nedan

adv. och prep.

ǫʒor nǽen

inunder, underhill

hàrebegrávnɛʒen e ǫ́ʒor nǽen

fʒòrkan

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under nedan

ǒ̊ʒenǫ̀n l. ǒ̊ʒoṟnǫ̀n, adv., undertiu, nedtiu, nedantiu, under.

du kom̱ jo̱ ǒ̊ʒenǫ̀n, nar i̱ to̱s ta̱g. – skǫ̊na sta̱r ǒ̊ʒoṟnǫ̀n.

ǒfven ǒ̊ʒe nǫ̱n l. ǒ̊ʒor nǫ̱n.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underpris

ǒ²nzerpris l. ǒ²nzorpris, n.,
– hd, pl. – or, – na, underpris.
Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underrätta

ozurétta l. ozoréta /-rétor, -réte, -rét, -rét, imperat.-rét, pl. -rétor/ tr., underrätta, i bet. undervisa.

parjínsen ozuréte mi lid, nar ja bärja o spela bijól.

méstor ozorétor ar vel i räknin?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersatt

ǫ̊ʒesàṯ, -or l. ǫ̊ʒoṛsàṯ, -or, m. och f., n. -sàṯ, pl. -sàṯa, komp. -sàṯare, -sàṯaṣt, undersätsig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underst

ǒ²nzast, adv., superl., underst.

sǫ²rffana li¹dzor ǫ²lra ǒ²nzast

i ffi²stan. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underst

ö̊ʔzast, adj., superl., lika i alla g., pl. - e, underst.

di ö̊ʔzaste néjorna kåʔnar sa láʔed vil fala åw vöjnen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

understöd

ȧ̱zonstø̱, n.

di hą̱n fa̱d le̱ta ȧ̱zonstø̱

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertröja

ǿ²ŋetròja l. ǿ²ŋor̲tròja, f.,
- n, pl. - jor, - na, undertröja.
Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underverk

ǒ²nzorvàrff, n., -ed, pl. =, -en, undervärk. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underärm

ǒ²nzuc̱ærm l. ǒ²nzoṛc̱ærm, f., -en, pl. -or, -na, eū slags lösärm, fruntimmersmanscheū, vid handlafuen försedd med broderad linning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra(s)

ònras, pres.=, pret.=

undra

vi ònras va de vå for nåd

(pret.)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ǒ̄nras (- as, - as, - ads, - as, pl. - a) dep., undra.

ǒ̄nras po nad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara

oŋvạ́ra l. oŋvạ́, finns ej i andra tempus än pres. infinit. samt. perf. oŋvạ́d, tr., undvara.

Ja kan gat oŋvạ́ra kafí. Nar ja oŋvạ́d manfạ́lk hi̱dun̲ti, sa kan ja hare²ta me.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

anz l. $\overset{1}{\text{anzor}}$, m. och f.,
n. anzt, pl. $\overset{2}{\text{anza}}$ och efter
for, får, $\overset{1}{\text{anza}}$, komp. $\overset{1}{\text{ynzor}}$,
ynzst l. $\overset{1}{\text{ynzre}}$ l. $\overset{2}{\text{ynzre}}$, ynzst,
ung. Lj:

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
a.

ǫz pl. ǫ̀z̲a

bǫ̀d̲e ǫ̀z̲a a gàmla

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
adj.

ǫʒ pl. -a

di tré e dǫ̀a nan di va
ǫ̀ʒa

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

ωŋ

sup. yŋst

hωn va ýŋst óse.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
adj.

ög

ögagreven, gen. -ens

(den) unge greven.

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

omg

"männ en e omg a gla..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

adj.

ǫz. komp. ýzra

di ýzra di la si ànta

pá sónt.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

adj.

ǿz

nar ja va tèmelat ǿz

--- enguint ad ja va ǿz dó ---

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ωzdώm pl. -a

i bet. unga personer

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ʊŋdám, m., -ku, vtan pl.,
1/ ungdom. i min ʊŋdám.,
2/ ungdom, ungfolk, unga
personer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ǫ²nʒe, m., -n, pl. -nʒa, -na,
unge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär

ungefär, ado., ungefär.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefärligen

ongefärligen, adv., ungefär-
ligen. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ō̄ŋkar, m., – un, pl. – a, – na,
ungkarl. Gj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarlsliv

ó̱nkarsli̱v, n., – ed, utan pl., ungkarlslif.

Naṉ lo̱vor sit ó̱nkarsli̱v.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkräk

ωzkrédz, n., pl. =

ungbjur. ungkreatur

(Rögla)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkräk

ozkréj, n., – ed, pl. =, – en,
ungnöt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ungõk

ozøj, n., pl. = , -´en;

unghåst

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungök

orzøj, n., – hd, pl. =, – hn,
unghäst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uniform

onjefárm, m., -en, pl. -or, -na, uniform. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unken

ǫ̊zken, m. och f., n. -ked, pl. ǫ̊zkna, komp. ǫ̊zknare, -nast, unken. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

ɔ̊nza (ɔ̊nzor, ɔ̊nzde, ɔnzt, ɔnzd ɔnz, pl. ɔ̊nzor l. ɔ̊nzor) tr., unna.

kvi̊nzan ɔ̊nzor knaft fɔ̊lked fø̊an.

ɔ̊nzor vas en bid brø. Sj.

bara ed, de e di vel ɔnzt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

få-óp, ed, lag upp det!

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

anv. om nordligare orter:

èna óp ter knìfgarp

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

óp klokan fira om mòrnana

(= stiga upp)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp II

a so óp*/ klokan fìna a slǿ i lǿgǿled, so de smál i plæjlana.

*/ d.v.s. stiga upp.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp III

so stǽ di dǽn a fjǿrden, óp a nén, óp a nén.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

af, adv., upp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upp-i'det
adj.

Opiad, endast predikativt

livligt upptagen, intresserad av
ngt.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppassank

apasank, m., -d, utan pl.,
uppassande. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppassare

apaṣarh, m., -n, pl. =, -rna,
uppassare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppasserska

apásorga, f., -n, pl. -gor, -na, uppasserska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppasslig

apäṣeli l. -lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, som väl uppassar någon. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppassligheet

1

apåselihèd, m., -en, utan pl., tjänstaktighet, villighet i fråga om uppassning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppassning

1

apaṣniz, m., -kn, utan pl., uppassning. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppblått
a.

óþbligt, neutr. =

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers_1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppbygglig

n. opbøgelet (rspr-lån ?)

de va ènte opbøgelet æ ha en
sóden tàvla i en sæŋkámare.
(om äldre tiders s.k. sorgebrev)

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

òpe

äv. om nordligare belägen lokalitet

han bàde ope pa àyana

vi bàde láyor òpe

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

adv.

ôpa

kål kan va ena ôpa i stokhólm

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

òpa

anv. om nordligare belägna platser:

dær é en ænú dær opa i

kræ̀garp

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

öpa

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

åpe, adv., uppe.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe adv.

åppe

"når ja va åppe å så po stodännteana ..."

s. 111

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppedy

2
Øpedyj, -dyjde, pres. -dyjør, v. yppa.

Snårestad Ljunitz

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe-ifrån
adv -

òpeifrá

dær òpeifrá

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe-på
adv.

òpapó

dær òpapó

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppehåll

$\overset{2}{\text{å}}$pehål, n. ,- ed. pl. =,- ar, uppehåu. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppehållsväder

òpehalsvær, n.

de har vad òpehalsvær, fint vær

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upphållsväder

aphälsvar, n., - ed, utan pl., upphållsväder, nederbörds upphörande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× öppet
adv.

óped

liform till op = upp.

di flyjor titia óped

(om hönsen).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppetagen

åpetàn, m. och f., n. - tàd, pl. - tàna, komp. -tànare, -tànast, upptagen, engagerad. doras tåsor e fårlet åpe-tàna, nar di e tr jiles.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostrad

óp fǿstrad

hane óp fǿstrad i láv me

dom

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostran

appfostran, m., oböjl.,
uppfostran. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

óp fuld

ung. = uppfostrad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppför

1
åpfor, prep., uppför.
1
åpfor. 2 båke. G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppföre

1
åpfora, adv., uppföre.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppgång
s.

opgáz -ar.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppgång

apgång, m., -en, pl. -a, -na, uppgång.

Vi har två apgånga tr lämted. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp-i-det

a.

opíad

upptagen, engagerad, intresserad.

hon va ènta so fàrlat opíad ma ad.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppidet

apíjed, adj., = i alla genus, sing. och pl., eg. upp i det; ifrig, intresserad. Predikativt. tösen e sa apíjed me jins. vi ble apíjed o vile fyla 'n te stan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplysning

upplýsning – en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd.

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplyst
a.

oplýst. pl. -a

(hildad, kaltiverad).

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† uppländs

aplẽns, adv., utan komp.,
uppländskt, enligt bruket
i hvarje annat svänskt land-
skap än Skåne. Om tungo-
målet. Snåka aplẽns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänning

opléney pl.-a,

person från övre Sverige, ev.
också Småland

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x upplänning

aplåning, m., -en, pl. -a, -na, uppländing; uppsvänsk, benämning på en person som är bördig från annat svänska landskap än Skåne.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänningadräng

aplänizadräng, m., -en, pl. -a, -na, tjänstedräng från annat svänskt landskap än Skåne. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upplåningsfruentimmer

upplåningsfruentimmer, n.,
- et, pl. = ,- na, fruntimmer
från annat önskat land-
skap än Skåne. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänningaklädd

aplänizaklèd l.-or, m. och f., n. -klèt, pl. -klèda, utan komp., klädd enligt allmogebruk i hvarje annan svänskt landskap än Skåne.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänningako

aplänizakò, f., - kòwen, pl. -zaffòr, - na, ko från annat svänskt landskap än Skåne. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplänningakrák

aplǽnizakrèj, n., -ed,
1) utan pl., kollekt., kreatur
husdjur (häst, nötkreatur, får
l. svin) från annat svänskt
landskap än Skåne. aplǽniza-
krèjed e vel mínor en de vi
har hǽr, 2) med pl. =, -en, skälls-
ord, användt om en person från
annat landskap. Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uppläuningakvinna

aplänizakvizza, f., -n,
pl. -zor, -na, bondhustru från
hvarje annan svänskt land-
skap än Skåne. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänningakäring

aplänizaffäriz, f., -en, pl. -or, -na, kärring, hustru, gumma från annat svänskt landskap än Skåne. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplänningapiga

aplänizapija, f., -n, pl. -jor, -na, tjänstepiga från annat svänskt landskap än Skåne.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplänningapåk

aplänizapåg, m., -en, pl. -a, -na, pojke från annat svänskt landskap än Skåne.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplänningasnack

aplänizasnàk, n., -ed, utan pl., allmogemålet i hvarje annat svänskt landskap än Skåne. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplänningatós

aplénizatòs, f.-an, pl.-or, -na, flicka från annat svänskt landskap än Skåne.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upplänningaók

aplénizaòj, n., -ed, pl. =,
-en, häst från annat
svänskt landskap än Skåne.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppror

aprór, n., – ed, pl. =, – en,
uppror. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppnäst

apnést l. -or, m. och f.,
n. -nést, pl. -a, komp.
-néstare, -ast, uppnäst.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upprev

aprǫ́v, n., oböjl., återgång af köp.

ja vel ẽnte veda ám nad aprǫ́v.

han ga hõ̱nra dǫ́lor i aprǫ́v, han betalte 100 daler för att köpet skulle återgå. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppmunnad

apmózad l. -or, m. och f., n. -zad, pl. -zade, utan komp., eg. uppmunt; som har uppstående, uppåtriktad öfverläpp. om människor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppländska
utan pl.

aplänga, f. -n, 1/ uppsvänskt tungomål, tungomålet i hvarje annan svänsk provins än Skåne, 2/ med pl. -gor, -na, kvinna från annan provins än Skåne. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppmalen

åpmalen, m., pl.-lna, utan komp., förek. blott i uttr. va sam en åpmalen jåkap, se hurtig, kraftig ut. om mankön.

Ånors star sam en åpmalen jåkap po potrétad.

Förmodl. bet. = det danska opmalt. Lx.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppmåld

apmåld l.-or, m. och f.,
n. -målt, pl. -målda, komp.
-måldare, -måldast, rågad.
en apmåldor tyzeseiff.
tva apmålda fad grød. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp-reparerad

óreparérad, pl. -ade

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

appropsman

aprávsman, m., -kn, pl. -mkn, -kn, utropare vid auktion. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

åprygden, m. och f., n.-dad, pl.-dna, utan komp., upprutten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppryggad

aprýdzad l.-or, m. och f., n.-dzad, pl.-dzade, utan komp., kutryggig, som har uppåtböjd ryggrad.

en aprýdzad tos, hest, ko.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsikt

apsikt, m., -en, utan pl.,
uppsikt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppsiktig

apsikti l. - tijor, m. och f., n. - tet, pl. - tija, komp. - tijare, - tijast, som håller noggrann uppsikt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† uppsiktighet

apsiktlihèd, m., -hn, utan
pl., hållande af noggrann
uppsikt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsittande

apsz̲ˈdane, n., -d, utan pl., uppstigande (ur sängen).

bler de tz̲ˈ nad me apsz̲ˈdaned ẹ̲la han̲t? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppsitten

№ 323.

åpsẓden, m. och f., n.-ded, pl. -dna, komp. -dnare, -dnast, eg. perf. particip af sẓda åp, stiga upp; brukas som adj. med betydelsen, som stiger upp bittida om morgnarne. om människor.

motrø de e en åpsẓden man.

ja vẓd kal e bude åpsẓden o dökti i sit arbåj. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppsittenhet

åpszdenhèd, m., -en, utan pl., benägenhet att stiga upp tidigt om morgonen. om människor.

lidzor di tr klåkon seks, sa vzd ja ånte va ja ska si am doras åpszdenhèd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uppsittning

apsẹ̄dniz, m., -en, utan pl., uppstigande (ur bädden).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskattad
a.

óp̱skáṯad

i bet. taxerad.

jǿren e mér óp̱skáṯad en fǿr.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskrivning

Opskrivning, -en

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppslagen

åpslan, m. ah f., n. -slad, pl. -slana, komp. -slanarh -slanast, eg. perf. particip af sla åp, slå upp, uppslå har äfven betydelsen förplägad, undfägnad. Predikativt.

motrø, du bler åpslan, nar du kómor tr slåjten. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppsnuta

apsnüda, f. -n, pl. -dor, -na, epitet på en uppnäst person. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppsnutad

apsnu̲dad l.-or, m. och f., n.-dad, pl.-dade utan komp., uppnäst.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppstoppad

óp̱stóp̱ad pl. -ade

de̱ hǽr di nèstan i àḻa

skò̱lor, óp̱stóp̱ade.

J: fåglar

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uppståndan

№ 323.

apstan̲are, m., -n, pl. =,
-rna, eg. uppståndare;
benämning på en trävinkel
som fastskrufvas på spinn-
rockens främre parti och
tjänar till att uppbära lin,
då man spinner sådant.

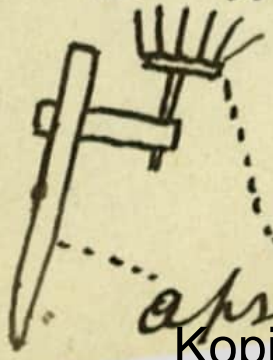

I apstan̲aren fastskrufvas
rakahòwedad, rockhufvudet. Sj
rakahòwed
apstan̲are

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppsutten

ópsedan

uppstigen

nan kvigan va ópsedan ...

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsyn

apsýn, m., -lin, utan pl., uppsyn (ansiktets uttryck). e dẹ en apsýn o vịsa imọd falk?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsåt

apsåt, n., -ed, pl. obrukl.,
uppsåt.

ja har vist ente me apsåt
jort nan ort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsättning
s.

upsätning, -en
(av redskap m.m.)
hela upsätningen

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen
a.

óptán, neutr. óptád

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagare

aptäare, m., -n, pl. =, -rna, eg. upptagare; person som vid råg- l. hveteskörd följer efter liekarlen och till kärfvar hopsamlar den afskurna säden. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagerska

aptåorga, f., -n, pl. -gor, -na, eg. upptagerska; kvinna som vid råg- l. hvete-skörd följer efter liekarlen och till kärfvar hopsamlar den afskurna säden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill
adv.

opté

invid. intill

a so e dær ét hus som legzon opté

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

1
åpad, prep. och adv.,
uppåt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

e de ànta opad maesvinshólm?

= uppåt emot

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

de snær, si ópad, det klänger sig uppåt (om björnbär)

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad = invid, intill

di stár ópad fjòrkemúren

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt
prep.

ópad = invid. intill

de lígzor stræjs ópad

fforkhédeya.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt:

nær di hø̲sta, kø̲ne di va
óp̲ad imø̲d fyu̲refém̲

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

óþad

om nordligare belägen ort:

óþad i rýgla

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópod

ópod imød øvasklóstor

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt
adv.

ópad

inòid, intill

di léǥzor tét ópad lèdana

s: de ligga (begravna) tätt intill grindarna.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt II

ópad

(om nordligare belägna orter)

de lɛgzor læ̱yor ópad i nór

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt III

han va ène ópad, lánt ópad a spèla for kózen (om Lorens Brolin fr. Abbekås eller hans son).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

óp̲ad

i bet. norrut el. högre belåget.

óp̲ad imo̲d ry̲ŋa staɣó̲n.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

óp ád = intill

dæn la mít hrím óp ád.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

invid, intill

ópad vägen

Nr 7648 Sjörup Lunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt
adv.

ópad

anv. å Svarte fisklåge om segling
västernt

ènas ópad imǫd treḻebórj.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

= långe upp, norrut

die mi̱ed mér reliję̱sa dér ópad i smálan

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

men ópat fr. ord som börjar med -d

dære bàka ópat dǽr

= norrut. högre upp.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad

ópad i skáwana

Nr 4293 Villie, Ljunits b:a
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt-ifrån

ópadifra

ja. di va mìed ópadifra
smálen nérad.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt-ifrån

ópadifrå = uppifrån

ènast ópadifrå èhûs a

dègabárja

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt-ifrån

óṛadifrá = nouifrån

di va kòmna óṛadifrá

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt-ifrån

ópadifra

dær kamor ván èna

ópadifra kragehólm

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppifrån

1

apadifrå, adv., uppifrån, från den norr om Ljunits härad belägna delen af Sverige. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uren

adj.

ùren

icke väven

de va en ùren melodí.

Snårestad.

323 Gjunits hd (Malm)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakan

urmagare, m., -n, pl. =, -rna, urmakare. Förmodligen nyare ord. Det äldre är troligen klåkemagare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakararbete

1

vermågarearbäj, n., – ed, utan pl., urmakararbete.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakardotter

urmágaredòtor l. -dòtor, f., -en, pl. -tra, -na, urmakardotter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakaredräng

urmågaredräng, m., -en, pl. -a, -na, urmakardräng, hos en urmakare tjänande dräng.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarfru

urmágarefrù, f., -frùwen, pl. -frùwor, -na, urmakarfru. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakargesäll

urmägarejssèl, m., - en, pl. - or, - na, urmakargesäll.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakareglyto

urmágareglùt, m., - en, pl. - a, - na, urmakarbarn, barn af en urmakare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakargård

1

urmagarbgår, m., - en, pl. - a, - na, i staden l. på landet belägen gård, som bebos l. eges af en urmakare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarehus

urmagarehus, n., -ed, pl. =, -en, urmakarhus, hus som bebos l. eges af en urmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakaukvinna

urmágarekvinza, f., -n,
pl. -zor, -na, urmakarhustru.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarkärring

urmägarekärring, f., -en, pl. -or, -na, urmakarkärring, kärring, gumma, hustru, hvars man är urmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarlära

urmägarelära, f., -n, utan pl., urmakarlära.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× urmakarepåk

urmagarepåg, m., -en, pl. -a, -na, urmakarpojke, son af l. lärling hos en urmakare.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarson

urmagarksòn l. -sòn, m., -en, pl. -or, -na, urmakarson. Tj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakantós

urmágarhtòs, f., -en, pl. -or, -na, urmakarflicka, dotter af l. piga hos en urmakare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarunge

urmágarenöze, m., -n, pl. -za, -na, urmakarunge, föraktlig benämning på barn af en urmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare verkstad

urmägare vårsta, f., -n, pl. -stor, -na, urmakarvärkstad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakarverkstad

urmágareværtøj, n., – ed, utan pl., urmakarvärktyg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakaryrke

urmågarsurke, n., – d,
utan pl., urmakaryrke.
Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakeri

urmageri, n., -rijed, utan pl., urmakeri, urmakar-yrke. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakerska

urmägorga, f., -n, pl. -gor, -na, urmakerska, benämning på, men ej tilltal till en urmakares hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulna

s.

ulna , -an -or -orna.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uaskilja

uaʃɛ́l̲a

(Inlånat?)

d̲o̲ kɑ̲n̲a en bɛ́t̲oa uaʃɛ́l̲a
va han s̲ɑ́.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ urskäla

vergula (- gulor, - gulder, - gult)
tr., urskilja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursprung

ursprúng, -ad

(rspr-lån)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursákt

ursäkt, m., -en, pl. -er, -na,
ursäkt. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursåkta

ursäkta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., ursäkta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursåkta sig

ursåkta si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., ursäkta sig.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursäktande

ursäktande, n., – d, utan fl., ursäktande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usel

$\underline{\text{u}}^{2}$sel, m. och f., n. -t, pl.
$\underline{\text{u}}^{2}$sla, och efter for, för, $\underline{\text{u}}^{1}$sel,
$\underline{\text{u}}^{1}$selt, $\underline{\text{u}}^{1}$sla, komp. $\underline{\text{u}}^{2}$slare, -last,
usel. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uselgren

$\overset{2}{\underline{u}}$selgrèn, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en usel, eländig person. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usel

Hesel koll. ett slags bölder. Gjenits

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\overset{2}{\underline{u}}$selhèd, m., -en, 1) utan pl., uselhet, 2) med pl. -or, -na, usel, eländig person, uselt, eländigt djur l. ting. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usselt

$\underline{u}^{2}$selt, adv. och efter for, för,

$\underline{u}^{1}$selt, komp. $\underline{u}^{2}$slare, – last,

uselt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usling

2
usliz, m., - en, pl. - a, - na,
usling. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

wed

jena dom wed (näml. kræjen, kreaturen)

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

med

nar de va sónda, sa vrla
di méd a se fadból.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 195 .

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

wed

han delte wéd te dom.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut II

jæ va ènte máren èleva ár,
so kom jæ úd a fjèna.

dær lá di te di ble údrúade;
sín mote di úd me si.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
Lingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

adv.

ud

koma úd (näml. på sjön)

de va úd te gåren

J: köket vette emot gården.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud, adv., pl.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ṳdan

prep. och adv.

dṛ véns ṇ̀ter ṳdan om kvèḷana de röra inte på sig utom om kvällarna, de äro blöa om kvällarna ute och flyga (om fladdermössen)

(M. f. 1852)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep. & konj.

ùdan, svagton. udan

de vá ènte udan hùsare

s: inte annat än husägare.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan II

ve kàdeGe dær va te bòrja mer, so va dær ènte ṷdan lerbána (inte annat än)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan III

hær va ànta udan en

bànvákt som lá hær.

I: inte annat án

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
adv.

ùdan

i bet. "utvändigt":

lòed ìyan a vít ùdan?

(ur en gåta om ett ljus)

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj. m. m.

ùedan

ènta ùedan = inte annat än

de e ènta ùedan fùelahóza

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

2
utan, prep., adv. och konj.

utan. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanbys

ṷ²danbỳs, adv., utan komp., utom byn, i annan by än den ifrågavarande.

han har vad ṷ²danbỳs o frijad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utandór

$\underline{\overset{2}{u}}$dandòr, f., - en, pl. - dàror,
- na, ytterdörr. Lja

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

adv. & prep

ùedan fór el. ùedanfór

han stø ùedan fór

di stø a gáz ùedanfór fýnstoran

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför
adv.

ùedan fór

di stø ùedan fór te de
reyde sámen (nämb. vid kyrkan)

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ùdan fór

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ṷ²danfòr l. ṷ²dan fòr, adv.;
utanför. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanifrån

2
ṷdanifrà, adv., utifrån.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utanlomma

$\underline{\text{ŭ}}^{2}$danlòm̲a, f., -n, pl. -m̲or, -na, ytterficka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanläsande

$\underline{\text{ur}}^{2}$danlèsane, n., - d, utan pl., utanläsande, - läsning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanläsare

ṷ̊danlẹ̀sare, m., -n, pl. =, -rna, utanläsare.

Sáṇa ṷ̊danlẹ̀sare som jóṇsen vẹ̊le eṇ̊te préṣten vẹda áṷ.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanläsning

ṷ̄danlèsniŋ, m., -kn, utan pl., utanläsning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanläxa

2 udanlàjsa, f.,-n, pl.-sor,
7 na, utanläxa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdanóm

utanfór

de e ùdanóm fjøvanhámn

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

wdanàm l. wdan àm, prep.
och adv., utanför. dær
liqzor bos wdanàm porten.
vojnen sto wdan àm garen.
ajta sa du ente fjor wdan àm
vojen. – ja kom ti tro wdan àm.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdanóm

utanför

ùdanom gáren

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanomkring

ůdanamkrìn, prep. och adv.,
utomkring. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå

$\underline{\overset{2}{u}}$danpò l. $\underline{\overset{2}{u}}$dan pò,
prep. och adv., utanpå.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanrede

$\underline{\text{w}}^{2}$danrè, n., -d, pl. obrukl.,
yūerskal, yūre beklädnaden,
af ett hus.

$\underline{\text{w}}^{2}$danrèd e start. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utansida

ṷ̄dansìja, f., - n, pl. - jor, - na, yūersida. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanskal

ʷ̲dansk̲à̲l, m., - en, utan
pl., yūerskal, yūre beklād-
naden af eū hus. Äfven
yūerkläderna på en människa.
ʷ̲dansk̲à̲len ser br̲a̲ ʷ̲d, men
iʒ̲antr̀ e lʷ̲ʒ̲an dʷ̲ol̲i̲.
ʃ̲ijan e f̲i̲n på ʷ̲dansk̲à̲len, men
ʷʒ̲ornà̲n e de sam̲ de k̲a̲n.

Ej.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanskrift

$\underline{\overset{2}{w}}$dansk<u>rò</u>w<u>t</u>, m., – en/ pl. – or, – na mindre brukl.) utanskrift.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utansocknare

$\underline{\overset{2}{w}}$dansàw̲nare, m. l. f., -n,
pl. =, -rna, utansocknare,
person från en annan socken
än den ifrågavarande.
Ordet är m. l. f., alltefter som det
hänföres till man- l. kvinnkön.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utansocknes

ṷ²dansàṷns, adv., utan komp., utom socknen, i annan socken än den ifrågavarande. Tj. ska du flu²ṯa ṷ²dansàṷns?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utantagandes

wedentanes, prep., med undantag af.

Ale va bona wedentanes ja.

Sen stor bra, wedentanes havren. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill
adv.

ùtanté

kòna ùtanté

lèsa ùtanté

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill

wudantè l. wudan tè, adv.,
på yttersidan.

hwised ser bra wd wudantè,
men inzantè e de hont de
kan.

e dar lõma wudan tè po räken.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanvägg

ůdanvägg, m., -en, pl. -a, -na,
yttervägg. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utanåt

m̲ᵉdanò̲d, adv., utantill.

l̲ᵉsa m̲ᵉdanò̲d. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utarst

ṷdast, adj. och adv., superl.,
yuerst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbetalning

påbetàlning, m., -en, pl. -or,
-na, utbetalning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. utbrytning

wdbrydniz, m., -en, utan pl., 1) gårdarnes utflyttning ur byhemmet i följd af enskiftet. hær va wdbrydniz i dine byjen atanhonratel, 2) benämning på det i utmarken belägna området, till hvilket genom enskiftet en del gårdar utflyttades ur byhemmet. gåren ligzor po wdbrydnizen. Ej.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge

udbýdzen, n. pl. =

dær vá mærza udbýdzen

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge

udbýdze, n. ,– d, pl. = ,– n,
utbyggnad. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling

udbǿliŋ, m., – en, pl. – a, – na,
utbörding. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utdelning

udélning, m., -en, utan fl., utdelning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utdöd

ṵ̄dø l. -or, m. och f.,
n. ṵ̄dut, pl. ṵ̄døa, utdöd.
hẹ̄la slǻjten e ṵ̄døor.
dẹ̄ ø̄jaslàved e rẹ̄nt ṵ̄dut.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utdöd
a.

pl. ǘdǿa

ǘ, di e ǘdǿa nǘ

nǘ e di val ǘdǿa.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utdömd

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ude

ad

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùde

di e ùde a pràvar vǽrt ǽr

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute II

du fær gæ ég me spánen;

den hæyor dær ùde.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

den hæyor dær ùde

vi hær vad ùde æ sùded pa bæyfzana

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute II

ude om landsbygd i motsats
till stad:

jæ har hat en vila dær ude
i søbor (om Söborg ind København).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

dén han va ósa ùde a jàga ætor hàvdatéknare.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute:

ùede anv. om västligare belägna

orter: på vestorlén,

ùede i fjærrysløv.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

dó far di sèda dær ùda
hèla bàgkan.

(15-åring)

e dær mìan sé ùda?

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute II

kvarnsténana di lá ùeda
óstor om húesad

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùnde

speç. = på sjön

nær di va ùnde a hade sát ...

m. f. 1910. Svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ude, adv., ute. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utearbete
s.

ùdearbéj. -ed

hon gøte ùdearbéjed.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uteifrån

$\underline{\text{ṷ}}^{2}$deifrà, adv., utifrån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utestänga

ùdestæŋa, pass. -as

da skola di ùdestæŋas

ifra natvånden (exkommuniceras)

Tonde annars heta steŋa ùde.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utet

adv.

ú̲ded, biform till u̲d; endast starktonigt.

de har va̲d en stø̲r gø̲r fø̲r; den ble styk̲ad ú̲ded.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfall
s.

nedfål, n.

havsvattnets sjunkande vid storm
ifrån land.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfart

udfårt, m., -en, utan pl.,
utfart, utfartsväg.
anorsmåns har sin udfårt
i östor. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfartsväg

utfårtsvæj, m., -en, pl. -a, -na, utfartsväg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfartsväg

utfártsvæj: -en

enskild väg från gård till allmän väg

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

1 utfatti l. - tijor, m. och f.,
n. - tet, pl. - tija, utan komp.,
utfattig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

ú:dfa'ti; pl. -ia.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattighet

ṷ̄dfatihẹ̀d, m., -en, utan pl., utfattighet.

har di ọj o kọ inṷ̄, sa kan en, ḹnte tạ̄la am nan ṷ̄dfatihẹ̀d. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utflukt

udflo̱kt, m., -en, utan pl., utväg, möjlighet, sätt att komma ut, blifva fri. me̱nesorna hade i̱zen a̱n udflo̱kt en j̱enam vi̱zeven. Vane̱d to̱ si udflo̱kt o̱vor rustiffed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utforska

medfórska -a -ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfór
adv.

údfor

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utföre

ṷ́dfo̱ra, adv., utföre.
Förek. i uttr. de har bled
re̱nt ṷ́dfo̱ra me dam̱, osämja
har uppstått mellan dem.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utgalen

1
sudgalen, m. och f., n. - led,
pl. - lna, utan komp.,
uttr. för aftacklad, utgammal,
utlefvad. Om lefvande varelser.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgallring

udgal̲riŋ, m., -en, pl. -a, -na, utgallradt (sämre) föremål, afskrap.

di̲ ffö̲rna hær e po tö̲red sa dæjs e bö̲ra udgal̲riŋa.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgammal

1 ûtgamal, m. och f., n. -t,
pl. -mla, utgammal, utlefvad.
Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

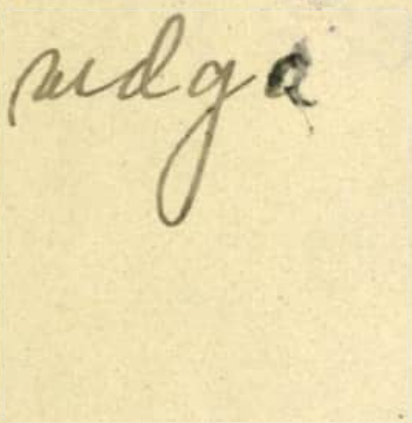

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgift

udjift, m., - en, pl. - or, - na,
utgift. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgravad

ḿdgrávad, n. =,

(p. p. av grava ḿd) = utgrävd

Nr. 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgravad
a.

ú̲dgrá̲vad, pl. -ade
utgrävd
di e ú̲dgrá̲vade

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgrenad

ŭ̲dgre̲nad l. – or, m. och f.,
n. – nad, pl. – nade, utan
komp., utgrenad.

dŭ̲n slǣjten e vi̲t ŭ̲dgre̲nad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgropad

ńdgrȯvad
utdikad;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgång
s.

udgång, -en

hän e udgången

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

Ljungers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgång

udgång[1], m., -en, pl. -a, -na,
utgång, ställe, öppning, där
man går ut.

dar e tré udgång[1] pa lånan[2].
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgången
a.

neutr. ú̲dgi̲ə̲d

i förb. ha ú̲dgi̲ə̲d : ha gått
färdigt, vara dräktig; om ko som
skall kalva

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgångssvin

1

udgånzsvin, n., -ed, pl. =, -en, svin som får gå ute i en inhägnad gård, vanligen i gödsel staden, och underhålles för att växa tillräckligt, innan gödningen skall börja. – Gödsvinen, som alltid hållas innestängda i ett trängre rum, kallas fedesvin.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus
s.

udhûs, n., pl. =

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

udhús, -ud, pl. =, -un

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

udhûs, n., -et, pl. =, -en,
uthus. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthusdón

udhūsdòr, f., -en, pl. -dàror, -na, uthusdörr.

tep udhūsdarorna, for de dignar. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthusläga

s.

udhúslǽga -an -or -orna.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuslänga

vedhuslæna, f., - n, pl. -nor, - na,
uthuslänga. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthyrande

wdhýrane, n., -d, utan pl., uthyrande.

Nelsǭlsen har gǭd o snåḵad om ad han skůle hyra stůwan ůd, men han fǭr na ålri fc̄eri tr nad wdhýrane. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthyrning

udhýrning, m., -en, utan pl.,
uthyrning.
hused e tr udhýrning. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkant

utkånt, m., -kn, pl. -or, -na, utkant. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utklädande

ŭ̱dkla̱nen, n., -d, utan pl., utklädande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlakad

(ut)lagad l. -or, m. och f.,
n. -gad, pl. -gade, (utan
komp., urlakad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlandet

udlánad

ànorslovrábor di e kòmna

ifra udlánad te bòrja me.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlandt

vedlåned, n., förek. blott i best. sing., utlandet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlevad

1

ṷ̱dlo̱vad l. - or, m. och f.,
n. - vad, pl. - vade, utan
komp., utlefvad. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utliggen

1 ŭdliɕzen, m. och f., n.-ɕzed, pl.-ɕzna, utan komp., utlegad, utrufvad. om fågelägg.

nar bler 2 ănaèɕzen 1 ŭdliɕzna?

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlägg

mdlägg, n. ,– ud, pl. = ,– un,
utbetalning.

Ve di²ne ti¹den e de mdlägg
vår da. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utläggning

wedlägzning, m., -an, pl. obrukl.,
utläggning, förklaring.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländsk

vedlu̱ng l.- or, m. och f.,
n. -lu̱nst, utan komp.,
utländsk.
vedlu̱ng sa̱, rw̱. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländska

wedlänga, f., -n, utan pl., utlänskt språk.

di snåkar o gar på, men vem forstår döras wedlänga?

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlåning

utlänning, m., -en, pl. -a, -na,
utländing, person från utlandet.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlärd

ṷ̄dlærd l. - or, m. och f., n. - lært, pl. - lærda, utan komp., utlärd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ut-marsçhert

ú̱dmaǵe̱rt, pl. -a

uttröttad genom lång marsçhering

á̱, hèstana die jo ré̱nt ú̱dmaǵe̱rta.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmätning

udmétniŋ, m., - an, pl. - or, - na, utmätning. Ej.

lénsmanen sáte udmétniŋ po hans. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ṷ̄damhṷ̄s, adv., utomhus.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utredningsman

wdrédningsmàn, m., -en, pl. -mèn, -en, utredningsman.

Vwm ska va wdrédningsmàn ètor Anorshánsen? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes

udrikas

senare leden rspr. påv. – jfr liknande form fr. Fårs hd i Teckningar och Toner s. 33, andra stycket.

de e énsdánt udrikas.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes

utrikes, adv., utan komp.,
utrikes. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrivning

udri̱vniŋ, m., – en, utan pl., ersättning för afstående, öfverlåtning af arrende.

bøs fiff fe̱mti tu̱sen i ud-ri̱vniŋ au̱ jø̱ren. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrota

udrǫ́ta (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - h, - a, pl. - r) tr., utrota. Troligen nyare ord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrævad

ǘdrǘad, pl. -ade

(om fjäderfå)

dær lá di te di ble ǘdrǘade;

sín mote di ǘd me si.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

Lingers 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträkning

udréknin, m., -en, utan pl., beräkning.

de va po udréknin jort.

en ska áltid ha udréknin me si, va en tar si tr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsatt

ńdsát

p.p. av seta ńd; t. ex.
om bottengarn.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträtta

udréta (– rétor, – réte, – rét, – rét, pl. – a, – rét, pl. – or) tr., uträtta.

Vi udrétor sél vart arbój.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utseende
s.

udséana, -ad.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utseende

udsénæ, n., -d, utan pl.,
utseende. Lj.

udsénæd har forsémrads.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsikt
s.

nedsékt

en hienli nedsékt

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsikt

udsi̱kt, m., -en, pl. -or, -na, utsikt.

bra̱, graṉ, go̱ udsi̱kt.

Lær e go̱wa udsi̱ktor (for falk tr fa̱ pla̱sor. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskylder

1

udgulldor, genus obestämbart,

– na, pluralt, utskylder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskänkning

nedsjäskning, -en

(av öl, vin och sprit)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskärning

udgärniz, m., - en, pl. - or, - na, utskärning.

dar va udgärnizor på borbénen.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslag

udsläv, n.,- hd, pl. =,- hn,
utslag (från domstol).

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagen

ṷ̄dslan̲, m. och f., n. – slā̲d,
pl. – slā̲na, komp. – slā̲nare,
– nast, behäftad med utslag
på huden.

pā̲gen e ṷ̄dslā̲n po mōn̲zen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagsdag

utslåvsdå, m. ,- n, pl. =,- na,
utslagsdag, dag då domstolen
lämnar utslag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsliten
a.

vädsliden . pl. vädslidna

gamla vädslidna hästa .

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utslätt

udslät, m., -en, utan pl., utslag (på huden). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsot

udsø̱t, m., -en, utan pl., utsot, diarré. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsoven

1
w̲ıdsaw̲en, m. och f., n. -w̲ed,
pl. - w̲na, utan komp.,
utsofven, fullsöfd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utspel

1

ṷ̲dspṣ̲l, n. ,– hd, pl. =,– hn,
utspel. I kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utspel

ŭdspel, m., - en, pl. - a, - na,
ulspegel, upptågsmakare.
ŭdspels horöza. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstakande

vedstå̱gane, n., -d, utan pl.,
utstakande.

ö̱ntelijen har di bå̱rjad
me vedstå̱ganed tr bå̱nan.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstakning

udstägning, m., -en, pl. obrukl.,
utstakning. Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstå

wdstå (-står, -stå, -ståd, wd-stan, m. och f., n. -ståd, pl. wd-stana, -stå, pl. -r) tr., utstå.

wdstå straf. - hær du nu din kaplagon wdstan.

Däremot säger man: ja star ente wd lænor, jag står icke ut längre.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttagen

ẘdtan

stíen va ẘdtan pa kàrtan,
so di hade láw a gáu dar
(om en kyrkostig) W. J.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter

ódor m.

(m. f. 1854)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter

ǫ́dor, m., -en, pl. ǫ́dra,
-na, utter. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utterfjät

ǭdrafjẹ̄d, n., -ed, pl. =, -en, utterfjät.

ja trǭde stras de va hǭŋafjẹ̄d, men sa va de ǭdrafjẹ̄d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utterskinn

ǿdraʒiŋ, n., -ed, pl. =, -en, utterskinn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

• Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utterspår

ǿdraspòr, n., – ed, pl. =, – en, utterspår.

hǿnzen hær hit ed ǿdraspòr.

Sj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utterunge

ṓdraòŋe, m., -n, pl. -ŋa, -na, utterunge. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttjänt

wédfjent

han han snánt wédfjent

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskad

neutr. nýdtöskad

-- när vi hade nýdtöskad

(färdigtröskat)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskad

neutr. nédtörged

tröskat färdigt

di har nédtörged

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmärkt

pudmärt l. -or, m. och f.,
n. -märt, pl. -märta, komp.
-märtare, -märtast, utmärkt
(berömlig, förträfflig). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmärkt
adv.

utmärkt, adv., utan komp.,
utmärkt.

en utmärkt bra kar.
dita går rent utmärkt.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmärkthet

vedmærthed, m., -en, utan pl., utmärkthet, förträfflighet.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmätningsauktion

utmätningsaksjon, m.; -en, pl. -er, -na, utmätnings-auktion, exekutiv auktion.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom
prep.

ṷ²dam, prep., utan.

ǫ²zana e ṷ²dam hut.

Vi hǫ²star ṷ²dam jelp. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom
adv.

udám[1], adv., utan.

far ja i[2]zen draz, sa far de ga udám[1]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utreda

udrẹ́ (- rẹ́r, - rẹ́da, - rẹ́t, - rẹ́d, pl. - a, - rẹ́, pl. - r) tr., utreda. Troligtvis nyare ord. Det äldre förmodligen re ud.

ja kan knaft udrẹ́ alt slądor, sam di ffænzor sámen.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utredning

udrędniz, m., -en, utan pl., utredning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utse

udsé (-sér, - sá, - sét, udsed, m. ab f.; n. udset, pl. udseda, imperat obrukl.) tr., utse.

Var hare udsér vel foan tr mäj me.

de va vel sa udset ad di skule ble fätija.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttagen

$\underline{\overset{1}{u}}dt\underline{a}$n, m. och f., n. - t$\underline{a}$d, pl. - t$\underline{a}$na, komp. - t$\underline{a}$nare, - t$\underline{a}$nast, utsirad, - pyrtad. om människor. Predikativt.

$\underline{\overset{2}{o}}$les d$\overset{2}{o}$$\underline{t}$or va $\underline{\overset{1}{u}}dt\underline{a}$nast aw $\underline{\overset{2}{a}}l\underline{e}$. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvald

edvåld l. -or, m. och f.,
n. -vält, pl. -välda, komp.
obrukl., utvald, utsökt (för-
träfflig). G.
Hör har du din edvälda? (näml.
vän).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvilad

1 ûdvilad l. -or, m. och f.,
n. - lad, pl. - lade, utan
komp., uthvilad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvåg

vedvåj, m., – en, pl. – a, – na,
utväg.

ja sa mi i²zen an vedvåj.
har e nåk vedvåja te pånzana.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträndes

udvändes, adv., utan komp.,
utvändigt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvändig

udvändi, adj., förek. blod
i best. sing. -vändija och pl.
-vändije, utvändig.
Har du skåfad di alt de
udvändija bowed?
Di udvändije värorna ble först
sålda.

Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvärtes

udvärtes, oböjl. adj. och adv.,
utan komp., utvärtes.

udvärtes utkomma.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utväxt
adj.

1 ṷdvṷst l. -or, m. och f.,
n. -vṷst, pl. - vṷsta, utan
komp., utvuxen, fullvuxen.
Predikativt.

1 hästan bler stor, nar han
bler 2 räktat 1 ṷdvṷst. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

adv.

ǘdad

år. i bet. västernt

de e dǽr ǘdad

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt
adv.

ú̲dad

har i vá̲t dær ú̲dad?

nær en drè̲jar ú̲dad ----

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ú dad

ss. tidsbestämning:

ú dad på framtíden

(utåt på vänsidan).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt II

di bränor lánt wedad
nátorna (om halm)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ǘdad

h. = västerut

de va dǽr ǘdad

(om Östra Torp)

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ṷ́dad, prep. och adv.,
utåt.

ǫ́jen fǫr ṷ́dad mǫ́rken.
mǫ́nen fǫ̊rde ṷ́dad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utäta

o̱tḗda l. u̱tḗda, f., -n, pl. -dor, -na, råtta l. mus. dær va kö̱m̱ad en u̱tḗda i̱ min fi̱sta. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utåta

wt<u>e</u>da, f., -n, pl. -dor, -na, benämning på lilla l. stora husråttan.

dar va kom<u>e</u>n en wt<u>e</u>da i dy<u>n</u>an, o v<u>e</u>d <u>i</u>, hon<u>n</u> va st<u>i</u>v sam<u>n</u> en pin<u>n</u>, nar vi hit<u>e</u> na. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v

vl, n., -d, pl. =, -n, bok-
stafven v. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacker
a.

vá<u>k</u>or

Repr. Lån; jfr gra<u>n</u>.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad s.

ø, f., ówen, pl. ówor, -na, ryssja.

i Krøgehólms fø fåza di bras i ø. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
s.

ɑ̱, ´en, `a, `ana

fisknot

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

va

va vá de !

ja ved ènte vá de kàlas for.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

vad
pron.

va, n. sing., utan pl.,
interrogativt pron., hvad.
Utan genit., öfriga kasus=
nominat. Substantivt och adj.
va vil du? – ja vid knaft va
ja ska si. – po va le e han gan?
Brukas äfven liktydigt med det som,
de sam; en sijor ænte alt va en
tænfor. – Förenas ak med nomen. – po va
grønz, le, vis, sæt. – Det åtföljande nomen
omskrifves [illegible] va par en kar. S.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

va

"va du e får en gottgrua..."

S.116

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

vá, va

va àuratál de kan jà ènte sí

dær stær vár mér en va
hálad e stárt tr.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

had

had e déd for rad?

va. 1-s 1962.

1875.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

va

so frägte han di ändra
prägana va de vá.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada

va̱ (va̱r, vå̱de, va̱t, va̱d, pl. vå̱da, va̱, pl. -r, pres. particip vå̱nes) intr., vada.

kå̱rana va vå̱da u̱d ti to̱̊ra bæ̀nffen.

glů̱ten kom vå̱nes i aḻt mø̱̊jed.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadande

vå̱ne, n., -d, utan pl., vadande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadd

vad̲, m., 1-en, utan pl., kollekt., vadd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vå̄l̲mal̲, n., -ed, utan pl.,
vadmal. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal (böjda former gj be-
lagda)

(m. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsbit

²vålmalsbìd, m., -en, pl. -a, -na, vadmalsbit, bit af vadmal. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsbyxa

vå̲lmalsbòjsor, f., -na, pluract,

vadmalsbyxor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsbössa

vå̄l̲malsbùs̲a, f., -n, pl. -s̲or, -na, vadmalsbössa. Skämtord.

Mån̲en ble rugene gå̄len,
spr̲a̲nt j̲ʃ̲nam trel̲eborshàven,
spr̲a̲nt hum̲ o lå̄d̲a sin vå̄l̲malsbùs̲a
o skad̲ hø̄rnen aw̲ en tyd̲zemàn̲
o ~~ga~~ gedzed aw̲ en kø̲,
dẹ̄ kan̲ i trø̲ (Bit ur en slagdänga)

Ljunits hd. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsgarn

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲malsgà̲rn, n., – hd, utan pl., vadmalsgarn, för en vadmalsväf afsedt garn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalshava

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲malshàw̲a, f., -n, pl. -w̲or, -na, vadmalsmössa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vadmalsislätt

$\text{vå}^{2}\underline{\text{l}}\text{malsislät}$, m., – en, utan pl., för en vadmalsväf afsedt inslagsgarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskappa

vå̄lmalskàpa, f.,- n, pl.
-por,- na, vadmalskappa.
klädesplagg. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskjortel

$\overset{2}{\text{vå}}$lmalsf$\overset{2}{\text{ò}}$rtel, m., -en, pl. -tla, -na, vadmalskjol.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklocka

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲malsklàk̲a, f., -n, pl. -k̲or, -na, eg. vadmals-klocka; af vadmal bestående kjol med isydt lifstycke.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklädd

vålmalsklädd l. -ör, m. och f., n. -klätt, pl. -klädda, utan komp., vadmalsklädd, klädd i vadmalskläder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklädn

vålmalskläder, genus obestäm-
bart, -na, pluralt, vadmals-
kläder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklänning

vå²lmalsklèniŋ, m., - en, pl. - or, - na, eg. vadmalsklädning; vadmalskostym. Mans- l. kvinnokostym af vadmal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskofta

$\overset{2}{\text{va}}$lmalskàfta, f., – n, pl. -tor, – na, vadmalskofta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalslapp

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲malslàp̲, m., – en, pl. – a, – na, vadmalslapp. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsrock

$\overset{2}{\text{va}}$l̲malsràk̲, m., -kn, pl. -a, -na, vadmalsrock. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsräcka

$\overset{2}{\text{vå}}$lmalsrèffa, f., -n, pl. -ffor, -na, vadmalsväf. Lj.

N 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalssked

$\overset{2}{\text{vå}}$lmals-gè, f., -n, pl. -r, -na, för vadmalsväfvande afsedd väfsked. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fér Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsskört

vålmalsfört, n., -et, pl. =,
-en. af vadmal förfärdigad
kjol utan isydt lifstycke.
Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsstycke

vå²lmalstiffa, n. ,– d, pl. = ,– n,
vadmalsstycke, stycke af
en vadmalsväf. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalstasse

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲malstàs̲e, m., -n, pl. -s̲a, -na, tölp. Skällsord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalströja

vålmalströja, s., -n, pl. -jor, -na, vadmalströja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsvarp

vå̄lmalsvàrp, m., -en, utan pl., för en vadmalsväf afsedd ränning.

kvi̇̄zan sad sel̄ o spa̱nt vå̄lmalsvàrp. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsvåst

vå̲lmalsvèst, m., – en, pl. – a, – na, vadmalsvåst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vaflabb

vaflab, m., -hn, pl. -a, -na, epitet på en ~~person~~ karl som för ett rått, ohyfsadt språk. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga

$\overset{2}{\text{vaga}}$, f., - n, pl. - gor, - na,
vagga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga

våga (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., vagga.

våra glåta har knaft bled vågade. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga

vàga, -an, -or -orna

nar di kom, skola di lägga

glytan i vàgan.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggande

2

vågane, n., -d, utan pl.,
vaggande, en vaggas ~~försättande~~
försättande i svängning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggbarn

$\overset{2}{\text{vågebàrn}}$, n., - ed, pl. - bòrn, - en, vaggbarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggband

vågubàn, n.,- ud, pl. =,- un, vaggband, i ~~f~~ vaggan fästadt band, hvarmed hon sättes i rörelse.

izaråga håde vågubàned am bened, nar hon stå o vårpa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggdyna

$\overset{2}{\text{vågudyna}}$, f., – n. pl. –nor, – na,
vaggdyna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagg-gänget

$\overset{2}{\text{vågejänzel}}$ -, m., - ea, pl. - zla, - na, vaggmed. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagghuvuddyna

2

vågehowedyna, f., -n, pl. -nor, -na, vagghufvuddyna, dyna att i vaggan lägga under barnets hufvud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagghuvudgård

2

vågehowejær, m., -en, pl. -a, -na, vagghufoudgård, hufoudgård i en vagga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagghörna

$\overset{2}{\text{vågajòrna}}$, f., - n, pl. - nor, - na, vagghörn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagglakan

$\overset{2}{\text{vågelågen}}$, n. ,- ed, pl. =, - en,
vagglakan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggning

$\overset{2}{\text{vågning}}$, m., -kn, utan pl., vaggning, en vaggas försättande i svängning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggpiga

2 vagapija, f., -n, pl. -jor, -na,
vaggpiga, kvinna som fått
i uppdrag att vagga ett barn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggtäcke

$\overset{2}{\text{vågetäfse}}$, n., -d, pl. =, -n,
vaggtäcke. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggvisa

2
vågavisa, f. -n, pl. -sor,
-na, vaggvisa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggviseton

$\overset{2}{\text{vågavi}}$sekt̲ò̲n, m., -en, pl. -or, -na, vaggvismelodi, melodi till en vaggvisa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggänd

$\overset{2}{\text{vågkène}}$, m., -n, pl. -na, -na,

vaggända. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vøjn pl.-a.

vøjn senast iakttaget 1962. J. J-s.

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vozn, ´en, ˋa, ˋana

eller vøjn etc. N.J.

Den förra formen är västlig, den senare östlig. vøjn enl. smed Ljungberg.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vɑgn, -en, -a, -ana

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vöjn pl. -a

dær hade di gamla vöjna

a fjilka

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vojn, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, vagn. Lj.

Snårestad

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vøjn, -ən, -a, -ana

envoyé

eller vøjn etc. ent. ~~kant.~~ Westrup.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vown

(ö. vemmenhög vogn.
Snårestad vogn).

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnbeslag

1
vöjnsbeslåv, n., – ed,
utan pl., vagnbeslag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnbotten

vojnbán, m., -en, pl. -a, -na, vagnsbotten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnkärra

vojnskåra, f. -n, pl. -ror, -na, vagnskärra 1) främre l. bakre kärran på en vagn, 2) föraktfull benämning på en vagn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vojnmágare, m., -n, pl. =, -rna, vagnmakare. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagmakararbete

vojnmágarbarbäj, n., – bd, utan pl., vagmakararbete.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakardotter

vøjnmágarsdàtor l.-dòtor, f., -en, pl. -tra, -na, vagnmakardotter. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakarefru

vojnmágarefrùe, f., - fràewen, pl. - fràewor, - na, vagmakarfru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakaregesäll

vojnmágarajesèl, m., - en, pl. - or, - na, vagnmakargesäll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakanglytt

vojnmågareglait, m., – en, pl. – a, – na, vagnmakarbarn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakarehus

vojnmágarehùs, n.,- ed, pl. =,- en, vagnmakarhus, huslägenhet som eges l. bebos af en vagnmakare. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakarekvinna

vojnmágarekvìnza, f., -n, pl. -nzor, -na, vagnmakarhustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakarkäring

vojnmägarhffärin, f., -ka, pl. -or, -na, vagnmakar-kärring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakarepåg

vagnmågarepåg, m., -en, pl. -a, -na, vagnmakarpojke, son till l. lärling hos en ~~vagn~~ vagnmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakareson

vøjnmågarleson l. - søn, m., - en, pl. - or, - na, vagnmakarson. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakareställe

vojnmågareställe, n., -d, pl. =, -n, hemman l. huslägenhet, som eges l. bebos af vagnmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagumakautós

vojnmágaretös, f., - en, pl. - or, - na, vagumakarflicka, dotter af l. piga hos en vagumakare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakarunge

vojnmágarèòrze, m., -n, pl. -rza, -na, vagnmakar-unge, föraktfull benämning på en vagnmakares barn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare verkstad

vojnmägarevärsta, f., -n, pl. -stor, -na, vagnmakarvärkstad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakaryrke

vojnmágarewirke, n., -d,
utan pl., vagnmakaryrke.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakeri

vagnmagari, n., -rijet, utan pl., vagnmakeri, vagnmakaryrke. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakerska

vojnmägorga, f. -n, pl. -gor, -na, vagnmakerska, benämning på, men ej tilltal till en vagnmakares hustru.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagnman

vojnman, m., -en, pl. -män, -en, hyrkusk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnpengar

vojnpåza, m., - na, pluralt, vagnpänningar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnrede

vojnré, n., - d, pl. = , - n,
vagnsunderrede, underrede
till en vagn. Ög.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsaxel

1.

vöjnsæjsel, m., -en, pl. -sla, -na, vagnsaxel, hjulaxel på en vagn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsföre

vöjnsfø̱rn, n., -d, utan pl., vagnsföre, vägföre hvari vagn kan begagnas.

Nu̱ e dn vä̱rfjans vöjnsfø̱rn ä̱la slä̱fø̱rn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnshjul

1.

vöjnsjul, n., – hd, pl. =, – ha,
vagnshjul. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsträck

vöjnsheff, m., -en, pl. -a, -na, vagnsträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnskorg

1

vøjnskor, m., – en, pl. – a, – na, vagnskorg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport

1.
vöjnsport, m., – en, pl. – a,
– na, vagnsport. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

. vagnsstång

1
vöjnstaŋ, m., – en, pl.-staŋor,
– na, vagnsstång. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnssäte

1.
vöjnsede, n. ,- d. pl. = ,- n,
vagnssäte, åksäte på en
vagn. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnstäcke

vojnstuffe, n., -d, pl. =, -n,
vagnstäcke, täcke afsedt
att hölja öfver ~~fötterna~~ benen, då
man åker. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagle

vǣjle, m., -n, pl. -la, -na, sittpinne i ett hönshus.

dær sad tǣltre hȳnor po vǣjlen, men hīna o tǣken va ūde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vag, n., 1-hd, pl. =, 1-hn, 1) vak, isvak, 2) stort, djupt sår. ja skar mi aw len, sa dar ble et jivt vag i fizoren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vag, n., 1-ed, utan pl.,
vak, vakande.
en bler sa fordarad am
sa mijed vag. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

$\overset{2}{\text{va}}$ga (– ar, – a, – ad, – ad, blott i n. sing., – a, pl. – r) 1/ intr., vaka.

$\overset{2}{\text{mæ}}$ta e sa gæg, sa di $\overset{2}{\text{va}}$gar $\overset{1}{\text{o}}$vor na,

2/ tr., vaka. ja har $\overset{2}{\text{va}}$gad tre $\overset{1}{\text{nætor}}$ i trefj: Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakant

vå̲gane, n., -d, utan pl.,
vakande, vak. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakanna

våkana, f., -n, pl. -nor, -na, ironisk benämning på en allt för stor sko. mest pluralt.

Vrems e di våkanorna?

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vå̲gen, m. och f., n. -ged, pl. -gna, komp. -gnare, -gnast, vaken.

jus vå̲gen, fullt vaken.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vakenhus

vojnhus[1], n., – hd, pl. =,
– hn, vapenhus (i kyrka).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhusdöri

vojnhu̱sdo̱r, f., - en, pl.
- da̱ror, - na, vapenhusdörr.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vakenhusgavel

vojnhu̱sgou̱l, m., – en,
pl. – a, – na, vapenhusgafvel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vakenhusgolv

vøjnhusgul, n., -ed, pl. =, -en, vapenhusgolf.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhushörna

vøjnhu̱sjø̱rna, f., -n, pl. -nor, -na, vapenhushörn, -kent. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vakenhuskrok

vojnhuskrog, m., - en,
pl. - a, - na, vapenhusvrå.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vakenhusloft

vøjnhuslawt, n. 1 – ed, pl. = 1 – en, 1/ vapenhusloft, 2/ vapenhusvind. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhuslås

vojnhu̱slo̱s, m., – en, pl. – a, – na, vapenhuslås.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhusnyckel

vojnhusnyjal, m., -en, pl. -nyla, -na, vapenhusnyckel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhustak

vojnhústag, n., -ed, pl. =, -en, vapenhustak, takbeklädnad på ett vapenhus.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vakenhustrapp

vøjnhustrap, m., - an, pl. - or, - na, vapenhus-trappa, trappa till ett vapenhus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vakenhusvindöga

vojnhū̱sviṇa̱v̱, n. ,– ad,
pl. = ,– an, vapenhusfönster.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakenhusvägg

vojnhusvagg, m., – en, pl. – a, – na, vapenhusvägg.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vågna -ar -a -ad

skåle di vågna tí ....

(om skendöda)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka
v.

vågna -a -ad

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

2
vågna /- ar, - a, - ad, - a,
pl. - r/ intr., vakna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

$\overset{2}{\text{vå}}$gna (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -h, -a, pl. -r) tr., väcka, göra vaken.

$\overset{2}{\text{vå}}$gnar du $\overset{1}{\text{bå}}$rned, sa ska jå je di, ska du se.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt

vu̱t, m., 1-en, utan pl.,
vakt, vaktande.

di ha̱lt vu̱t ø̱vor den̲ ga̱lna.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vùeta -ar -a -ad

5064. Balkåkra, Ljunits härad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vùta -ar -a -ad

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vùta -ac -a -ad.

eller vỳta etc.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vu̱ta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., vakta, hålla vakt öfver.

vu̱ta krej, svin, far, jus, räffor.

Lj.

Formen vu̱ta gäller Snårestad och Sockarna v. om denna:
i Skårby: vyta.

№ 323. Ljunits hd

1-s.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktande

vů̲lane, n., -d, utan pl., vaktande, ~~hål~~ vakthållning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktepåg

vàktepåg, -en

vallgosse

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktepåg

vàtepàg -en -a -ana

vallgosse

5064

Balkåkra, Gjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktepåk

vü̲̲lepà̲g, m., – en, pl. – a, – na, vaktpojke, vallgosse.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktepåk

vùtepág -en -a -ana

vallgosse

vùtepágen hade en fʒép, di kala for rèŋastáv.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vùtahǿra, -an.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vỳtehǿre. -en

vallhjon

já va bàra vỳtehǿre

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde II

ifra ja va vytehøra a te ja
slùta a va dráy

P. N.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vu̱²tehò̱re, m.*), -n, pl. -ra, -na, vaktherde, -hjon.

ffi²s̱tenes mo̱¹wor va vu̱²tehò̱re i bä̱²lkare. Lj.

*) el. f., se exemplet.

Snårestad

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthuddlön

vu̱²tehø̱ralìgn, m., -en, pl. -or, -na, vallhjonslön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherdsång

vå̲tehø̲rasàn, m., -en, pl. -a, -na, vallhjonssång, för ett vallhjon afsedd sång. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt herde tjänst

vårtehøraffènst, m., - en, pl. - or, - na, vallhjonstjänst.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthus

vakthús, -ed.

Vid herregård el. militärförläggning.

Verbet vakta (=valla) heter vùta.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vahtpåg̊alön

vu̱²terpa̱galyn, m., – en, pl. – or, – na, en vallgosses lön för tjänsletiden. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktpåksång

vu̱²tepa̱gasàn̥, m., -en, pl. -a, -na, sång som är afsedd för vallgossen. Lj.

rö̱²jtaren li̱¹dzor i vu̱²tepa̱gasàn̥en.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktpåk-tjänst

vů̱tepa̱gaffè̱nst, m., – en, pl. – or, – na, plats, tjänst som vallgosse.

hær e wnt am̱ vů̱tepa̱gaffè̱nstor i a̱r. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val
s.

va̱l pl. -a, (om sill)

Rspr-lån; i äldre Ljunitsmål enl. P.L. 1900: a̱l, sedan då föräldrat.

di sa̱lde-n i va̱la.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

vaal, m., 1-kn, pl. 2-a, -na, val (af sin). Nyare ord; det äldre är ol, 1-kn, 2-a, -na. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

val, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
val. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vala
v.

vàla -ar -a -ad

strómma, vãlla

so vàla di úd pa gólad

Nr 4293 Villie, Ljunits h.
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vala

$\overset{2}{\text{vå}}$la (-ar, -a, -ad) intr. och impers.

strömma

$\overset{1}{\text{blåw}}$ed $\overset{2}{\text{vå}}$la $\overset{1}{\text{ne}}$rad $\overset{2}{\text{fpow}}$tana.

de $\overset{2}{\text{råj}}$na sa de $\overset{2}{\text{vå}}$la $\overset{1}{\text{ne}}$rad

$\overset{2}{\text{bå}}$kana. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valborgafton

valborå̄tan l. -å̄vtan, m., -en, pl. -tna, -na, valborgsafton, den 30 April.

drå̄zana jiff o ſaz maj valborå̄tan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Valborgånde

Vålborène, m., förek. blott
i skämtuttrycket fi̱lorvìsp
i Vålborène, smäll, pisk
i gumpen, stussen.
vil du ha li̱ta fi̱lorvìsp i
Vålborène? Ej.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valen

vå̄len, m. och f., n. – led, pl. -lna och efter for̲, för, vå̄len o. s. v., komp. vå̄lnare, – nast, dvalen, 1) stel, okänslig i händer l. fötter i följd af köld. vå̄len am̲ nȫvana o bē̲nen, 2) klemig, rädd för att taga itu med arbete. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ valenhet

$\overset{2}{\text{vå}}$lenhèd, m., -en, utan pl.,
1/ stelhet, okänslighet i händer
l. fötter i följd af köld,
2/ klemighet, pjåskighet.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ valenpipa

$\underline{\text{va}}^{2}\underline{\text{l}}\text{un}\underline{\text{p}}\grave{\text{i}}\text{va}$, f., -n, pl. -vor, -na, epitet 1) på en person som lätt fryser om händer l. fötter, 2) på en person som är klemig, pjåskig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valet
adv.

vå̲lud och efter for̲, för,
vå̲lud, adv., komp. vå̲lnare,
-nast, klemigt, dåsigt, slappt.
Gu̲n̲a di li̲t̲a, du gar sa vå̲lud.
G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valk

valk, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, valk.

va^{2}lka i no^{2}vana.

valk po no^{2}weded sam ha^{1}red
li^{1}ggor o^{1}vor. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

vå̄lka (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -h, -a, pl. -r) tr., valka.

vå̄lka hå̄sor, vå̄nta, sprydetrojor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkande

$\overset{2}{\text{va}}$lkane, n., -d, utan pl., valkande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valkehäck

$\overset{2}{\text{vå}}$lkehäff, m., -en, pl. -a, -na, träram med kring två tappar vridbara, 4-kantiga spjälor, mot hvilka stickadt ylletyg, ss. strumpor, vantar och tröjor, ~~[illegible]~~ valkas för att blifva ulligt och mjukt. Gj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkning

vå̱lkniŋ, m., -ln, utan pl., valkning.

hö̱sorna fiff for dåli vå̱lkniŋ.

G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valknuta

valknu̱da, f., -n, pl. -dor, -na, valknut. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall
s.

val m. -a

höja vala

Hedrig = fält; endast i bet. upphöjd jord-remsa, som utgör inhägnad eller ägogräns.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

val, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
vall, jordvall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valle

$\text{vå}^{2}\underline{\text{l}}\text{e}$, m., – n, utan pl., vassla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallegröt

vå̄l̲agrȯ̲d, m., -en, utan pl., vasslegröt, af vassla kokad korngrynsgröt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bollklämmare

pålaklämmare, m., -n, pl. =, -rna, eg. passlekklämmare; spöntsam benämning på ostberedare, mejerist. Gj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallmo

pl. valnúor el. valnúr

Papaver.

Formerna föråldrade.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vallnua

valnáiwa, f., -n, pl. -wor, -na, vallmo (odlad). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallnueblad

valnuwe̱blà̱, n., -d, pl. =, -n, vallmoblad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vallnucfrö

valnüwefrö, n., – d, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =, – n, vallmofrö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallnuelukt

valnúwelùt, m., – en, utan pl., vallmolukt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallnuepl̲anta

valnuewepl̲ànta, f., -n, pl. -tor, -na, vallmo-planta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallnuenot

valnúwerod, m., -kn, pl. -rýdor, -na, vallmorot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallnuestabbe

valnüwestàbe, m., -n,
pl. -ba, grof vallmostängel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösadotter

vå̄lusudàtor l. -dòtor, f., -ur, pl. -tra, -na, Vallösadotter, åbodotter från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösadräng

Vålösadräng, m., -en, pl. -a, -na, vallösadräng, tjänstedräng från byn Vallösa i Sjörup. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösafår

Vå̲lesafà̲r, n., – ed, pl. =, – en,
Vallösafår; 1) får från byn
Vallösa i Sjörup, 2) tacka från
do. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösaföl

Vålesafjöl, n., – ed, pl. =, – en, vallösaföl, föl från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösagalt

Vålesagàlt, m., -en, pl. -a, -na, Vallösagalt, kastreradt hansvin från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

Vallösaglytt

vålesaglut, m., -en, pl. -a, -na, vallösabarn, barn från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösagris

Vålesgris, m., -en, pl. -grisor (sällan -grizor) - na, vallösa-gris, gris från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Vallósagylt

Vålesejùlt, f., -en, pl. -or, -na, vallösaungsugga, ungsugga från byn vallösa i Sjörup. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösagård

Vå̄lesagàr, m., -en, pl. -a, -na, vallösagård, bondgård belägen i byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösahemman

Vålesehämane, n., -d, pl. =, -n, Vallösahemman, bondhemman beläget i byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösahus

Vå̄lesahùs, n., - ed, pl. =, - en, Vallösahus, i den tiu Sjörup hörande byn Vallösa befinntlig huslägenhet. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösahäst

Vålesahäst, m., -en, pl. -a, -na, häst af hankön från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösajord

Vå̄lasajòr, f., -en, vtan pl., Vallösajord, till den i Sjörup belägna byn Vallösa hörande jord. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösakalv

Vå̄lusekàl, m., -en, pl. -a, -na, vallösakalf, kalf från byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallósako

vå̱lusekò̱, f., - kòwen, pl. - seffò̱r, - na, vallósako, ko från byn vallósa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösakviga

Vålesakvija, f., -n, pl. -jor, -na, Vallösakviga, kviga från byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösakvinna

Vålesekvinza, f., -n, pl. -zor, -na, hustru från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösakäring

vå̲lesetsàr̲iŋ, f., -en, pl. -or, -na, vallösakärring, kärring, gumma, hustru från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösalamm

Vå̄lesalàm, n., -ed, pl. =, -en, vallösalam, lam från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösaman

Vålesemàn, m., - en, pl. - a, - na, gift man från byn Vallösa i Sjörup. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösamän

vå̄lesemæ̀r, f., -en, pl.
-mæ̀ror, -na, vallösasto, sto
från byn vallösa i Sjörup.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösaorne

Vålesaòrne, m., – n, pl. – na, – na, Vallösafargalt, fargalt från byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösapiga

Vålesapija, f., -n, pl. -jor, -na, vallösapiga, tjänstepiga fr. byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösapåk

vå̲lasapòig, m., - en, pl. - a, - na, vallösapojke, pojke från byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Vallösaso

vå̲lasasø̲, f., – søwen, pl. – sø̲r, – na, vallösasugga, sugga från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösason

$\overset{2}{\text{va}}$l̲ase̲ò̲n l. - sò̲n, m. och f., - an, pl. - or, - na, Vallösason, åboson från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösaställe

Vålusaställe, n., – d. pl. =, – n,
Vallösahemman, bondhemman,
– gård belägen i byn Vallösa
i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösasvin

Vå̄lesasvi̱n, n., -ed, pl. =, -en, vallösasvin, svin från byn Vallösa i Sjörup. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösatiggare

Vålesetygare, m., -n, pl. =, -rna, vallösatiggare, tiggare från byn vallösa i Sjörup. vallösa var fordom ökändt för sina många tiggare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösatjur

vålesetyr, m., -en, pl. -a, -na, Vallösatjur, tjur från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösatravare

Vå̲lesatrà̲vare, m., -n, pl. =, -rna, vallösatrafvare, för-aktfull benämning på en person från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösatós

vå̲lusatòs, f., - en, pl. - or, - na, vallösaflicka, flicka från byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösaunge

Våleskoze, m., -n, pl. -za, -na, vallösaunge, föraktfull benämning på ett barn från byn vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösavädur

Vålusavàr, m., -en, pl. -a, -na, vallösabagge, bagge från byn Vallösa i Sjörup.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallösaök

Vålasaöj, n., - ed, pl. =, - en, vallösahäst, häst från byn Vallösa i Sjörup. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnót

M. valnudon

(jûglans)

Fr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnýd, m., - en, pl. - or, - na, valnöt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötbark

valnýdabàrk, m., – en, utan pl., valnötsbark, bark på valnötsträd. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötblad

valnýdablà, n., -d, pl. =, -n, valnötsblad, blad af valnötsträd.

valnýdablàn har rěksti ěblalàt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötblomster

valnýdablòmstor, n., – ed, pl. =, – en, valnötsblomster, blomster, blomma på valnötsträd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötgren

valnötsdagren, m., -en,
pl. -a, -na, valnötsgren,
gren af valnötsträd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötklunga

valnýdaklòza, f., -n,
pl. -zor, -na, valnötsklunga,
* knippe af valnötter.
ja slo nér en valnýda-
klòza sam dar va tré i.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötknopp

valnötsknopp, m., -en, pl. -or, -na, valnötsknopp, blad- l. blomknopp på valnötsträd. Ö.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valnötkrona

valnöda krona, s. -n, pl. -nor, -na, valnöts-krona, krona på valnöts-träd. Ug.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötkärna

valnýdaffärna, m., - n,
pl. - na, - na, valnötskärna.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötlukt

valnÿ̊dalùt, m., – en, utan pl., valnötslukt, lukten af valnötsträdets blad.

Valnÿ̊dalùten lÿ̊ktar ùblalùt. Ej.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötrot

valnýdaròd, m., – en, pl. – rýdor, – na, valnötsrot, rot af valnötsträd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnótskal

valnýdaskàl, m., - ba, pl. - or, - na, valnötsskal.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötskott

valnýdaskòt, n.,- hd, pl. =,- hn, valnötsskott, årsskott af valnötsträd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötstabbe

valnötsstabbe, m., -n, pl. -ba, -na, stubbe, stubbe af valnötsträd. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöttopp

valnýdatàp, m., -ka, pl. -a, -na, topp på valnötsträd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

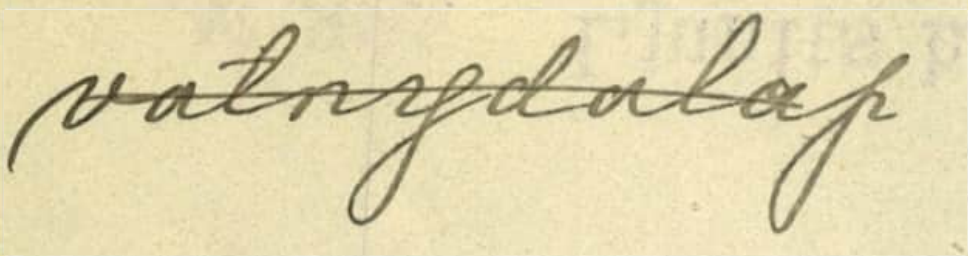

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötträ

valnýdaträ̀, n.,-d, vtan pl., valnötsträ, virke af valnötsträd.

Sofan e jord am valnýdaträ̀. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt-träd

valnudatræ, n.

juglans regia.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötträd

valnýdatrà, n., -d, pl. =, -n, valnötsträd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, ´-en, `-a m.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp. -en. -a. -ana

de va nona vòlpa tr a spìsa
po dr̀ta stèled.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

2
vålp, m., 1- en, pl. 2- a,
- na, valp.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

vålpa (- ar, - a, - ad) intr.,
valpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpande

$\overset{2}{\text{v}}$ valpane, n., -d, utan pl., valpande. om liken.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpning

2
vålpning, m., -en, utan pl.,
valpning. Om liken.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpsjuka

2
valpasjuga, f. -n, utan pl., valpsjuka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< valptäva

$\overset{2}{\text{va}}$lpatòva, f., -n, pl. -vor, -na, valptik, tik som har valpar. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals

vals, m., 1_ en, pl. 2_ a, _ na,
vals. Dans.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valsa

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲sa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., eg. valsa, dansa vals; löpa, springa.

$\overset{1}{\text{fä}}$r̲ens $\overset{1}{\text{pä}}$n̲za far $\overset{2}{\text{vå}}$l̲sa.

$\overset{1}{\text{ö}}$j̲en $\overset{2}{\text{vå}}$l̲sa po $\overset{1}{\text{rü}}$w̲en o d̲ẻ $\overset{1}{\text{sä}}$sad. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valsand

$\overset{2}{\text{vålsanh}}$, n., -d, utan pl.,
eg. valsande; löpande, spring.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valthorn

vál̲thǫ̲rn, n., -ed, pl. =,
-en, valdthorn.

i ár̲suled mi̲t
sí̲tor vál̲thǫ̲rned dit;
kom̲ o blǫ̲s, kom̲ o blǫ̲s!
Skåmtrim.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valtra

vå̄ltra (- ar, - a, - ad, - ad, blad i n. sing. , - a, pl. - r) intr., vältra sig.

slæn vå̄ltes o di sam og, la i snijen o vå̄ltra. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valtra

vå̲ltra si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., vältra sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valtra sig

và̱ltra si, -a -ad

= vältra sig

de̱ e nær di hær sprøzed ù̱de

a và̱ltrad si pø jø̱ren

(om hons).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valtrand

vältrane, n., -d, utan pl., vältrande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valv

valv, n. ,-1 kd, pl. = ,1- kn,
hvalf. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val-vis
adv.

và̱lavi̱s,

räknat efter val (om sill)

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valvis

vå̱lavi̱s, n., oböjl., förek.
blow i uttr. i vå̱lavi̱s,
valtals, efter val räknadt.
Va kå̱star si̱lan i vå̱lavi̱s?
Nyare ord; det äldre är å̱lavi̱s.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

№ 323.

vạn, m. ol. f., n. -t,
pl. vạn, utan komp., van.
Detta ord är egendomligt, därför
att pl. ej har formen våna,
hvilken man väntat, utan
i stället vạn.
hoŋana, e vạn o jo, nar
har kömor nan.
i e vạn o kuna ẹda brạ.
Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand, pl. = a;

di va vànda vid,

de voro vanda vid det;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
a.

vand pl. vànda

van

men folk va ènte vànda vé

nad ànad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand II

a.

men folk di va ènte

vànda vé nød aned fǿritíden

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
a.

vand, pl. -a

de va di sa hænada te a
vænda vé.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
a.

vand pl. -a

di va ènte vànda tí nad ànad

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandra

vå̱ndra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r, pres. particip vå̱ndrenes) tr. och intr., vandra. Gj.

kvi̊ʒan vå̱ndrar flere̱ mi̱l om̱ da̱n. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandra

vàndra -ar -a -ad

só va di ùde a vàndra

om néṯorna

(näml. varulvarna)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring
s.

vànrey, -en, -a, -ana

tröskvandring

de fígsta di bòrja, so bòrja di me en liden vànrey me fìra hèsta for. --- de va vànreya som sméen jòre.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

vandring

vå̱ndriŋ, m., -en, 1/ ntan pl., vandring. e i ŭ̱de po vå̱ndriŋ i då̱?, 2/ med pl. -a, -na, vandring, den delen af eŭ häst-/trösk-värk, marpå dragbommarne sitta. dær e två̱ bo̱ma po vå̱ndriŋ po vå̱rt tå̱ge vå̱rff, 3/ skjul, öfverbygg-nad för vandringen (se 2/!) ~~den~~ tillkön eŭ hästtröskvärk. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandringsfolk

vå̄ndrinzsfàl̲k, n., -ed, pl. =, -en, vandringsfolk, kringstrykande folk.
Brukas singulart l. pluralt.
hær brå̄gar lid̲za mijed vå̄ndrinzsfàl̲k.
hær la̲ tva̲ vå̄ndrinzsfàl̲k i nat̲. Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandringskvinna

$\overset{2}{\text{va}}$ndrinzskvinza, f., -n, pl. -zor, -na, kringstrykerska, kringstrykande kvinna. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandringsman

$\underline{\text{v}}\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ndrinzsmàn, m., – kn, pl. –mèn, – kn, vandrings-man. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandringsstav

$\overset{2}{\text{v}}$ andrinzstàv, m., - kn,
pl. - a, - na, vandringsstaf.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vane

$\overset{2}{\text{v}}$ane, m., -n, pl. obrukl.,
vana.

en $\overset{2}{\text{g}}$amal, $\overset{1}{\text{r}}$æli $\overset{2}{\text{v}}$ane.
de gar $\overset{2}{\text{e}}$nte aw $\overset{2}{\text{v}}$anen.
en gaŋ e $\overset{2}{\text{i}}$ŋen gaŋ, Tj.
två $\overset{2}{\text{g}}$aŋa e en $\overset{2}{\text{v}}$ane,
ordspr.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

v.

vàŋka -an -a -ad

vankas, bestås

dan vàŋka minǵel ànta ---

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

$\overset{2}{\text{va}}$ȧ̲nzka (– ar, – a, – ad) dep.
och impers., vankas.
dær $\overset{2}{\text{va}}$ȧ̲nzkar $\overset{1}{\text{va}}$flor, det
vankas pisk. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànli

de va en vànli àgevöjn

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskaplig

vanskåveli l.-lijor, m. och f., n.-let, pl.-lija, komp.-lijare, -lijast, vanskaplig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskaplighet

vanskåvelihèd, m., -en, utan pl., vanskaplighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskapt

vanskäft l. -or, m. och f.,
n. -skäft, pl. -skäfta,
komp. -skäftarh, -tast,
vanskapt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

vånskeli l. -lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija och efter for, för, vånskeli o.s.v., komp. vånskelijare, -jast, vanskelig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelighet

2
vånskelihèd, m., -en,
pl. -or, -na, vanskelighet.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskligt

vånskelet, och efter for-, för, vånskelet, komp. vånskelijare, -jast, vansk-ligt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskõta

vangúta (-gútor, -gúte, -gút, -gút, pl. -a, -gút, pl. -or) tr., vanskõta.

pær han vangútor jören. dé stéled har bled vangút áltid. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskötsel

vanjutsel, m., -en, utan pl., vanskötsel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vanstark

vanstärk l. -or, m. och f.,
n. -stärt, pl. -stärka, komp.
-stärkare, -stärkast, skör.
gärned har bled vanstärt
aa klökalken. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vant
s.

best.f. vånten

stöd för masten på sidan

Svante

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

$\overset{2}{\text{v}}$ante, m., – n, pl. – ta, – na, vante. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vantförföt

vånlaforfigd, n., -ed, pl. =, -en, för förfärdigande af nyw fingerparti i vantar afsedt ullparti l. garnparti.

je mi te et vånlaforfigd!

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 vantrevling

vantr<u>ö</u>vliz, m., -en, pl. -a, -na, djur som i följd af vantrefnad ser eländigt ut. den <u>e</u>nk gr<u>i</u>ska e en l<u>i</u>dkn vantr<u>ö</u>vliz. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vantrivas

(vantrivs/- trivs, - trivdes, - trivts) dep., (vantrifvas.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vant-tasse

vå̄ntatàṣe, m., – n, pl. -ṣa, – na, törp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. + vant-to

vå̄ntatò̱, n., -tòwed, utan pl., till vantars förfärdigande afsedd ull.

Gj.

för fiff drå̄zana bůde hå̄sertò̱ o vå̄ntatò̱ i lyn.

tÿ̄dzor du vå̄ntatò̱? brukar man skämtsamt fråga kvinnkön, som håller sina händer under förklädet.

Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanvetting
s.

vanvétty

de va en vanvétty. som hade
sat íl.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanvetting

vanvitin, m., -hn, pl. -a, -na, vanvetting. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapen

våpen, n., -pned, pl. =, -pnen, vapen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

med sammansättningar, se under

+ vakenhus.

I 2 I. P. L. Sjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

vår (varje)

--- fynt han tå ènte so mièd

for vår

di skùra jå vår lønda.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

vær, n. vært

já, vær sónda (gick de i hyrkan)

den kàlkas vært ár

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II
pron.

dær va én te vært

én a vær

di ád vær pa sít stèle.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

har

nú gar di hár som hálst

har vá de han vá?

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II

adv.

já de vét i qúd hær hon bór

jà kan sèda hár som hélst.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vær n. vært

di hade vær sít a Gùta

di e ude a pràvar vært ár.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vær

vær mísomarsáftan so
læs dær bàna ---

de jór di nèstan vært ær.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

vær, n. vært

de jek omkrég po ét stàla vært ær

(husförhöret)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

har, har

har vá de har vá so mied?

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vär

vär gär

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

har

di vèste ènte hár han to

véjen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II
pron.

di e kristna, var mèniga
som jor sin rét.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

de va vært år

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

vær; ntr. vært;

di hade vær sin plan
(jordrymd, ägorymd).
di hade vær sit torp;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

var

pron.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

var

ènte va de mìed aw vár

sórt.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var I
pron.

vær, n. vært

den vènde si vær gáz han
lurta nybágad bró
(om en stor sten vid stranden)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II
pron.

ja. de fek vi vært ár

for vær gáz

sáksti i vær bònta

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

hor

en véd ànta hor di bler áw

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
s.

var, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
var, dynvar, bolstervar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vær, pron., m. och f., n. vært, var utan
pl., genit værs., hvar, hvarje.
vær behåtar sæj. – værs en kvinza.
værs et hus. – vær o en far jöra
rett for sæj. – vær an da
vært tridja ar. – vært ända gräne
lita aw vært. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ var

vær, genus obäkert, troligen n.,
oböjl., vad (pant, vädjande).
hålla vær, hålla vad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
s.

våra, -an, fem.

vi betalte våran når vi fik
-ka.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
s.

vạ̄ra, f., -ṇ, pl. -ror, -na, vara. En gạ̄ vạ̄ra forſſ̄ọ̄vor en si ạ̄lri pạ. I pl. öfven med betydelsen möbler. Vi har ſſ̄uft nyja vạ̄ror. Lj.

Snårestad

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

$\overset{2}{\text{vare}}$, genus obestämbart, oböjl., förek. i uttr. ta $\overset{2}{\text{vare}}$ på, taga vara på, ta si i $\overset{2}{\text{vare}}$, taga sig till vara, vara försiktig, akta sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. vàra. pres. e

pret. va, va (icke va såsom
östernt), sup. vad.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

v.

Inf. vara, supin. va

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pret. va d. va

rät va de vá

so fägta han di ándra pägana
va de vá.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

Sup. vad

áw de han hade vád hér ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàra, inf.

va, pret.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàra, pres. e, pret. va

bǽjnta hɷn va so gàmeldás
som hɷn kɷne vàra.

de skɷ̀le so vàra.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

dǽr har já àlri vád

ja, de frk vàra.

já, de kan nók vàra = kan nog hånda.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

Inf. vàra

pres. e, pl. =, pret. vá, va

sup. vad, svagton. vad, vad.

de nèstan trǿr já dær vá

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

di kœ̱n̲e và̱r̲a tr̲é̲ a fì̲r̲a

jœ vŕ̲d̲ hœr hœr vá̲d ...

já̲, de hœr hœr vá̲d.

ja̲, dœr é̲ so.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

frøken sígri va so hon va
ude a halt lèsemøde.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara III
v.

de fek vel vàra hódan de
bár si

Sup. vad blir vat ffr ord, som börjar
med -d:

haar i vát dær údad?

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. vara

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952..

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara.
v.

pret. va

(icke va såsom i Hemestads hd)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

sup. vad

vi hade vád eye i
folkedspánk.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

ja. dó far de vá so

då får det vara så = man avstår,
resignerar.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

va l. vå̄ra obet., va̱ l. vå̄ra bet. (e̱, va, vad obet., va̱, va̱d bet.) intr. och hjälpvärb, vara. Lj.

Snårestad

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

vara

" ska en julla si, så ska de vara ... "

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va

a, de skole va syns/ ...

s. 129

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

e (pres.), är

"de e presis ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va (prat.)

, var '

" va ja emte rädd för de... "

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

vara

"å de skole motro vara mad
får Måns ..."

S 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàr̲a

de ska vàr̲a som de sa úd i
den gàmla tí̲den

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf vå:ra

pres. (e)

pret. va (-), sup. vad (-)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.

vàr/a, =

rãcka

jìl̲ad vàra i tré d̲a̲;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

$\underline{\text{va}}^{2}$ra (- ar, - a, - ad) intr.,
vara, fortvara. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàra -ar -a -ad

duro, rāçka.

di śior de vàrar mèza
hàrans ár

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàra -ar -a -ad

pågå, fortgå

har làga de vàrar ....

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara méd

vara mé = deltaga i,
närvara vid

de har ja àlri vad mé po.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

pret. va mé

deltog, var närvarande

ja va mé a rimde úd

etor -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara méd

part. va mé = deltog i, var
närvarande

man va jo mé a fjèrra

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

va mé = deltaga, närvara

dær skola for jæverlen

óse piorna va mé

(näml. vid lerklining)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

vara mé el. va mé,

deltaga. närvara

hade ènte dén vad mé, hade

di àlri hít na.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara till något

pret. va té nud

dugde någonting till

dær ploka di ihópa bràta

som ènta va té nud.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaktig

varæjli l. -lijor, m. och f.,
n. - lət, pl. -lija, komp.
- lijare, - lijast, varaktig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaktighet

varájtihèd, m., -hn, utan pl., varaktighet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

varandra

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

varànen

di jek på stèlen varànen dá (ss. kostgångare)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

væràn̲en

vær a væràn̲en dá

N.S.

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. varannandagsmjölk

værándasmìlfs, m., -en, utan pl., hvarannandagsmjölk, förek. i uttr. ha en ko po værándasmìlfs, utfodra en annan egare tillhörig ko mot rättighet att hvar annan dag erhålla den mjölk hon lämnar, under det att egaren erhåller mjölken hvar annan dag. var ko star po værándasmìlfs tr hansånors. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag

ta vä'rdas = i vardagslag

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

LIngers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag

vǽrdæ, f., förek. blott i genit. sing. vǽrdes, tr vǽrdes, eg. till hvardags; i hvardagslag.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsbyxor

vārdasbòjsor, f., -na, plurall, hvardagsbyxor. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsdyna

vårdusdyna, f., -n, pl. -nor, -na, hvardagsdyna, sängdyna afsedd för hvardagsbruk.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsförkläde

vårdasförkla, n. ,– d, pl. = ,– n,
hvardagsförkläde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsgäst

värdesjèst, m., -en, pl. -er,
-na, hvardagsgäst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagshalsduk

värdshalstyg, m., -en, pl. -a, -na, hvardagshalsduk. Ög.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagshandklåd

vårdeshänkle, n., – d, pl. =,
– n, hvardagshandduk. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagshatt

vårdeshàt, m., - en, pl. - a, - na, hvardagshatt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vardagshuva

vårdashùwa, f., – n, pl. – wor, – na, hvardagsmössa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vardagshåsa

vårdeshòsa (sällan -hòza) f.,
- n, pl. -sor (l. -zor) - na,
hvardagsstrumpa. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskjol

vårdusfjöl, m., -kn, pl. -a, -na, hvardagskolt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskjortel

vårdusfjortel, m., -en, pl. -tla, -na, hvardagskjortel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsklocka

vårdasklöka, f., -n, pl. -kor, -na, hvardagskjol med isydt lifstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

vårdesklär, genus obestämbart,
– na, pluralt, hvardagskläder.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsklädd

vårdesklèd l. – or, m. och f., n. – klèt, pl. – klèda, utan komp., hvardagsklädd, klädd i hvardagskläder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslag

vårdeslåv, n., – ud, utan pl.,
hvardagslag.
i vårdeslåv. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslakan

vårdeslägen, n., -ed, pl. =, -en, hvardagslakan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsmat

1
vårdesmåd, m., -en, utan pl., hvardagsmat. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsrock

vårdasråk, m., - en, pl. - a, - na, hvardagsrock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsschal

vårdus-jål, m., -en, pl. -a, -na, hvardagssjal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsko

vårdeskò̱, m., - skòw̱en, pl. -skò̱, - na, hvardagssko. Brukas med pluralt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vardagsskört

vårdasgört, n., - ed, pl. =, - en, hvardagskjol utan isydt lifstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagssärk

vårdasärk, m., -en, pl. -a, -na, hvärdagssärk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vardagstomkläder

vårdestärkle, n., -d. pl. =, -n,
hvardagshufvudkläde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagströja

vårdeströja, f., -n, pl. -jor, -na, hvärdagströja. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagstäcke

vårdestäffe, n. ,– d, pl. = ,– n,
hvardagstäcke, sängtäcke af-
sedt för hvardagsbruk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsvante

vårdasvänte, m., -n, pl. -ta, -na, hvardagsvante. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsväst

1 vårdesvèst, m., -en, pl. -a, -na,
hvardagsväst. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

varelse

varelse, m., - n, pl. - ~~tor~~, - na,
varelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x varetagen

vårhtån, m. och f., n. - tåd, pl. - tåna, komp. - tånarh, - tånast, som är aktsam om sina tillhörigheter, sparsam.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ varetagenhet

vå̄retan̲hè̲d, m., -en, utan pl., aktsamhet om tillhörigheter, sparsamhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

vafor, obet., vafor l. va--
--for, interrogativt adv.,
hvarför.

vafor sijor du nej?
om ja bora siste vafor
di inte komor.
va jor du så for? Dj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför-men

váformèn, frågepartikel,
hvarför.

váformèn jor du fortréd for mi?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varg

varj, m., 1-hn, pl. 2-a, -na,
varg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken
konj.

várken

jà e várken má el̲or mø̲d

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

vårfpans, vårfpans l. vårfpen, konj. 1) hvarken. ja vårfpans vil ela kan. 2) antingen du skå, vårfpans du vil ela ej.

L.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

Konj.

"värtjans

"å värtjans du alla gluttana"

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm l. ¹- or, m. och f.,
n. varmt, pl. värma och
efter bor, bör, värma, komp.
värmare, - mast, varm. gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm adj.

varm

"å hade en varm fillt ämm

knän ..."

s. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm
a.

varm

de va te æ seta ey mád æ
hæla den várm i.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm
a.

varm. n. varmt

dó va de vármt sá ta ars
som nú.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösadotter

Varmlösadòtor l. - dòtor, f. - en, pl. - tra, - na, Varmlösadotter, åbodotter från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösadräng

Varmlösedräng, m., -en, pl. -a, -na, varmlösadräng, Gjänstedräng från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösafår

Varmlösefår, n., -hd, pl. =, -hn, Varmlösafår, 1/ får från byn Varmlösa, 2/ tacka från do. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaföl

Varmlösafyl, n.,- hd, pl. =,- hn, Varmlösaföl, föl från byn Varmlösa. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösagalt

Varmlösagàlt, m., - en, pl. - a, - na, Varmlösagalt, kastrerad fargalt från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Varmlösaglytt

varmlösaglytt, m. -en, pl. -a, -na, varmlösabarn, barn från byn Varmlösa. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösagris

Varmlösagris, m., -en, pl. -grisar (sällan -grisor) -na, varmlösagris, gris från byn Varmlösa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Varmlösagylt

varmlösejult, f., -en, pl. -or, -na, varmlösagylta, ungsugga från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösagård

Varmlösagår, m., -en, pl. -a, -na, varmlösagård, bondgård i byn Varmlösa.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösahemman

varmlösahemmane, n., -d, pl. =, -n, varmlösahemman, bondhemman i byn Varmlösa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösahus

Varmlösahus, n., -ud, pl. =, -un, Varmlösahus, huslägenhet i byn Varmlösa. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösahäst

Varmlösahäst, m., -en, pl. -a, -na, varmlösahäst, häst af hankön från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösajord

Varmlösajòr, f., -en, utan pl., varmlösajord, till byn varmlösa hörande jord.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösakalv

Varmlösakàl, m., -en, pl. -a, -na, varmlösakalf, kalf från byn Varmlösa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösako

varmlø̱sekò̱, f., - kòwen, pl. - seffø̱r, - na, varmlösa-ko, ko från byn varmlösa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösakviga

Varmlösakviga, f. -a, pl. -jor, -na, varmlösakviga, kviga från byn Varmlösa.

Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösakvinna

varmlösakvinza, f., -n, pl. -zor, -na, varmlösahustru, hustru från byn Varmlösa.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösakåring

varmlösefsàrin, f., - en, pl. - or, - na, varmlösakärring, kärring, gumma, hustru från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösalamm

varmlöselàm, n., -ed, pl. =, -en, varmlösalam, lam från byn varmlösa. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaman

Varmlösaman, m., -an, pl. -a, -na, gift man från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösamärr

varmlösemär, f., – en, pl.
-märor, – na, varmlösasto,
sto från byn Varmlösa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaorne

varmlöskòrnh, m., -n, pl. -na, -na, varmlösa-fargalt, fargalt från byn varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösapiga

Varmlösapija, f. -- n, pl. -jor, -na, varmlösapiga, tjänstepiga från Öyn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Varmlösapåk

varmlösapåg, m., -en, pl. -a, -na, varmlösapojke, pojke från Byn Varmlösa.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaso

Varmlösasò, f., - sòwen, pl. - sòr, - na, varmlösa - sugga, sugga från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösason

varmlösesòn l. - sòn, m.,
- en, pl. - or, - na, varmlösa-
son, åboson från byn varmlösa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaställe

Varmlösaställe, n., -d, pl. =, -n, Varmlösahemman, bondhemman, -gård i byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösasvin

Varmlösasvin, n., -hd, pl. =, -en, Varmlösasvin, Svin från byn Varmlösa.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösatjur

Varmlösatjr, m., -en, pl. -a, -na, varmlösatjur, tjur från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösatös

varmlösatös, f., -en, pl. -or, -na, varmlösaflicka, flicka från byn Varmlösa. G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaunge

varmlöseònze, m., -n, pl. -nza, -na, varmlösaunge, föraktfull benämning på ett barn från byn Varmlösa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösavädur

Varmlösevär, m., – ha,
pl. – a, – na, Varmlösabagge,
bagge från byn Varmlösa.
G

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varmlösaók

Varmlösköj, n., -ed, pl. =, -en, Varmlösahäst, häst från byn Varmlösa. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel

varnágel, n., -ed, pl. =, -en, varnagel.

di gar san tva varnágel bedzer tva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 varna

varna (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - r) tr., varna.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnande

2
vårnane, n., -d, utan pl.,
varnande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varning

$\overset{2}{\text{v}}$ar̲niŋ, m., - en, pl. - or, - na,

varning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp, -en

(i vår)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp, m., 1-kn, utan pl.,
varp, spänning i väv.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
s.

$\overset{2}{\text{va}}$rpa, f., - n, pl. -por,
- na, varpor.

$\overset{2}{\text{va}}$rpan $\overset{1}{\text{hänzor}}$ po $\overset{2}{\text{bjelfsa}}$-
hòweded. Lj

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
v.

$\overset{2}{\text{vår}}$pa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., varpa, upplägga ränningen till en väf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpaln

varpåln, m., -en, pl. -a, -na, varpaln, benämning på afståndet mellan de uppställda, utslagna varpornas rampartier.

I vårpan fem kvartér bre, sa bler dar fem måleålna aw fira varpålna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpande

$\overset{2}{\text{var}}$pane, n., -d, utan pl., varpande, ränningens uppläggande till en väf.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varphäst

$\overset{2}{\text{vår}}$perhäst, m., -en, pl. -a, -na, benämning på felaktighet som uppkommer då man ~~man~~ varpar till randig sänning för en väf.

tos, lägzor du $\overset{2}{\text{vår}}$perhästa? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpläder

vårpelàr, n., -ed, pl. =, -en, varpläder, på en bjälke i ett rum fastspikadt läderstycke, hvari varpornas axel instickes, då man varpar till väfvar.

di håde hanzt fårinzen i vårpelàred. Tj.

№ 323.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpning

2
vårpning, m., -ber, utan pl., varpning, väfränningens uppläggande på varporna.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpå

várpo, adv. (eg. rel., hvarpå)
dárefter, dárpå.
ja ffördr te stan. várpo nor
ja kom did, sa jiff ja inz
o snåka me hånelsmånen.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var (t).

har l. har, 1) frågeordet hur?
huru? har kan du tro samt?
har går de? 2) frågeordet hvar?
har har i huma? – har ligzor
de hused?; 3) frågeordet hvart?
hvarthän? har ska du ga?
I denna bet. äfven har – hen?
har ska du ga hen? Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var (t)

har, adv., 1) hvar. har
har du vad? – ja vrd ente
har de e; 2) hur. har kan
du tro de? – har de gar,
sa star ja mi nak;
3) hvart? hvarthän? har
ska du spriza? I denna
bet. äfven har-hen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kor, Khvar?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vars

adv.

vœ̲ns

vardera

vœ́ns é̲n vardera en,

var sin

el. vœ́ns en --- då en är obest. art.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

Lingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vars II
adv.

so fr<u>k</u> di v<u>æ</u>ns en g<u>é</u>

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars II

adv.

já, di hade vǽrs ét rǿm

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars

distr. adv.

vœrs = vardera

di lèste vœ́rs en gáz

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars

vǣrs

= vardera

vi fiff vǽrs ét èbla

(i Ö. Vhg vǣs ctr).

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars

vœ̱rs

distributivt adv. = vardera

di ble jùta me vœ̱́rs en tó̱t.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

vorúl -en -a -ana.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúl, -ar

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varul, m., -en, pl. -a, -na,
varulf. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vas

vas, m., 1 – en, pl. 2 – a,
– na, vas, blomstervas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vask

vask, m., 1 – hn, pl. 2 – a, – na, vask, i kök.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vask
s.

vask. -en

köksvask

di vålde dom på vásken
(om nydiskade kan) jfr vålva.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaskben

$\overset{2}{\text{vas}}$kabèn, n., -ud, pl. =, -un, ben på en köksvask.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaskhórna

vå̄skajò̱rna, f., -n, pl. -nor, -na, hörn på en köksvask.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasklock

$\overset{2}{\text{vå}}$skalòg, n., – ed, pl. =, – en, lock till en köksvask.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasktuta

^{2}vaskatùda, f., -n, pl. -dor, -na, aflappsrör för en köksvask. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vass

vas̱ l. 1-or, m. och f., n. vas̱t, pl. 2 vas̱a och efter foṟ, för, 1 vas̱a, komp. 2 vas̱arh, -s̱ast, hvass. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vass

s.

vas. 1en

Syn. Rön

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vasserra

vas-ár̲a! l. vas-ár̲a tré̲!,
vaserra, vaserra tre, interj.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàlse, -n

(m.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vast
adv.

vast, adv., komp. väsark, -sast, hvasst.

kvinnan svara vast för sig.

L. J.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, n., 1-ed, 1) utan pl., kollekt.,
vatten. Ja har rest både
övor lan o van. – ~~e i nu~~
~~komen te lans~~?, 2) med pl. =,
1-en, vattensamling, – mängd.
vi löwa vas i flere van,
inzan lüten jiff aw növana.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van. -ed

di fyørder øvor i vánad.

(på ett vadställe över ån)

de stær æ flýdor i ván

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten
s.

van, ´ed

ja hade bòde ván èye a
eléktrest.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten II

dær stær vár mér en va
háled e stórt tr.

vi frk gæ nér etor ált vár
pa gæren.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valten III

vá<u>n</u> skwo<u>l</u>e di gæ ú<u>u</u>d e<u>t</u>or.

vá<u>n</u>ed jɛ<u>k</u> jo né<u>r</u> æ dæ<u>r</u> ble de jo stæ<u>e</u>nes.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, led

han hade dömt för
våned

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, ´ed

dær jek ván áw dán
brónen í den ándre; so
lw de nór (rann ner).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten II

di hade en skaul som di
hade vánad i

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van. lad

de e höjt vån i da

e. höjt vån

h:= vattenstånd

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten II

dær kæmor ván ène

ópadifrø krageholm

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ad

de vánad i tvètar i, ta a

jém dé!

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbalj

vanbål, f., -en, pl. -or, -na,
vattenbalja. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenblandad

vanblen̲ad l.-or, m. och f., n.-n̲ad, pl.-n̲ader, utan komp., vattenblandad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenblandning

vanblåniz, m., -en, utan pl., vattenblandning, med vatten uppblandad, förfalskad, vätska. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattenbulen

vanbu̱len, m. och f., n. -led, pl. -lna, komp. -lnare, -lnast, uppsvälld af vatten, om föremål af trä.

bu̱len e vanbu̱len.

vanbu̱led tra̱. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattenbulenhet

vanbúlenhèd, m., -en, utan pl., vattendránkhet, uppsvälldhet genom vattens invärkan. om trävirke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbärande

vanbärane, n., – d. utan pl., vattenbärande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbärare

vanbärare, m., – n., pl. =, –rna,
vattenbärare. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbärning

vanbärning, m., -en, utan pl., vattenbärning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendragande

vandråne, n., -d, utan pl.,
vattendragning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendragare

vandrare, m. -n, pl. = -rna,
vattendragare. Gj.

323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendropp

vandråp, m., - en, pl. - a, - na, vattendroppe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflaska

vanfläska, f. -n, pl. -kor, -na, vattenflaska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflöde

vanflö, n., -d, utan pl.,
vattenflöde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenfår

vanfår, f., -en, pl. -or, -na, vattenfåra, på ett med vintersäd besådt fält med årder körd fåra, afsedd att uppsamla och bortföra ~~det~~ öfverflödigt vatten. G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengrót

vangrød, m., -ka, utan pl.;
vattengröt. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengröt

vangröd

gröt på kongelyn och vatten

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhål, n., -et, pl. = -en,
vattenhål, mindre fördjupning
i marken, innehållande vatten.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhúl n. ; pl. = ;

vattenfylld fördjupning i terrängen ;

(M. S. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhåla

vankûla, f. -n, pl. -lor, -na, vattenhåla, med vatten fylld håla, liten fördjupning i marken. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhjul

vanjul, n. -, -ed, pl. =, -en,
vattenhjul. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkalv

vankál, m., -en, pl. -a, -na, eg. vattenkalf; vatten-blåsa som innehåller kalfvens urin och utfaller då kon skall kalfva. vankálen e kom̄en, 2/ manet. dær va sa mäza vankála i gon, nar vi bäda.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkanna

vankåṉa, f., -n, pl. -ṉor, -na, vattenkanna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkannebotten

vankåṉeboin, m., -en, pl. -a, -na, botten i en vattenkanna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkannegrepe

vankanegrève, m., - n, pl. - va, - na, grepe på en vattenkanna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkannestril

vankänestril, m., -en, pl. -a, -na, stril på en vatten-kanna. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkannetut

vankánetùd, m., - en, pl. - a, - na, tut på en vatten-kanna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkar

vankär, n. ,- ed, pl. =,- en,
vattenkärl, - kar. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkoppor

vankåpor, f.,- na, pluralt, vattenkoppor. Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkörande

vanfjörane, n., -d, utan pl., vattenkörande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkörare

vanfjörare, m. ,- n, pl. =,-rna,
vattenkörare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkörning

vanfsörnin, m., -en, utan pl., vattenkörning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

s.

vanmýla, -an

vattenkvarn

dé va ja vanmýla, so kalad.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenmölla

vanmrýla, f., -n, pl. -lor, -na, vattenkvarn. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenmöllare

vanmýlare, m., – n, pl. =, – rna, mjölnare på en vatten-kvarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenrätta

vanrúta pl.-or

de rént ìsa tí, nær

dær va en vanrúta kom óp

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmått

vanråla, s., -n, pl. -tor, -na, vattenråtta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattensladdra

vanslåd̲ra, f., -n, pl. -ror, -na, pumpvärk för häst- l. handkraft, medelst hvilket man tömmer vattnet ur torfmossar.

Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenslang

vanslåg, m., -en, pl. -a, -na, vattenslang. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenstäpp

vanstäp, oböjl., predikativt adv., sing. och pl., som har vattenbrist i följd af brunnars, källors l. vattendrags utsinande. jäpes har vad vanstäp hela sämaren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensnok

vansnåg, m., -en, pl. -a, -na, vattensnok, snok som anses lefva i vatten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspån, m., -en, pl. -a, -na,
vattenspann, -kink. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspån -en.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensprängd

vansprænzd, l.-or, m. och f., n. -sprænzt, pl. -sprænzda, komp. -sprænzdare, -sprænzdast, som innehåller vattensprång, är vattenrik, vattensjuk. Om marken. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensprängdhet

vansprängdhed, m., -hn, utan pl., vattenrikhet, vattensjuka. Om marken.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattensprójta

vansprójta, f., -n, pl. -tor, -na, vattenspruta, leksaksspruta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspänd

vanspänd l. -or, m. och f.,
n. -spänt, pl. -spända, komp.
-spändare, -dast, vattensjuk,
uppfylld af vattensprång, om
marken. Ög.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspändhet

vanspändhed, m., -en, utan pl., vattendränkhet. Om jorden, marken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenställe

vanstäle[1], n. ,– d, pl. = ,– n,
vattenställe, vattenrikt ställe.
Gosnava[1] ffilor[2] de va et vanstäle[1] sam ålri[2] trød. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentallrik

vantalriff, m., -en, pl. -a, -na, vattentallrik.

Sett vantalriffen ved te hänsen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentråg

vantråd, n., -trådved, pl. =,
-trådven, vattentråg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentunna

vantyr̄a, f., -n, pl. -r̄or, -na, vattentunna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenösande

vanösande, n., -d, utan pl., vattenösande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenösare

vanösare, m., -n, pl. =, -rna,
vattenösare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenösning

vanösning, m., -en, utan pl., vattenösning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattenpass

$\overset{2}{\text{vå}}$t̲orpàs̲, n., – ed, pl. =, – en, vattenpass. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattersot

valorsot, m., -en, utan pl.,
vattersot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna
v.

vàna -ar -a -ad

pass. -as

àle krǽjen skæle hær óp

a vànas

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

2
vå̲na (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k,
- a, pl. - r) th., vattna.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnande

2
vå̲n̲ane, n., – d, utan pl.,
vattnande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattnare

vå̀nare (vanligast) eller

vanár = Stellaria media.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vattnare

vå̱nare, m., -n, pl. =, -rna,
våtarf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnas

vå̲n̲as (-as, -as, -ads) impers.

dep., vattnas.

de vå̲n̲as i mo̲n̲ʒen po mi,

nar i snå̲k̲ar am̲ grø̲d.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattnehov

vå̱n̲ehàm̲, m., – en, pl. – a, – na, vattningsho, ho hvarur djur vattnas. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattnehov
~~vattenhov~~

vànnehàw = en -a -ana

vattenho.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattneplats

$\overset{2}{\text{vå}}$n̲eplàs̲, m., – en, pl. – a, – na, vattningsplats, plats hvarest man för djur till vatten.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattneställe

vånestäle -ld.

vattningsställe (för kreaturen)

Nr 4539 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenställe

vå̲n̲ustel̲e, n. ,– d, pl. = ,– n,
vattningsställe, ställe där djur
föras till vatten. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattnet

vå̄n̲ud̲ l. -or, m. och f.,
n. - n̲ud, pl. -n̲uda och efter
for̲, för, vå̄n̲ud̲ s. s. v., komp.
vå̄n̲udare, - dast, vattenhaltig.
pantåflorna e for̲ vå̄n̲uda tr
ēda. Gj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattning

vå̲ni̲n̲, m., -en, pl. -or, -na, vattningsställe vid stranden af en dam l. sjö. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattra

vå̄tra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -r) tr., vattra.

Vå̄dzana e vå̄trada, sa di ska sta rät. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valtz

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattrande

$\overset{2}{\text{vå}}$trane, n., -d, utan pl., vattrande. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattring.

$\overset{2}{\text{va}}$t̲riz, m., – ha, utan pl., vattring.

$\overset{1}{\text{v}}$o̲vha ska sta̲ i $\overset{2}{\text{va}}$t̲riz.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vajs, n.

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vax

vakes, s., 1_ ed, utan pl.,
vax. Troligen nyare ord.
Det äldre är förmodligen
vojs, 1_ ed, men detta brukas
aldrig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

²våksa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - r) kr., vaxa, bestryka med vax.

²våksa tråa. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxande

$\overset{2}{\text{va}}$k̲sane, n., -d, utan pl., vaxande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxbit

vaksbit, m., -en, pl. -a,
-na, vaxbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxduk

vakstäg, m., -en, vtan pl., vaxduk. En slags tyg. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxdukshit

vakstugsbid, m., -ken, pl. -a, -na, vaxduksbit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaxdukskremla

vakstu̱gsrum̱la, f.,-n, pl.
-lor,-na, vaxdukskremsa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxduksoffa

vakstågsoffa, f. -n, pl. -for, -na, eg. vaxdukssoffa; med vaxduk klädd soffa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxduksstol

vakstu̲gstu̲l, m., - hn, pl. - a, - na, eg. vaxduksstol; med vaxduk klädd stol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxduksstycke

vakstugstiffe, n., -d, pl. =,
- n, vaxduksstycke. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxklump

vaksklump, m., -en, pl. -a, -na, vaxklump. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxning

våksning, m., -kn, utan pl., vaxning, bestrykning med vax. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxstycke

vakstiffe, n. ,– d, pl. =,– n,
vaxstycke. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Ier Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck

vek, n., 1-ed, pl. =, 1-en, veck.

vek po en gårta l. po en fårtal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veck

vek 1/, interj., weg, bort,
2/ adv., borta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vek

vak

bort. undan

de har kommit vék

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veçka
s.

ùga, -an

enl. P.P.

1938. Skårby. Gunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùka, -an, -or, -orna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
s.

ùa pl. -or

de e tié ùor sin

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veçka

ùa -an -or -orna

„ùga" sa di Lúgor óstorpa

N.J.

ùa också enligt Johanna Nilsson 1960.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ṷ²ga, f., -n, pl. -gor, -na,
vecka.

ṷganiẓ²avà, i förra veckan.
ṷganiẓ¹kwṷor, i nästa vecka.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckovis

$\underline{\overset{2}{\text{u}}}$gevi̱s, n., oböjl., förek.
blott i uttr. i $\underline{\overset{2}{\text{u}}}$gevi̱s, vecktals,
i veckor räckande tid.
gar $\underline{\overset{2}{\text{o}}}$la o $\overset{1}{\text{su}}$por i $\underline{\overset{2}{\text{u}}}$gevi̱s? Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ved

vr̲d, n., 1- kd, pl. =, 1- kn,
löt, hjullöt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vèdornámn, n.

öknamn

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vedornåmn, n., -ed, pl. =, -en, vedernamn, öknamn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedervärdig

vedervärdi 1. -dijor, m. och f.,
n. -det, pl. -dija, komp.
-dijare, - dijast, vedervärdigt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedervärdighet

vedorvärdihèd, m., – en, utan pl., vädervärdighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedervärdigt

vedorvärdet, adv., komp.
- värdijare, - jast, veder-
värdigt.

fy, va har lutar vedorvärdet!
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vedevågare

vẹ̄devàw̱are, m., -n, pl. =, -rna, Vedevågsknif, knif-brödknif- tillvärkad vid Vedevågs bruk.

Ta̱ hi̱d Vẹ̄devàw̱aren, han e bes̱t o ʃǣra bro̱ me.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxe

vrdu̇ṣ̱e, m., - n., pl. - ṣ̱a, - na,
yxa af vidstående utseende.

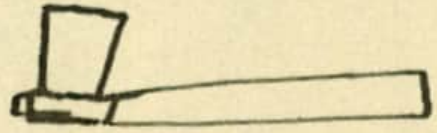

En yxa af efterstående figurs
utseende kallas hanu̇ṣ̱e, handyxa.

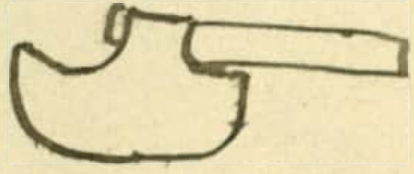

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

$\overset{2}{\text{v}}$eja, m., – n, pl. – ja, – na,
veke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke
s.

vèja m. vèja.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bem
pron.

vum

hon så ärta vum de vå

vum belagt senast 1962.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

pron.

vφm

1948 Trunnerup i Villie, Gjunits h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

pron.

vuem

jà vrd ènte vuem de vá

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

pron.

vwm

ja sá knápt vwm de vá.

5109 Skärby, Gjunits hd. 1959.-60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

vem, m. och f. sing., utan pl., genit. -s, öfriga kasus = nominat., interrogativt pron., hvem.

Brukas endast substantivt och om person.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vend

M. vènor

Koll. om flera gråsarter med uppåt-
stående kraftiga strå.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+vena

$\overset{2}{\underline{\text{vena}}}$, f., - n, pl. -nor, - na,
enstaka grässtrå.
hær sta̱r nan $\overset{2}{\text{yzffa}}$ $\overset{2}{\underline{\text{vena}}}$
aw $\overset{1}{\text{timo}}$ten. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

verff, n.,

= verk, maskin (t. ex. i ett tröskverk, ett ur etc.).

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm, Ljunits kl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk
s.

værfg, -ad, n.

i bet. "maskin"

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

vǣrff, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
1) vǣrk, t. ex. i eū ur. dær e et
gat vǣrff i klåkan., 2) förkort-
ning som brukas i st. f. tåge-
vǣrff, tröskvärk. jins sto sel
o la i vǣrffed, matade tröskvärket.
pijan fiff hanen i ~~k~~ vǣrffed.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verka

vårffa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., vid hästens skoning afvärka hofvarne.

Smen vårffa hästen for hart.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkan

vårfan, genus obestämbart, oböjl., värkan.

doktemantorna jore strejs vårfan. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkande

$\overset{2}{\text{v}}$ærfvane, n., -d, utan pl., hofvarnes afvärkande vid hästens skoning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

vårfen, n., -ed, utan pl.,
värken, ett slags halfylletyg
med bomullsgarn till ränning
och ullgarn till islag.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Verkensbit

vårtsensbid, m., -en, pl. -a, -na, värkensbit, bit, stycke af värken. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensbyxor

vårkensbòjsor, f., -na,
pluralt, värkensbyxor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenshuva

$\overset{2}{\text{v}}$ärffenshùwa, f., -n, pl. -wor, -na, värkensmössa.

Sj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x verkensislätt

vårfensislät, m., -en, utan pl., islagsgarn till värkenstyg. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskappa

$\overset{2}{\text{v}}$ärkenskàpa, f., -n, pl. -por, -na, värkenskappa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskjol

$\overset{2}{\text{vårfsensfsjol}}$, m., -en, pl. -a, -na, värkenskolt, barnkolt af värken. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskjortel

$\overset{2}{\text{v}}$ärffansffòrtel, m., - en, pl. - tla, - na, värkenskjortel, - kjol. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Verkensklocka

vårfensklöka, f., -n, pl. -kor, -na, benämning på en af värken sydd kjol med fastsittande, ärmlöst lif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensklädd

vårfensklåd l. – or, m. och f., n. – klåt, pl. – klåda, utan komp., värkensklädd, iklädd värkensklåder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensklåder

vårfsensklær, genus obestäm-
bart, - na, pluralt, värkens-
kläder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensklänning

vèrfjansklánry. - en
verkens-kostym

en vèrfjansklánry, som di sál
slø ihóp

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensklänning

2 vårfensklåning, m., - an, pl. - or, - na, 1/ värkensklädning, kvinnodräkt af värken, 2/ mansdräkt af värken.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskofta

2

vårkenskòfta, f., -n, pl.
-tor, -na, värkenskofta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenslapp

vårkenslàp, m., -en, pl. -a, -na, värkenslapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensrock

$\overset{2}{\text{v}}$ærfpensrò<u>k</u>, m., - en, pl. - a, - na, värkensrock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensräcka

$\overset{2}{\text{vårfensrèffa}}$, f., - n, pl.
- ffor, - na, värkensräcka,
- väf. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Verkensschal

vårfensgål, m., -en, pl. -a, -na, värkenssjal, sjal af värken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenssked

vårkans-sè, f., -n, pl. -r, -na, värkenssked, för värken lämplig väfsked.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensskört

vårkensjört, n., -ed, pl. =, -en, af värken sydd kjol utan fastsittande lif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenströja

vårfsenströja, f., -n, pl. -jor, -na, värkenströja.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensvåst

2

vårfsensvåst, m., - en, pl.
- a, - na, vårkensvåst.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkjärn

vårkjärn, n.,- hd, pl. =,- hn, värkjärn, värktyg hvarmed smeden afvärkar hästens hofvar vid skoning. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verklig

v$\underline{\text{å}}$rkeli, m. och f., n. -let, pl. -lija, utan pl., värklig.

v$\underline{\text{å}}$rkeli så$\underline{\text{n}}$iŋ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen

2
vårkelijen, adv., utan komp.
värkligen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ verkning

$\overset{2}{\text{vårkning}}$, m., -kn, utan pl., hofvarnes afvärkning vid hästens skoning. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad

værkstå, -n;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad

värsta, f. -n, pl. -stor, -na,
värkstad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktyg

vartøj[1], n.,- kd, utan pl., kollekt., värktyg. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ verna

vǽrna, f., -n, pl. -nor, -na, under nötboskaps hud lefvande larf af fästynget.

Kǿwen har fǿlt me vǽrnor.

ja kraṃa vǽrnorna ǿd. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vernehål

$\overset{2}{\text{v}}$ærnehùl, n. ,– ad, pl. =,– an, på nötboskaps hud befinntligt hål, hvarur fästyngets larf utkrupit. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ verneknuta

vårneknuda, f., -n, pl. -dor, -na, liten knuta, upphöjning på nötboskaps hud, förorsakad af en däri befinntlig larf af fästynget. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vi²sla, f. -n, pl. -lor, -na, vessla.

kniff som en vi²sla. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vèsl/a, pl. -̀ or f.

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessleskinn

$\overset{2}{\text{vi}}$s̲lagiz̀, n., – ad, pl. =, – an,
vessleskinn. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessleunge

$\overset{2}{\text{vis}}$lewòrza, m., -n, pl. -za, -na, vessleunge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vet jag

vi-ja

bekräftande tillägg;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vẹ̄da (vẹd, vī̥sth, vi̥st) tr.,
veta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

de ví-ja ṇ̀ta ànad

jag känner ej till något

annat (d: namn på sa-

ken)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vèda, pres. ved pl. =

två födda 1868 och 1872

di ved ènte a seta vèrde pa -ed.

ja ved ènte

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

ja, gu vid ---

ja, do vid ja de.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. vé dà ja (jag) följer:

de vé ja knápt di hàda

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vr̲̀da, vr̲d, vr̀s̲ta, vrs̲t

de kan en ànta vr̲̀da.

han prǽfga ànta de jà vŕ̲d

i morsanshólm

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

alt va jǽ vɛ́d ---

som jǽ vɛ́d

dær va ɛ̀gen æ vɛ̀sta vá han dǿ æw.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta III

Även vèda med pres. ved:

de va ènta gót a vèda

ált va já véd.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

pres. vet m.f. 1880

ja vet som veg ---

pres. vet m. f. 1874

de vet ja änta

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vè̲da, pres. vè̲d, vè̲ste, vè̲st

de vi'̲d ja è̲nte

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, pres. vęd

m. f. 1910

vèda pret. vęd g. f. c:a 1875

du snàkar nók de du ènte vęd.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

de e ènta gó't a vè'da

ja vé'd ènta

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. pl. de vr̲ti ànta

= M veta de inte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda pres. ved

m-f. 1892

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

de ma gúd vèda

m.f. c:a 1875

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vid (pres.)

'vet'

"å du vid vi två ..."

s. 110

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

visste (prat.), 'nisste'

"åmm ja bara visste, ad.."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, vèd, vèsta, vèst

m.-f. 1868.

ja vèd änte Tillägg 1960.

vèda också hos g. f. 1884.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, pres. ved.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

ja vid änte vá de
kàlas for (kallades)

de vid ja ànte

ált de va já vid ...

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

pres. vet

jå vét änta ---

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta av

sup. vest áw

di har bära ènta vest áw
ed fór. = haft reda på

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

v̄ede, m., - n, utan pl.,
hvete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vède.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vèda l. vèda, -en m.

l. vèda (M. J. 1852)

vèda (K. J. 1855)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Araskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ veteagna

vṣ̌dhæ̀jna, f., -n, pl. -nor, -na, hveteagn, - borst.

fiff du en vṣ̌dhæ̀jna i ỷ̌jad?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteax

v$\underline{s}^2$dècèjs, n., - ed, pl. =, - en,
hulteax. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebindande

vs̄dabìnzane, n., -d, utan pl., hvetebindande, hvetekärfvars bindande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebindare

vr̥dabìŋare, m., -n, pl. =, -rna, hvetebindare, person som binder hvetekärfvar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebinderska

v$\overset{2}{\underline{s}}$dubìŋorga, f., -n, pl. -gor, -na, hvetebinderska, kvinna som binder hvetekärfvar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebindning

vṝdabìzniz, m., -an, utan pl., huetebindning, bindning af huetekärfvar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteboss

vedebòs, n., -ed, utan pl., hullehalm. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdebrø n.

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

v$\underline{\text{e}}^{2}$debrø̱, n., – d, 1/ utan pl., kollekt.,
2/ med pl. =, – n, hvetebröd. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebrödsdagar

v̥ᵉ̯debrø̱sdæ̱, m., -na, pluralt, eg. hvetebrödsdagar; sötebrödsdagar, benämning på de första dagarne under hvilka ett tjänstehjon är i nytillträdd tjänst. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebrödsskiva

v$\underline{\text{e}}^{2}$debr$\underline{\text{o}}$s-gyva, f., - n, pl. - vor, - na, hvetebrödsskifva. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebulle

vetebåle, m., -n, pl. -la, -na, hvetebulle. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetedeg

v̄ẑdedèj, m., -ea, utan pl., kollekt.; hvetedeg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetedråse

v^2ṡdedrigse, m., – n, pl. – sa, – na, hveledråse, hög af hvete-korn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetegolv

v̲ẹ̄dagu̲l, n., -ed, pl. =, -en,
i en logbyggnad befinntligt
upplagsrum för otröskadt hvete.
Fyvan ble st̲ā̲nes i v̲ẹ̄dagu̲led.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetegröda

$v\overset{2}{\underline{e}}$degrø̱e, m., – n, pl. – grø̱a, – na, hvetegröda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehalm

v$\underline{\text{ɛ}}^{2}$dehàl̲m, m., – en, utan pl., hultehalm. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehalmsstack

v^2ṯdehalmstàḵ, m., -en, pl. -a, -na, hvetehalmsstack. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetcharpande

v^{2}ẹ̄dehàrpane, n., -d, vtan pl., hveteharpande, hvetets harpande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteharpare

v̥ᵉ̯dehæ̯rpare, m., -n, pl. =, -rna, hveteharpare, person som håller på att harpa hvete.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteharpning

v^{2}ṣ̱dahàrpniz, m., -en, utan pl., hveteharpning, hvetets harpning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vetches

v̥ᵉ̯dahès, f., - en, pl. - or, - na,
större hvetestack. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehuggande

v$\underline{\text{e}}^{2}$dehògane, n., -d, vtan pl., hvetehuggande, det mogna hvetets afskärande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehuggare

v^{2}ṣ̱dehògare, m., -n, pl. =, -rna, hvetehuggare, person som afskär moget hvete.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× betehugge

v^{2}ederhöge, n., -d, utan pl., rotstående hvetes afskärande med lie. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehuggning

v$\underline{\text{e}}^{2}$dehògning, m., – en, utan pl.,
hvetehuggning, – skärning.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehórna

v$\underline{\text{e}}^{2}$dajò$\underline{\text{r}}$na, f., -n, pl. -nor, -na, hörnparti af en hvetefält. Vi har en li^{2}den v$\underline{\text{e}}^{2}$dajò$\underline{\text{r}}$na ijen^{1} o hoga^{2}, ula^{2} har vi stiffad am^{1}. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehöst

vẹ̄dehọ̀st, m.,- en, utan pl., hveteskörd, hvetets bärgning. Tj. i fjọr va de en ffiŋ̄ffed vẹ̄dehọ̀st.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetejord

v$\underline{\overset{2}{\text{e}}}$dujòr, f., -en, vtan pl.,
hvetejord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetekorn

v^{2}ṣ̱dekọ̀rn, n.,- ud, pl. =,- un, hvetekorn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetekärne

v$\underline{\text{s}}^{2}$deffa̱rne, m., - n, pl. - na, - na,
hvetekärna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelass

v$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$delàs, n. ,- ed, pl. = ,- en,
hvetelass, 1/ lass af otröskad hvete,
2/ hveteskyl. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelukande

v^2ederlàgane, n., -d, utan pl., hvetelukande, bortlukande af ogräs från eū hvetefält.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelukare

v^{2}ederlàgare, m., -n, pl. =, -rna, hvetelukare, person som håller på att bortluka ogräs från ett hvetefält.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelukning

v$\underline{\text{e}}^{2}$dalàgnin, m., -an, utan pl., hvetelukning, bortlukning af ogräs från eñ hvetefält. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelåssand

vädelässand, n., -d, utan pl.,
hvetelassande, tröskadt l.
otröskadt hvetes pålassning
på en vagn. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelässare

v^{2}ṣdelèṣare, m., -n, pl. =, -rna, person som utför hvetes lassande på en vagn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetelässning

v$\overset{2}{\underline{e}}$delässning, m. 1-en, utan pl., hvetelassning, hvetes, tröskadt l. otröskadt, pålassning på en vagn. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vìdamél, ` - - ' ad;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

$v\underline{\overset{2}{e}}$dumèl, n., -ed, utan pl., hvetemjöl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjölsklister

vedemelsklistor, n., -ed, utan pl., hvetemjölsklister, af hvetemjöl beredt klister.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjölspåse

v^{2} r̲demelspòs̲e, m., – n, pl. – s̲a, – na, hvetemjölspåse. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjölssäck

vs̲²demelsèiff, m., -en, pl. -a, -na,
hvetemjölssäck. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vetenek

$\overset{2}{\text{vr̲}}$dunèj, f., – en, pl. – or, – na, hvelekärfve. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetepris

vå²depris, n., -et, pl. -or, -na, hvetepris. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vet erumpa

v$\underline{\text{e}}$^{2}derò$\underline{\text{m}}$pa, f., -n, pl. -por, -na, lång och smal hög af sammanräfsade hvetestrån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ veteräfse

v^{2}ederöwse, n., -d, utan pl., efter hvelekärfvarnes bindande kvarliggande strån, hvilka hopräfsas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteslag

v$\overset{2}{\underline{\text{s}}}$deslàv, n. ,- ed, pl. = ,- en,
hveteslag ,- sort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetesort

vr̥̊desà̱t, m., -en, pl. -or, -na, hvetesort.

den nyje vr̥̊desà̱ten räṉtar me̱r en den gam̱le. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestack

v$\underline{\text{ɛ}}^{2}$dustàk̲, m., – en, pl. – a, – na,
hvetestack. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestrå

$v\overset{2}{\underline{e}}$dastrå, n., – d, pl. =, – n,
hvetestrå. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestubb

v$\underline{\text{e}}^{2}$dustàb, m., -en, 1) utan pl., hvetestubb, på åkern kvarvarande stubb efter skördadt hvete, 2) med pl. -a, -na, stubbåker efter skördadt hvete.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestycke

vs̄derstiffse, n. ,- d, pl. =,- n,
hvetestycke, med hvete besådd
åkerlott. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x betestål

v̲ẹ̄dustäjl, m., -en, pl. -a, -na, stackfoten, det halmlager som utgör underlaget för en hvetestack.

dær va gat̲ om mus̲ i v̲ẹ̄dustäjlen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetesående

v^{2}edersåne, n., -d, utan pl., hvetesåning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetesåning

vs̱̊desàniz, m., -en, utan pl., hvetesåning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetesäck

vetesäck, m., -en, pl. -a, -na,
hvetesäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetetoppande

vs̄detàpane, n., -d, utan pl., eg. hvetetoppande; topparnes afskärande på rågstånd, som kommit att finnas bland hvetet på ett fält.

G

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetetoppare

v^{2} detàpare, m., -n, pl. =, -rna, eg. hvetetoppare; person som håller på att med lie afskära topparne af rågstånd, växande bland hvetet på ett fält. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetetoppning

v$\overset{2}{\underline{e}}$detàpniz, m., -en, utan pl., eg. hvetetoppning; toppar-nes afskärande på rågstånd, som kommit att växa bland hvetet på ett fält. Lj

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetetrave

vs̱²detrà̱ve, m., -n, pl. -va, -na, eñ tjog hvelekärfvar.

Ffor ṷ̱¹d ḷ̱²tor di vs̱²detrà̱vana dær e ijḷ̱n pø stiffed! Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevång

vṛ̊devàz, m., -en, pl. -a, -na, större hvetefält. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteåkande

v$\underline{\text{e}}^{2}$d$\underline{\text{e}}$ä̱gane, n., -d, utan pl., hvetets bortkörande från fältet, där det vuxit. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteåkare

vr̥̊dhàgarh, m., -n, pl. =, -rna, ~~p~~ karl som håller på att från fältet bortköra ~~hvic~~ skördadt hvete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteåkning

v̲ẹ̲dhạ̲gniz, m., -ha, utan pl., hvetets bortkörande från fältet, där det vuxit.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veteämter

vẹ̄dèèm̲tor, f.,- na, pluralt, benämning på samling af vid tröskning afslagna ax-, skal- och bladdelar af hvete. Här ska vi lüdza vẹ̄dèèm̲torna?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vr̲d, n., 1 ed, utan pl., 1/ vett.
har du ä̲nte vr̲d i på̲n̲an?;
2/ vetskap. ä̲nte me mi̲t vr̲d o vä̲ra.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vettug

vitö, m. och f., n., -tet, pl. -töwa, utan komp., vettig, som har vett, medvetandet i behåll. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vi
s.

vi, n., vijed, utan pl.,
skri, skrik, skrikande.

den fuge lidzor i ét vi
o skri. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

pron.

våss (obj. f.)

'oss'

"lånntjt po å få våss ..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi jon.

vi

"da vid vi två har länge.."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

pron.

vi

"nu tuttjer ja vi skole si
ifrå ärdämtelet ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi
mon.

vi, obj. vos

vi kan se vos nåna-då.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi
jun.

vi, obj. vos

de jon vi ósa

vi tæytjon vos ....

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi
pron.

vi. obj. vos

vi kæne ènte bàrja vos for grín

ènte for vós!

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

pron.

vi, obj. vos

vi sprant a jùmde-vos.

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× via
v.

vìa -ar -a -ad

skrika, jämra sig

di vìa

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vìa
v.

vìa -ar -a -ad

skrika

a so han vìa a skrég!

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vìa
v.

vìa -ar -a -ad

skrika. jämra sig

han stø a vìa a skrédz
a gøl

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vi̇a

vij̊a (– ar, – a, – ad, – ad, blott i n. sing., – a, pl. – r, pres. particip vij̊anas) intr., skrika.

gæu̯tana kwm̲ vij̊anas hum̲.

rǽlija svi̲n tr vij̊a. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ viande

vijane, n., -d, utan pl., skrikande. Gj:

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× viare

²vijare, m. ,- r, pl. = ,- rna,
skrivare, skrivkals.

Gj.

²Öla va den ¹värste ²vijaren
po ²hela ¹gården.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vicka

vi²ffa, f., -n, pl. -ffor, -na,
1/ frö af vicker. dær e nan
yzffa vi²ffa iblan¹ hæ²vren,
2/ stånd af vicker. dær stær
en vi²ffa i kø¹rned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeblandning

2 vissablänin, m., -en, utan pl., blandsäd som till öfvervägande delen består af vicker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeblomster

vi̊ffeblòm̲stor, n., -ed, pl. =, -en, blomster, blomma af vicker.

hær syns nad ỷ̊ŋffa vi̊ffe-blòm̲stor. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickeboss

vi²ffebòs, n., -ed, utan pl., vickerhalm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vickebunke

vi̊ffebòŋke, m., -n, pl. -ka,
1/ hög af vickerns frö,
2/ hög af otröskad vicker.
ffor ud ẽtor vi̊ffebòŋkana!
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickebröd

vi̊ffebrø̱, n., -d, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =, -n, vicker-bröd, af vickermjöl bakadt bröd.

tr. anorskå̱ls fiff få̱lked vi̊ffebrø̱ o å̱rtakåfe. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickebälg

vi²ffsebäl, m., -en, pl. -a, -na, fröskida af vicker. Sj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vickedråse

vissedrjèse, m., – n, pl. – sa, – na, dråse, hög af vickerns frö. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickegolv

2

vissegùl, n. ,- ed, pl. =,- en,
i en logbyggnad befinntligt
upplagsrum för otröskad vicker.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickegröde

vi²ffegrǫ̀e, m., -n, pl. -grǫ̀a, -na, vickergröda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickehalm

vi²ffehàlm, m., -en, utan pl., halm af vicker. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickehalmstack

vi²ffehalmstàk, m., -en, pl. -a, -na, stack af vickerhalm. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickehuggande

vi²ffehògane, n., -d, utan pl., vickerhuggande, vickers afskärande med lie. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickehuggare

vi̊ffehògare, m., -n, pl. =, -rna, vickerhuggare, person som med lie afskär växande vicker. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickehugge

vi²ffehöge, n., -d, utan pl., växande vickers afskärande med lie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickehuggning

vi²ffehògnin, m., -en, utan pl., vickerhuggning, vickers af-huggning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickehörna

vi²ffejòrna, f., – n, pl. – nor, – na, hörnparti af ett vickerfält.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickehöst

vi²ffehȯst, m., -en, utan pl.,
vickerskörd, vickerns bärgning.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickejord

vi?ajòr, f., -en, utan pl.,
med vicker besådd jordlow.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickelass

vi̊ffelàs, n. ,- hd, pl. =,- hn,
vagnslass af otröskad vicker.
Gj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickelott

vi̊ffelòt, m., -en, pl. -or, -na, med vicker besådd åkerlott. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vickelássande

2

viffelèsane, n., -d, vtan pl., vickers lassande på en vagn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vickelässare

2
vi[illegible]lässare, m., -n, pl. =, -rna, person som lassar vicker på en vagn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickelässning

vi²ffelàsning, m., -en, utan pl., vickers lassning på en vagn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickemjöl

$\overset{2}{\text{viffemèl}}$, n., -ed, utan pl., mjöl af vicker.

$\overset{2}{\text{hlizana}}$ dør, am di far $\overset{2}{\text{viffemèl}}$: de édor hul på $\overset{2}{\text{tarmana}}$ på dam. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vicken

pl. vätten

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vickeräfse

2 vifferöwse, n., -d, utan pl., hopräfsade rester af vickergrödan.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeslag

vi²ffeslàv, n., – hd, pl. =, – hn,
vickerslag, – sort. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickesort

vi²ffesòt, m., -en, pl. -or, -na, vickersort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vickestock

vi̊ffestàk, m., – en, pl. – a, – na,
stack af otröskad vicker.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickerträng

vi²ffastrèz, m., -en, pl. -a, -na,
lång smal hög af afskuren
hopsamlad vicker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickesträngande

2

viffestrænzane, n., – d,
utan pl., ~~aff~~ afhuggen,
på marken liggande vickers
hopsamlande till långa
högar, hvilket brukar före-
tagas, innan hemkörningen
skall ske. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickesträngar

vi²ffesträngare, m., -n, pl. =, -rna, person som utför afhuggen, på marken liggande vickers hopsamlande till långa högar. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickesträngerska

vi²ffestrænzorga, f., -n, pl.
-gor, -na, kvinna som ut-
för ~~på~~ afhuggen, på marken
liggande vickers hopsamlande
till långa högar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickesträngning

vi²ffasträngning, m., -en, utan pl., afskuren, på åkern kvarliggande vickers hopsamlande till långa smala högar. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickestubb

vi²ffestöb, m., -en, 1) utan pl., på åkern kvarstående stubb efter skördad vicker, 2) med pl. -a, -na, stubbåker efter skördad vicker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickestycke

2 vifferstiffe, n. ,- d. pl. = ,- n,
med vicker besådd åkerlott.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vickestål

vi²ffastäjl, m., -en, pl. -a, -na, foten, halmlagret som utgör underlaget för en vickerstack.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickesäck

vi²tsesètts, m., -en, pl. -a, -na,
säck innehållande frö af vicker.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeåkande

vi²ffeägane, n., -d, utan pl., vickergrödans bortkörande från fältet, där hon vuxit.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeåkan

$\overset{2}{\text{vi}}$ffhàgarh, m., -n, pl. =, -rna,
~~fr~~ karl som sysslar med
att från fältet bortköra
skördad
vicker.

$\overset{1}{\text{si}}$kor en $\overset{1}{\text{vi}}$ffhàgarh den
$\overset{1}{\text{ji}}$nsen e! Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeåkning

vi?ffeàgnin, m., -en, utan pl., vickergrödans bortkörning från fältet, där hon vuxit.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vickeämter

vi²ssemtor, f., -na, pluralt samling, massa af vid vicker-tröskning afslagna balj- och bladdelar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
adj.

vi l. vijor, m. och f., n. vit, pl. vija och efter for, för, vija, komp. vijare, -jast, vid.

Förtelen va bo vi o si. Korana e bo stora o vija. en vi kroka. Tj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
prep.

vi

di va vànda vid, de
voro vanda vid det;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

adv. & prep.

vé, svagton. ve

men folk va ènte vànda vé

nad ànad

jà fjènte ve ràŋe = på Rynge.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

adv. & prep.

va

de va di sa hænada te a vànda vá.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

vk, obest., vk, best., prep.
ah adv., pid. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vidande
adj.

vijene, adj., plural, förek. blott i uttr. ale vijene vejna, på alla vida håll, på alla möjliga håll, allestädes. den kären har vad ale vijene vejna o hart ettor arbej. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidbindekäpp

verbinzetsäp, m., -en, pl. -a, -na, eg. vidbindningskäpp; käpp hvarvid väfränningens främre del fastbindes, då man börjar på en ny väf.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× viddra sig

vi^{2}dra si (-ar, -a, -ad) refl., repa sig. Om sjuka personer och husdjur. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vide

vill, n.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidhängig

veháʒeli l. - lijor, m. och f., n. - let, pl. - lija, komp. - lijare, - lijast, afterhängsen-

pägen e sa veháʒeli ve

mäworen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vidhänglig

veháyeli pl.-ia

sòma di e sa veháyelia

ve stòna sa

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidhänglighet

vehänzelihèd, m., -en, utan pl., efterhängsenhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig
a.

valyfte.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

valúefti

de va en só<u>n</u> valúefti fjòrka

(om Marsvinsholms k:a).

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

vidlyftig l. – tigare, m. och f.,
n. – tet, pl. – tiga, komp.
– tigare, – tigast, vidlyftigt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

valúfti

ansenlig

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftighet

vrlåftihèd, m., -en, pl. -or, -na, vidlyftighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftigt

velúftet, adv., komp. -lúftijare, -jast, vidlyftigt.

den kären slar si for velúftet úd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidskeplig

vigépli pl. -ia

Inlänat

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidunder

vijäzer, n. ,- ed, pl. =, - en, vidunder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viga

vi (vijor, vider, vit, vid, m.
och f., n. vit, pl. vida, imperat.
vi, pl. vijor l. vijor) tr., viga.
ja e gar ger law änter vid
ver mina tjenare.
di va i tjärtan o ble vida.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viga in

vi inz (vijor, vide, vit, inzvid, m. och f., n. – vit, pl. -vida, -vi, pl. vijor) tr., inviga biskåpen va sél o vide fårfan inz. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vigandr

vink, n., -d, utan pl.,
vigande. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ viger

pl. vi̱gra, -ana

vidjor

sòm̱a bá̱nt me vi̱gra
(halmtaken näml.)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vigor

vigor, m., -kn, pl. -gra, -na, vidja (af pil). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vägen

pl. vägna,

vägen. speciellt av pil.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vigre
s.

vi̱ra, pl. vi̱ra

vi̱ra som di bá̱nt ma

vidja, pilvidja.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× viger
s.

vígor, pl. vìgra
vidja. böjlig käpp

de va làza vìgra

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vigrakorg

$\overset{2}{\text{vi}}$grakòr, m., -hn, pl. -a, -na, af pilvidjor, -kvistar flätad korg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vigsel

vi'sel, -en

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vigsel

vi̱seḻ, m., – ea, pl. – sla,
– na, vigsel.
dær va tre̱ vi̱sla po e̱n da̱.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vi-hals

vijehàls, m., - en, pl. - a, - na, skrikhals. Skällsord.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vik
s.

vij. 1an

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vik
s.

vij. Len

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vikt

væjt, m., 1- en, 1) vtan pl., vikt (tyngd). Sæn drær bræ te væjt. -dær e en seff sam dar e væjt i, 2) med pl., a) våg leqz grisen po væjten! - har i två væjtor?, b) viktlod. tæ en aw di små væjtorna o leqz po! Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vil

vil l. l-or, m. och f., n. vilt, pl. vila och efter for, för, vila, komp. vilare, - last, 1) som gifver god hvila. en vil sæg, stol, 2) uthvilad. nar hästen e vil, da e han kad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila
s.

vi̱la², f., -n, utan pl.,
hvila. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila
v.

vila / vilar, -a, -ad, -ad, - pl. -h, -a, pl. -r' l. vilor, vilte, vilt, vilt, pl. 2-a, vil, pl. 1-or l. 2-or) tr. och intr., hvila.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila sig

vi²la si (- ar, - a, - ad, - a, pl-r
l. vi¹lor, vi²lte, vilt, vil, pl. 1- or
l. 2- or) refl., hvila sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildand

vilån, f., -en, pl. vilånor, -na, vildand. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandben

vil̲ā̲nab̲ẹ̀n, n., – ed, pl. =, – un, vildandsben, 1/ ben i allmänhet hos vildand, 2/ ben = fot hos d̲o̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandblod

vilånablò, n., - blòwed, utan pl., vildandsblod.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilande

2
vilane, n., -d, utan pl.,
hvilande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vild

vil l. 1-or, m. och f., n. vilt,
pl. vila och efter for, för,
vila, komp. vilare, - last,
vild.
vila yrtor.
krejen e rent vila.
farli ozen sa vil. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandfett

vilånafit, n., - ed, ~~pl.~~
utan pl., vildandsflott.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandfjäder

vilånafjär, m., -en, utan pl., kollekt., vildandsfjäder.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandfjät

vilǭínafjèd, n., -ed, pl. =, -en, vildandssteg, -fjät. dær syntes vilǭínafjèd i snijen. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandgump

vilånagomp, m., - en, pl. - a, - na, vildandsstjärt.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandhuvud

vilånahöwed, n., -ed, pl. =, -en, vildandshufvud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandkött

vilånaffyd, n., – ed, utan pl., vildandskött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vildandlyng

vilånalyng, m., -en, pl. -a, -na, vildandsflock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vildandrede

vilånarygde, m., - n, pl.
- da, - na, vildandsrede, - bo.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandskri(k)

vilånaskri, n., -skrijed, utan pl., vildandsskri, -skrik.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandstek

vilåna<u>s</u>t<u>è</u>j, m., -en, pl. -a, -na, vildandsstek. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandsvinge

vilånavìnze, m., -n, pl. -za, -na, vildandsvinge. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildandägg

vil̲ånaùfz, n., - hd, pl. =,
- hn, vildandsägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildbatting

vilbåtiz, m., -hn, pl. -a, -na, vildbasare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilddjur

viljur, n., – hd, pl. =, – hn,
vilddjur. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vild fjäder
kollekt.

vilfjäder, m., -ha, utan pl.; vildfjäder, fjäder af vilda fåglar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildgås

vilgás, f., -hn, pl. viljás, -hn, vildgås. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildhet

vilhed, m., -en, utan pl.,
vildhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildkanin

M. vilkaninor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildmark

vilmårk, f., -ka, pl. -or, -na, vildmark. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildmäre

vilmǽr, f., -en, pl. -mǽror, -na, vildsto. Skällsord, som användes om honkön. Gj. den tǿsen e en rejǽl vilmǽr.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vildros

M. Villroson

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildturk

vil¹tyrff, m., -en, pl. -a, -na,
vildturk, turk.
fr¹imurarna gi²ffar fa²lkaffyd
te vil¹tyrffen. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja
s.

vi̊lje, m., - n, utan pl.,
vilja.

a jo̱r min vi̊lje! - vi̊ljen e go̱,
men ja kå̱n ä̱nte.

jo̱̊ra nan te vi̊ljes. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

vr̥̄la obet., vr̥̄la / vrl̥, vr̥̄lh obet.
vr̥̄lh bet., vr̥̄lad obet., vr̥̄lad,
bet. / tr. och intr., vilja. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja v.

vill (pres.)

'vill'

"å vill ennte mosster ji de

nåd ..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja :
v.

di kan sí va di vél

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja
v.

pret. vèla

de blefj ànta som han vèla ált

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'ja
v.

pres. vel, pret. vela, sup. velad

om de vá so di vela há dom ---

de e dær igen a vél.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja v.

vile (prat.)

'ville'

"ja vile emte I skole tro ..."

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken
pron.

vé̱ken, n. vé̱ked

han dǿ – vé̱ked ǿr vá de?

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

véken, n. véked

véked àratál?

di kona bòda slìda a gìda a véked sóm (på ett gammaldags lergolv).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

pron.

hýtsan

yngre vrkan

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

véḵan, n. véḵad

äldre hýṯṯan enl. b.K. Bööö

di vèṣta ànta véḵad di

skoḻa jòṇa.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

vyffen, m. och f., n. -ffet,
pl. vyffa, interrogativt och
relativt pron., utan genit.,
hvilken. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vill

vil̲, m., 1-kn, vtan pl., förek. blott i utter. kom̲a po vil̲kn, blifva vilse, gå vilse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villa
s.

vìla -an -or -orna

(villafastighet)

jà har hat en vìla dær ùda i sǿbòr

(person som en tid varit bosatt i Danmark).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villervalla

1
vi̱lorvàl̲a, f., -n, pl. obrukl.,
~~villa~~ villervalla. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vilfrämmad

vilfrämad, = i alla genus, pl. – e, utan ~~fal~~ komp. oskyld vidt främmande, alldeles obekant. om människor.
Brukas äfven som subst. de e betor o ga te vilfrämade en te slejten, nar en behövor jelp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiedotter

Vi̱lijedòṯor l. - dòṯor, f., - en, pl. - ṯra, - na, Villie-dotter, åbodotter från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiedräng

Vilijedrèn, m., -en, pl. -a, -na, villiedräng, tjänstedräng från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villefår

Vilijefår, n., -ed, pl. =, -en,
Villefår, 1) får från byn Villie,
2) tacka från do. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiefol

$\overset{2}{\text{vi}}$lijefyl, n., -ed, pl. =, -en,
villiefol, fol från byn Villie.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiegalt

Vilijegàlt, m., – en, pl. – a, – na, villiegalt, kastrerad fargalt från byn Villie.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villieglytt

2
Vilijaglùt, m., -en, pl. -a, -na, Villiebarn, barn från byn Villie. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiegris

Vi̱lijkgri̱s, m., -kn, pl. -gri̱sor (sällan -gri̱zor) -na, Villie-gris, gris från byn Villie.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiegård

Vi̱lijegàr, m., -en, pl. -a, -na, Villiegård, bondgård i byn Villie. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Villiegylt

2
Vilijejult, f. -en, pl. -or, -na, Villiegylta, ungsugga från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiehemman

Vilijehemmane, n., -d, pl. =, -n, Villiehemman, bondhemman, -gård i byn Villie.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiehus

Vilijahùs, n., – ed, pl. =, – ha,
Villiehus, ~~hii~~ i byn Villie
befinnlig huslägenhet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villihäst

Vilijahäst, m., -hn, pl. -a, -na, häst af hankön från byn Ville. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiejord

Vi²lijajòr, f., – ha, utan pl., Villiejord, i byn Villie belägen jord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villikalv

Vi²lijekàl, m., -en, pl. -a, -na, villikalf. kalf från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villicko

2

vilijakò, f., - kòwen, pl.
- jaffòr, - na, villieko, ko
från byn Villie. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiekviga

Vilijakvija, f., -n, pl. -jor, -na, villiekviga, kviga från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiekvinna

Vilijekvìnza, f., -n, pl. -zor, -na, villiehustru, hustru från byn Villie. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiekäring

Vilijeffäring, f., -en, pl. -or, -na, Villiekärring, kärring, gumma, hustru från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villielamm

2
Vilijelàm, n., – ed, pl. =, – en,
Villielam, lam från byn Villie.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villieman

Vi²lijemàn, m., -en, pl. -a, -na, Villieman, gift man från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiemåre

Vi̱lijamæ̱r, f., -en, pl. -mæ̱ror, -na, villiesto, sto från byn Villie. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villicorne

Vi̲lijkò̲rnk, m., -n, pl. -na, -na, Villiefargalt, fargalt från byn Villic. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiepiga

Vilijepija, f. -n, pl. -jor, -na, villiepiga, tjänstepiga från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Villiepåk

2
Vilijepàg, m., -en, pl. -a, -na, Villiegosse, gosse från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Villieso

Vi̱lijasò̱, f., – sòwan, pl. – sò̱r, – na, Villieso, sugga från byn Villie. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villieson

Vi̲l̲ijasò̲n l. - sò̲n, m., - ha, pl. - or, - na, Villieson, åboson från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villieställe

Vilijaställe, n. ,- d. pl. =,- n,
villiehemman, bondhemman,
-gård i byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villiesvin

Vi<u>l</u>ijesvi<u>n</u>, n., -ed, pl. =, -en, Villiesvin, svin från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villietjur

2
Vilijetyr, m., -en, pl. -a, -na,
Villietjur, tjur från byn Villie.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villictós

Vilijatòs, f. -ha, pl. -or, -na, villieflicka, flicka från byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villieunge

2

Vilijeòrze, m., -n, pl. -rza, -na, Villieunge, föraktfull benämning på barn från byn Villie. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villievädur

2
vilijevär, m., -en, pl. -a,
-na, villiebagge, bagge från
byn Villie. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Villicók

2

Vilijeòj, n., -ed. pl. =, -en, villiehäst, häst från byn Villie. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villig

vili² l. -lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija och efter for, för, vili¹ o.s.v., komp. vilijare², -jast, villig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villighet

vi̱lihèd, m., -en, 1) utan pl., villighet, 2) med pl. -or, -na, tjänstaktig, villig hjälpsamhet, tjänst. Måṉen viḻ ha̱ vi̱lihèdor, for en fa̱r ta̱ gru̱d o leqza po håṉses sanplåṉ.

Lj

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villigt

vi̱lat och efter for, för, vi̱lat, adv., komp. vi̱lijare, - jast, villigt.

han arbäjar vi̱lat. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villovåg

vi̯ḷevàj, m., pl.-a, förek.
i uttr. kåma på vi̯ḷevàja,
komma på villovågar, komma
vilse. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilobänk

vilebänk, m., -en, pl. -a, -na, hvilobänk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viloplats

$\overset{2}{\text{vi}}$leplàs, m., -en, pl. -a, -na, hviloplats. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilostund

2.

vilastòn, m., -en, pl. -or, -na, hvilostund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilotid

vi̯²lati̯d, m., – en, pl. – or, – na, hvilotid. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilsam

vil·sam l. -or, m. och f.,
n. -samt, pl. -sama, komp.
-samare, - samast, villsam.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilsamhet

vilsåmhed, m., -hn, utan pl., villsamhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilse
adj.

vètse, obøjt.

i snàta dær va màna som ble vètse

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilse

vilsk, adv., utan komp.,
vilse. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'lt

vilt, adv., komp. vilare,
- last, vildt.
lova vilt. - de giff vilt
te veja. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vima

vi̯ma, f., -n, pl. -mor, -na, snedgående mönster i skäftig väf. Lj.

slo̯ra, sma̯, tä̯ta vi̯mor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vimet

$\overset{2}{\text{vi}}$med l. - or, m. och f., n. - med, pl. - meda, som har snedgående mönster, om skäftigt Tyg. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vin

vin, n., 1- ed, pl. 2- or, - na,
vin. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vina

vi̱na, f., -n, pl. -nor, -na, kind. Hos människan.

je nan po vi̱norna. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vina
s.

vìna , -an.

kind. spec. = utsidan

hèla vìnan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vina s.

vinerna (best. pl.)

'kinderna'

"ji po vinerna" = 'örfila upp';

'ge på käften'

s. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinankare

vinánkarh, n.,- d, pl. =,- n,
vinankare. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinbricka

vinbrika, f. -n, pl. -kor,
-na, vinbricka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
s.

vɛŋ, ˈan

ventus

de barǿr si mìad pɷ
hɷdan véŋan e.

1956 Skårby, Sjunitshd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind II
s.

véyen han diév líd
imad véstor.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
s.

vinz, m., 1-en, utan pl.,
vind. Luftström.
Su²n̲an, no²r̲an vinz. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
adj.

viz l. 1-or, m. och f., n. vizt,
pl. vi²za och efter for, för,
vi¹za, komp. vi²zare, -zast,
1) vind, skef. ¹ojed e vizt i
lä¹nen. – po viz, på sned,
2) vred, vresig. – en rä²li, viz man.
G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinda
s.

2
vinza, f., -n, pl. -zor, -na,
1) nystfot, 2) omkr. 1 aln långt
bräde med tre omkr. 1½ kvarter
långa, uppstående pinnar,
mellan hvilka spinnrockstenar
insättas, då garnet afhasplas.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinda

vant

vindade

nysta garn på garn vinda;

--- garn som ve vänt

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinda
v.

$\overset{2}{\text{vi}}$ŋ̱a / $\overset{1}{\text{vi}}$ŋ̱or, va̱nt, $\overset{2}{\text{vo}}$ŋ̱ud,
$\overset{2}{\text{vo}}$ŋ̱un, m. och f., n. -ŋ̱ud, pl. -ŋ̱na,
viŋ̱, pl. 1-or l. 2-or) tr., nysta.
$\overset{2}{\text{vi}}$ŋ̱a ga̱rn. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinda
v.

vi²za (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., vädra, utsätta för vinden.

de jor klæ¹rna gat di bler lid vi²zade. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindand

2
vinzane, n.,- d, utan pl.,
nystande.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindaxlad

vinzájslad l.-or, m. och f., n.-lad, pl.-lade, utan komp., som är sned, skef i axlarne, skuldrorna.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindbark

vinzbárk, m., -en, pl. -a, -na, epitet på mankön, som är vresigt, otillgängligt. de e en vinzbárk te man. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindbenad

vizbénad l. - or, m. och f.,
n. - nad, pl. - nade, utan
komp., skefbent, snedbent.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindelägg

1

vizelägg, n., – ed, pl. =,
– en, vindägg. Lj.
ägg utan skal.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindfång

vinzfäng, n., -ed, pl. obrukl., vindfång. Brukas blott, då tal är om vingarnes inrättning på en väderkvarn.

stort l. lided vinzfäng. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinthalsad

vinhålsad l. -or, m. och f.,
n. - sad, pl. - sade, utan komp.,
som är sned, skef i halsen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindlåndad

vizlénad l.-or, m. och f., n.-nad, pl.-nade, utan komp., som har snedt, skeft korsparti. Om hästar och nötkreatur. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindmunnad

vizmőzad l. -or, m. och f., n., -zad, pl. -zade, utan komp., snedmynt.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindning

2
vizniz, m., - ke, utan pl.,
nystning.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindpinn

$\overset{2}{\text{vi}}$ʒerpìʒ, m., -en, pl. -a, -na, nystpinne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindrickande

vindriffanh, n., -d, utan pl.,
vindrickande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindrickare

vindriff-are, m., -n, pl. =,
-rna, vindrickare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindrickning

vindriftning, m., -en, utan pl.; vindrickning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindruva

vindrúwa, f., -n, pl. -wor, -na, vindrufva. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindskank

vizskänk, m., -en, pl. -a, -na, skefskank, epitet på hankön med sneda, skefva ben.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindskankad

vinzskåzkad l. -or, m. och f.,
n. -kad, pl. -kader, utan komp.,
skef-, snedbent. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindsked

vegglé – n. pl. vegglér, –na

bräde längs yttre kanten av gavelröste.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindsked

νεηϑέ pl. νεηϑέν

kantbräda å gavelröste.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindsked

vizsé[1], f., -n, pl. -r, -na,
tvärs öfver gafvelbrädernas
öfre ändar löpande bräde.

vizsén[1] hon lena[2].

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindsnuta

vinzsnuda, f., -n, pl. -dor, -na, sned-, vindnäsa, epitet på en person med snedt sittande näsa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindsnutad

vizsnu̱dad l. - or, m. och f.,
n. - dad, pl. - dade, utan komp.,
som har snedt sittande näsa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindspel

vinzspel, n., -ed, pl. =, -en, epitet på en vresig, omedgörlig, otillgänglig person. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindtrutten

viztrýden, m. och f., n. -ded, pl. -dna, komp. -dnare, -dnast, vresig, tvär, otillgänglig, omedgörlig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindtrutenhet

vinztrýdenhèd, m., -en, utan pl., vresighet, tvärhet, otillgänglighet, omedgörlighet. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindöga

vi̇ʒev, n. ,– ed, pl. = ,– en, fönster. – Stundom äfven vẏʒev.

Lj.

vẏʒev uppgivet fr. Skårby.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindöga

vìnzav n.

fönster

(yngre: fúnstor)

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

best. f. vèymed

fönster (förålder.)

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

vèyu, -ad

fönster. Senare: fýnstor.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

viŋu, n.

fönster

1877

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindöga

vèyu, -ad, pl.=, -an

fönster. Föråldr.; numera fýnstor.

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

vỳ̱ga, -ad. pl. =, -an

fönster; föråldr., numera fýnstor.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindögskarm

vi²zevskàrm, m., -en, pl. -a, -na, fönsterkarm. — Stundom äfven vy²zevskàrm. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vinchår

vi̯²nehàr, n., -en, pluralt, det på människans kinder närmast hårfästet växande håret.

dra̯ nan i vi̯²nehàren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinflaska

vinfläska, f., -n, pl. -kor, -na, vinflaska. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinflaskekork

vinflåskekòrk, m., -ker, pl. -a, -na, vinflaskkork, kork till en vinflaska. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinfläck

vinfläff, m., -en, pl. -a, -na, vinfläck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingben

$\overset{2}{\text{vi}}$nzabèn, n. ,- ed, pl. =,- en,
vingben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingbruten

2

vinzabrigden, m. och f., n.
-ded, pl. - dna, utan komp.,
vingbruten. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge

vèŋe -en -a -ana

-- nar fùlana di flàgrar me
vèŋana --
bàska me vèŋana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
L. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge
s.

vɛŋa – an – a – ana

hv. i bet. rockskört.

vɛŋana di flɛ

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge

2

vinʒe, m., – n, pl. – ʒa, – na,
vinge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingla

vi^{2}nzla (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip vi^{2}nzlanes) intr., vingla.

ff^{1}ørna e sa m^{2}agra, sa di vi^{2}nzlar for v^{1}ørad. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingland

$\overset{2}{\text{vi}}$nzlane, n., -d, utan pl., vinglande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinglas

vinglås, n., -et, pl. =, -en, vinglas. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinglet

vi²zled l. – or, m. och f.,
n. – led, pl. – leda och efter
for, för, vi¹zled o. s. v., komp.
vi²zledare, – dast, vinglig,
vinglande.

pågen e sa di²zled o vi²zled
i kråpen. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingskjuten

$\overset{2}{\text{vi}}$ʒaskuden, m. och f.,
n. - ded, pl. - dora, utan komp.;
vingskjuten. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinhandel

vinhan̲el̲, m., -en, utan pl., vinhandel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinhandlare

vinhå̲nlare, m., -n, pl. =, -rna, vinhandlande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vink

vinʒff, m., 1-en, pl. obrukl.,
föraktfullt uttr. för kind,
hos människan.

jɛ nan po vinʒffen, gifva
någon ett slag på kinden. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinka

vi1ʒʃʃa, f., -n, pl. -ʃʃor, -na,
epitet på kvinnkön med fjoskigt,
flinigt, hålningslöst uppförande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinka

vi²ʒʃʃa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip vi²ʒʃʃenes) intr., uppföra sig hållningslöst, pjollrigt, fjoskigt, ha ett grinigt, fånigt umgängessätt. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinkande

vinzfane, n., -d, utan pl., flinigt, fjoskigt, hållningslöst uppförande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinkekar

vinkekàr, n. ,- ed, pl. =,- en, epitet på en person med flinigt, fjoskigt, hållningslöst uppförande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinket

vi²ʒʃʃed l. -or, m. och f.,
n. -ʃʃed, pl. ʃʃeda och efter
for, för, vi¹ʒʃʃed o. s. v., komp.
vi²ʒʃʃedare, -dast, flinig, fjoskig
hållningslös. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinket

vi²zſſed och efter for, för,
vi¹zſſed, adv., komp. vi²zſſedare,
-dast, flinigt, fjoskigt, håu-
ningslöst.

bära si vi²zſſed ód. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinketråg

vi²ʒʃʃaträ̱, n.,-trä̱wed, pl.
=,-trä̱wen, epitet på en person
med flinigt, fjoskigt, hållnings-
löst uppförande. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinkällare

vinkällare, m. -n, pl. -källra, -na, vinkällare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinlåda

vinlåda, f. -n, pl. -dor, -na,
vinlåda. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna

vi²za / vi¹zor, vạnt, vo²zed, vo²zen, m. ah f., n.-zed, pl.-zna) tr. ah intr., vinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinnande

$\overset{2}{\text{vi}}$nzane, n., -d, utan pl., vinnande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinning

vi²n̲iŋ, m., - en, utan pl.,
vinning, vinst.
de e en̲²th ȧl̲t en ska ha
vi²n̲iŋ aw̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinning
s.

vèn̲ɛŋ

di fan èŋan vèn̲ɛŋ áw̲ de

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinranka

vinrą́nka, f., -n, pl. -kor, -na, vinranka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinsladd

vinslåd, m., - en, pl. - a, - na,
vinskvätt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinsmak

vinsmåg, m., – an, utan pl., vinsmak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinst

vinst, m., 1- kn, pl. 2- or, - na,
vinst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinsta

vinsta (-ar, -a, -ad) intr. och tr.
få vinst af ngt.
han vinsta tretti tusen dalar
på humaned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vinsód

vinsø̄, n., -d, utan pl.,
eg. vinsoppa; saftsoppa.
Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vi̱ntor, m., -en, pl. -tra, -na, vinter.

i̱ vi̱ntors, innevarande l. sistliden vinter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vintor, -- en

om vintoren

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vintor, -an, vintra, -ana

om vintrana

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter
s.

vínter, -en, vìntra, -àna

stœ̀ya vìntra

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

véntor -en. vèntra, -ana

de va wyor di stræye

vèntrana.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterarbete

vi<u>n</u>torarbàj, n., -ed, utan pl.,
vinterarbete. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterdag

vintordå, m.,- n, pl. =,- na, vinterdag. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterfrimåndag

vintonfrimända,

tjänstefolks frimåndag om
vintertiden; jfr vårfrimåndag

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterfrukt

vintorfröjt, m., -en, pl. -, kollekt., vinterfrukt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterfågel

vintorfül, m., -en, pl. -a, -na, vinterfågel, benämning på sådana skogsfåglar, som vintertiden komma till slättbygden och vistas vid gårdarne, ss. gulsparfvar, mesar och ~~talg~~ bofinkar. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterföda

vintorfø̱a, f. -n, utan pl., vinterföda:

vi hade sel ru̱ te vintorfø̱an. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintergata

vintorgáda, f., -n, pl. -dor, -na, vintergata.

hær e sána vintorgádor på hůmerlan i kvel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterklädd

vinterklädd l. -or, m. och f.,
n. - klätt, pl. - kläda, utan
komp., vinterklädd, klädd i
vinterkläder. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterkläder

vinterkläder, genus obestämbart
– na, pluralt, vinterkläder.

L. J.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterkväll

vintorkvål, m., -en, pl. -a, -na, vinterkväll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinterkólne

vintorffülne, n., -d, utan pl., vinterbränsle, för vinterbehofvet afsedt bränsle. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintermånad

vinlormånad, m., -en, pl. -or, -na, vintermånad

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinternatt

vintornát, m., -en, pl. -nátor, -na, vinternatt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vinterpära

vintorpära, f. -n, pl. -ror -na, vinterpäron, päron af sort som är hållbar under vintern. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vinterpärablomster

vintorpärablòmstor, n., -ed, pl. =, -en, blomstor på ett päronträd som bär höstpäron.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterpärenträd

vintorpärenträ, n., -d, pl. =,
-n, vinter-, höstpärontråd,
träd som bär päron som tåla
att förvaras under vintern.

Lj

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintersko

vintorskø̱, m., -skø̱wen, pl. =, -skø̱na, vintersko. Brukas mest pluralt.

maznus va hær o ånsa mina vintorskø̱ i hin dan. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintertid

vintortid, m., -en, utan pl., vintertid.

hær e kalt o bo ve vintortiden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterväg

vintorvåj[1], m., -en, pl. -a, -na, vinterväg, väg som blott kan befaras om vintern, då marken är frusen.

Vi[2]sa nan vintorvåjen[1], köra någon på dörren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinteräpple

vintoräble, n., – d, pl. =, – n, vinteräpple, äpple som kan förvaras öfver vintern. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinteräpple blomster

vintoreblablòmstor, n., – ed, pl. =, – en, blomster af ett äppelträd som bär vinterfrukt.

Se fælt dær e på grenana me vintoreblablòmstor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinteräppleträd

vintorählatrà, n., – d, pl. =, – n, äppelträd som bär vinterfrukt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintunna

vintýnza, f., -n, pl. -zor, -na, vintunna. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipa
s.

vìva

en fågel.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipa

$\underline{\text{vi}}^{2}$va, f., - n, pl. -vor, - na,
vipa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vipentorn

vìventǿrn

tórnros-buske

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipben

2
vivebèn, n. ,- ed, pl. = ,- en,
vipben, 1/ ben i allmänhet
hos vipan, 2/ ben = fot hos vipan.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vipentorn

viventorn, n., -ed, utan pl., kollekt., vild törnrosbuske: rosa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vipet.

vi̱ved l. - or, f., n. - ved,
pl. - veda och efter foṟ, för,
vi̱ved o. s. v., komp. vi̱vedare,
- dast, vipaktig, om kvinn-
kön, som har flinigt, fnitt-
rande, oroligt, hållningslöst
umgängessätt. Tj.

№ 323.

Si̱ken vi̱ved tøs!
tø̱satrøḻed e aḻtid lija vi̱ved.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ viplyng

2

vi̱valyn, m., – en, pl. – a, – na, vipflock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vipet

vi̱ved[2] och efter foṟ, för,

vi̱ved[1], adv., komp. vi̱vedare[2],

-dast, vipaktigt, om kvinn-

kön som ständigt fnittrar

och är oroligt och hållnings-

löst i sitt uppförande.

tø̱sorna bær si for vi̱ved[1] ø̱d[1],

nær di e tr dæns. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipfjäder

2
vivefjär, m., - en, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. - a, - na, vipfjäder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipgump

2
vivegòmp, m., -en, pl. -a, -na, vipstjärt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viphuvud

$\overset{2}{\text{vi}}$vehòwed, n.,- ed, pl. =,- en,
viphufvud. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

vipnåbb

vivenèb, n., -ed, pl. =, -en,
vipnåbb. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipp

vip, m., 1-en, förek. blott i best. sing. och blott i uttr. va po vipen, vara nära, vara färdig.

stäken va po vipen o skule ramla. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrjpa

vi²pa (- ar, - a, - ad, imperat.
- a, pl. - r) intr., vinka
med handen, göra tecken
åt den person, man vill ska
ha att närma sig för ett
samtal l. annat ändamål.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vippa om

vipa ām (-ar, -a, -ad, -ad l.
ām̲vipad, pl. -e, vipa, pl.
-r) tr., vira, linda, svepa
om, omkring.

flas̲korna va ām̲vipade
me bos̲.

dær va vipad sa men̲ slarva
am̲ bēned. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vippa in

vipa i̇n̥ (-ar, -a, -ad, i̇n̥vipad, pl. -e, vipa, pl. -r) Tr.; invira, insvepa.

glu̇t̲en l̲a̲ i̇n̥vipad i gå̲la.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vippand

2
vipand, n., -d, utan pl., vinkande, medelst handrörelser gifvet tecken åt en person, som man vill ha att närma sig för samtal h annat syfte. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vippe

№ 323.

vi̇̊pe, n. ,– d, pl. = ,– n,
ax. om råg och hvete.
ax hos korn heter ejs,
hos hafre ri̇̊sme. ejs är
gemensamhetsbeteckning för
ax hos alla dessa fyra sädes-
slag, då man ej särskildt
vill framhålla de olika slagen.
pr̥̊la ejs, ej vi̇̊pe l. ri̇̊sme. Dj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vippe

vippa, -ad, =, -an;

ax på råg, korn;

jfr risma havreax;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viprede

2
viverjede, m., - n, pl. - da,
- na, viprede, - bo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipskri

2

vi̱vaskri̱, n., - skrijad,
utan pl., vipskri, - skrik.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viptopp

vi̱²vetàp, m., -en, pl. -a, -na, viptofs, nacktofsen hos vipan.

jå skůle haṯ lusṯ o haṯ faṯ i den dǽ¹rnade vi̱²vetàpen po fǽ²rizen. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipunge

$\overset{2}{\text{vi}}$vèòŋe, m., - n, pl. -ŋa, - na,
vipunge. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipvinge

vi̱vevìnʒe, m., -n, pl. -nʒa, -na,
vipvinge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipägg

vi̯vèdz, n., – ed, pl. =, – en,
vipägg. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virka

2 virka (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - k/ kr., virka.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virkand

2

vir̲kane, n., -d, utan pl., virkande. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virkesgarn

virkesgarn, n., -et, utan pl., virkesgarn, för virkning afsedt garn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virkning

2
vir̲kniŋ, m., -hn, vtan pl.,
virkning. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virknål

$\overset{2}{\text{vi}}$r̲kenàl, f., -en, pl. -a, -na, virknål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virkskeft

virkeskäft, n., -et, pl. =,
-en, virkeskaft, skaft för
en virkenål. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virktyg

$\overset{2}{\text{vi}}$rketòj, n., -ed, vtan pl., virktyg, -don. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vira

²vira (-ar, -a, -ad, imperat. -a, pl. -r) intr., skaka på huvudet till tecken af vägran, ogillande l. betänklighet.

²vira med huvudet. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virrepanna

$\overset{2}{\text{vi}}$r̲epàn̲a, f., -n, pl. -n̲or, -na, epitet på en virrig person. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinet

vi̯²red och efter foṟ, för,
vi̯¹red, adv., komp. vi̯²redare,
-dast, virrigt.
Snå̱²ka vi̯²red. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× viret

2
virad l. - or, m. och f., n.
- rad, pl. - rda och efter
for, för, virad o. s. v., komp.
virdare, - dast, virrig. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× virvel

vo̱²rel̲, m., -en, pl. vo̱²rla, -na, liten, med en spik fäst och omkring denne vridbar träbit, hvarmed en dörr hålles tillstängd.

№ 323.

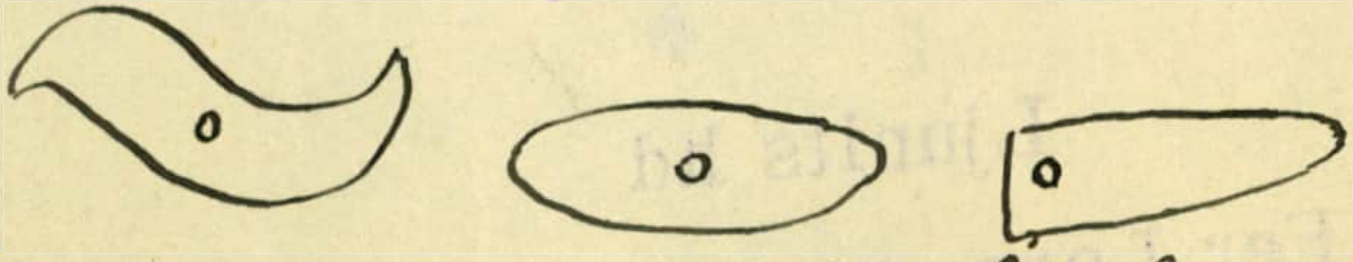

Olika former af vo̱²rel̲. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvel

vórel, m., -en, pl. vórla, -na, hvirfvel.

grésed líqzor i rektija vórla.

grísen (hésten) har vórel, hårhvirfvel, ~~af~~ i hvirfvel växande hårparti på kroppen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvelgris

vórlagrìs, m., -en, pl. -grìsor (sällan -grìzor) -na, gris som har hårhirfvel, i hirfvel växande hårparti på vissa ställen på kroppen.

vórlagrìsor ska va di bästa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvelhårt

vörlahäst, m., -en, pl. -a, -na,
hingst l. vallack med hvirfvel
d. v. s. i hvirfvel växande hårparti,
på halsens undersida. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvelmärr

vörlamàr, f., -en, pl. -màror, -na, sto med hvirfvel, d. v. s. i hvirfvel växande hårparti, på halsens undersida. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vivelso

vǫ́rlasǫ̀, f., – sǫ̀wen, pl. – sǫ̀r, – na, sugga med hvirfuel, d. v. s. i hvirfuel växande hårparti, på något ställe af kroppen, t. ex. på ryggen.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vievelsvin

vörlasvin, n. ,- ed, pl. =,- en, svin som har hvirfvel d. v. s. i hvirfvel växande hårparti, på något ställe af kroppen, t. ex. på ryggen. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvelók

vǫ́rlaǫ̀j, n., – bd, pl. =, – ba, hårl med hvirfvel, d. v. s. i hvirfvel växande hårparti, på halsens undersida. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis

vis, n., 1 ed, pl. =, 1 en, vis, såū.

de jiff gåled for dam på åle vis.
hon tyffor hon e dökti på sit vis. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s.

vis, n.

vis, sätt

di sa han hada forbrøgdad si
på nad vis.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s.

vis. -ed

vis, sätt

nué e de pø tøs pø dé vised

= på ett annat vis; se II

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s.

vis, -ad

om di på nád-vis kòna ...

di får ènta láw a há-ad
på de vísad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s-

vis, -ed

om han på nud vis kòne ...

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis II

meningen är, att barnuppfostran och
- undervisning förr var för sträng,
men nu är släpphänt, till motsatt
överdrift.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissa
v.

vissa, visste, visst

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa
v.

vìsa, vísor, vìste, vist

Gøn vísor tén: "sjön visar tänder"; se sjö II

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa

$\overset{2}{\underline{vi}}$sa ($\overset{1}{\underline{vi}}$sor , $\overset{2}{\underline{vi}}$ste , $\underline{vi}$st , $\underline{vi}$st , pl. 2-a , $\underline{vi}$s , pl. 1-or l. 2-or) tr. , visa.

hon $\overset{2}{\underline{vi}}$ste mi $\overset{2}{\underline{si}}$na $\overset{2}{\underline{fi}}$steklär.

gar $\overset{1}{\underline{me}}$ o $\overset{2}{\underline{vi}}$sor dam $\overset{1}{\underline{vä}}$jen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x visa

vi̱²sa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -r) tr., befria från groddar. Om potatisknölar.

vi har mo̱²tad vi̱²sad å̱²la vå²ra pantäflor. Gj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa
s.

vi̱²sa, f., -n, pl. -sor, -na, visa.

dæ̱²jta vi̱²sor.

bo̱²ra di kan fa̱ pæ̱¹nza, dę̱ e bu̱²de vi̱²san o sto̱¹ved.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa s.

visan ' visan '

" de där står i visan ... "

s. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa sig

vi̱sa si (vi̱sor, vi̱ste, vi̱st, vi̱s, pl. 1 or l. 2 or) refl., visa sig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visande

2
visanh, n., -d, utan pl.,
visande. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ visand

2

visand, n., -d, utan pl., potatisknölars befriande från groddar. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visbok

?
visebàg, f., -en, pl. -bòjor, -na, visbok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vise

vi̯sh, m., – n, pl. – sa, – na, vise. I en bisvärm.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vise

vi̱²se, m., - n, pl. - sa, - na,
grodd:

vi̱²sa po pantáflor.
kö̱¹rned bejü̱¹nte o skad vi̱²sa.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vise

vi̱sh, m., - n, pl. - sa, - na,
visare. På ett ur. Gj.
den lå̱nge vi̱sen e lo̱s po
klå̱kan:

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ visfallen

visfålen, m. och f. n. -led,
pl. -lna, utan komp.,
som förlorat sin vise, om
ett bisamhälle.

den ena biffyvan svärmde
ante i fjor, for hon ble
visfålen. Lj.

Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vistolk

2

viserfälk, n., -ed, pl. obrukl, benämning på ett nygift par, som enligt gammal sed på första Söndagen efter vigseln infinner sig i kyrkan och vid gudstjänstens slut hand i hand begifver sig ut ur henne. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× visita
v.

vesi̱ta (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., göra visit.

kvi̱nzorna vesi̱tar isa̱men vår da̱. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visit

vasit, m., – en, pl. – or, – na,
visit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vicka
s.

viga, -an

(halmviska o.d.)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x viska
s.

viʔa, f., – n, pl. – ʃor, – na,
viska.

en viʔa boʂ, ho.

ta en viʔa o skůra gůlad me!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viska
v-

viga (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - h, - a, pl. - r) tr. och intr., hviska.

viga nan i örad. Gj.

viga tr nan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viskande

$\overset{2}{\text{vigane}}$, n., – d, utan pl., hviskande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ visman

vi̱²semàṉ, m., - en, pl. - a, - na, visgubbe, gubbe som vandrar omkring och säljer visor.

fǿr jiff har en vi̱²semàṉ, som di kå̱²la for sø̱²ben.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visning

vi̱²sniz, m., -en, utan pl.,

visning.

ḕ̱²lse sa̱d o veṉta jo̱¹ ad

sko̱²lemèstaren skule ko̱²ma

o vi̱²sa na o reḵ²na, meṉ

dar ble i̱²zen vi̱²sniz au̱¹.

G.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visp
s.

visp, m., 1-ln, pl. 2-a, -na,
visp. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visp
interj.

visp!, interj., vips.

visp! ned am dören! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vispa s.

vispa, f. -n, pl. -por, -na, epitet på 1) kvinnkön som springer af ak av, svansar, 2) honkön som rör svansen af ak av, den gråa märren i en vispa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vispa v.

vi̥spa (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing., -a, pl. -r) intr.,

1) svansa. tos, va lu̥wor du o vi̥spar i dar̥orna ḁ̈tor?,

2) röra svansen af ah an.

ko̥, va star du o vi̥spar ḁ̈tor, har e i̥za flu̥wor ve di̥ne ti̥den.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vispa

2
vispa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) fr., vispa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vispande

vis̲pane, n., - d, utan pl.,
vispande. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vispet

$\overset{2}{\text{vi}}$spe̱d̲ l. -or, m. och f.,
n. -pe̱d̲, pl. -peda, utan komp.,
som har vanan att oupphör-
ligen röra svansen af och an.
om hästar.

har du sprufl den $\overset{2}{\text{vi}}$speda
mären? Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ visping

2
vi̱spiz, m., -en, pl. -a, -na,
vespa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× visping

vìspiŋ, ̀ -a (trol. mask.)

mindre geting;

jfr bålgeting

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vispingstick

vispinzastiff, n., -ed, pl. =, -en, vespgadd, gadd af vespan. G.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vispingstick II

$\overset{2}{\text{vi}}$spinzastiff, n., -ed, pl. =, -kn, vespstyng, styng af vespa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vispläder

$\overset{2}{\text{vi}}$spalàr, n.,- ad, pl. =,- an, på ändan af ett piskskaft fäst läder, hvari svepan sättes. G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visselpipa

vi̯s̱lepi̯va, f., -n, pl. -vor, -na, hvisselpipa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. visseltuta

$\overset{2}{\text{vi}}$s̲lut̲ù̲da, f., -n, pl. -dor, -na, epitet på en huisslande person. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissla

2 visla (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - a, - a, pl. - r/ th. ah inth.,
hvissla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visslande

vi̊slande, n., -d, utan pl., hvisslande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visst
adv.

vrst

han har vrst en del bàtrya di kalar, som gér nera i àyana

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vissle

$\overset{2}{\text{vi}}\underline{\text{s}}\text{le}$, m., – n, utan pl.,
aska af halm.

$\overset{2}{\text{vi}}\underline{\text{s}}\text{len}$ $\text{fl}\underline{\text{ø}}$ $\overset{2}{\text{h}}\underline{\text{e}}\text{la}$ $\overset{1}{\text{b}}\text{y}\underline{\text{j}}\text{en}$ $\overset{1}{\text{a}}\underline{\text{m}}\text{kr}\overset{1}{\text{i}}\underline{\text{n}}\text{z}$.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

vissling

vis̱liṉz, m., -en, utan pl., hvissling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vistandad

vistánad l. -or, m. och f., n. -nad, pl. -nade, utan komp., om en människa som har öppen mun, så att tänderna synas.

Vums e dén vistánade págen? Ale glutana e vistánade lijasàm fären. Tj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viston

$\overset{2}{\text{vi}}$shtòn, m., -ka, pl. -or, -na, vismelodi. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit
a.

vid pl. -a

vida rydor, vita morötter.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit
a.

vid

den va vid

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit

vi̱d l. 1-or, m. och f., n. vi̱t, pl. vi̱²da och efter foṟ, för, vi̱¹da, komp. vi̱²dare, -dast, hvit. Gj.

en bȯ̱ne --- hade en vi̱d ka̱t a et vi̱t pȯ̱ta kru̱s. (Skårby).

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vita
s.

2. vida, f. -n, pl. -dor, -na,
hvita (i ägg). Vg.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitbenad

vidbenad l. -or, m. och f.,
n. -nad, pl. -nade, som har
hvita fläckar, om djur. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitbeta

vidbēda, f.,- n. pl. - dor,
- na, hvitbeta. Gj.

Torde vara rätt föga brukligt ord!

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vitbroket

vidbrágud l. - or, m. och f., n. - gud, pl. - guda, utan komp., hvitbrokig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vithet

1
vidhed, m., -en, utan pl.,
hvithet. Sj.

№ 323. Ljunits hd

I er Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vithuvad

vidhöwad l. -or, m. och f.,
n. -wad, pl. -wade, utan komp.
som har hvitt hufvud.
En vidhöwad kal. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vithårad

vidhårad l. -or, m. och f.,
n. -rad, pl. -rade, utan
komp., hvithårig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vitingar

vi̊dinza, m., -na, pluralt, förek. i uttr. Jæra vi̊dinza, af ilska vända ögonen, så att det hvita blir tydligare framträdande än vanligt. Skolemèstaren skar sána vi̊dinza mod glutana, nar di hi̊te po spetákel. Ej.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkål

vi̱ka̱l, m., -ka, utan pl., kollekt., hvitkål. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'tkål

vi'kål

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålsblad

vi̱ka̱lsblà̱, n. ,– d, pl. = ,– n,
hvitkålsblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålsfrö

1.

vikalsfrò, n., -d, Zutan pl., kollekt., 2/ med pl. =, -n, hvitkålsfrö. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålshuvud

vi̱ka̱lshàwa̱ḏ, n., -ed, pl. =, -en, hvitkålshufvud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålsplanta

vi̱ka̱lsplà̱nta, f., -n, pl. -tor, -na, hvitkålsplanta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålssoppa

vi̱ka̱ls-àpa, f., -n, utan pl., hvitkålssoppa. Nyare ord. Det äldre är vi̱ka̱lsò̱.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålsstock

1

vikalstàk, m., -en, pl. -a, -na, hvitkålsstock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålsstuvning

1

vi̱ka̱lstu̱niŋ, m., -ka, utan pl., hvitkålsstufning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitkålssäng

vi̱ka̱lsàn̲, m., – en, pl. – a, – na, hvitkålssäng. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vitkåls-sod

vi̱ka̱lsö̱, n., -d, utan pl., hvitkålssoppa. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitmaad

vidmåad l. -or, m. och f.,
n. -ad, pl. -ade, utan komp.,
som har hvit man, om hästar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitna

?

vidna (- ar, - a, - ad) intr.,
hvilna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitnande

2
vidnane, n., -d, utan pl.,
hvilnande. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vitplåtad

vidpletted l. -or, m. och f.,
n. -ted, pl. -teda, utan komp.,
hvitfläckig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bitleppa

pl. vidsippor,

Anemone hepatica

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitskäggad

vidskäfzad l. -or, m. och f.,
n. -fzad, pl. -fzade, utan
komp., hvitskäggig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitlök

№ 323.

vẹ̊delòj, m., -en, utan pl., hvitlök. Lj.

Ljunits.

Besvärjelseformel mot sjukdomar hos kor:

ffi̊ṭa sto po bjẹ̊re kọ̊la o dạ̊r sạ hon sin ko kọ̊ma sprinẹnes. Va skạr na? jo, dær va mijẹ̊d o skạr na: hon e molsuẹwen o solskụ̊den. hon ska je na sạlt o malt o vẹ̊delòj i di tre hẹ̊lije namnen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitta

vi^{2}ta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -r, -a, pl. -r) tr., hvitta, hvitmena.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittande

2

vi̱tane, n., -d, utan pl., hvittande, hvilmenande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitten

vi̱ten, n., oböjl., eg. hvitten; grand, smula. om pänningar. ja jsr ä̱lri et vi̱ten me̱r for kö̱wen eṉ ja ha̱r bo̱d.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittna

vi$\underline{t}^{2}$na (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., vittna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittnande

$\overset{2}{\text{vi}}\underline{\text{t}}\text{nane}$, n., -d, utan pl., vittnande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittne

vi²tne, n. ,– d, pl. = ,– n,
vittne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittnesmål

vi²tnesmàl, n., – ed, pl. =, – en, vittnesmål. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittning

vi²tnin, m., -en, utan pl.,
hvittning. ~~Lj.~~ hvitmening.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitträckande

vitréffenes, adj., = i alla utan komp., genus, sing. och pl., som rör sig med långa steg, om hästar.

en färlet vitréffenes mær. hästen e mér vitréffenes en mären. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viv

viv, n. ,-1 hd, pl. = ,1- hn,
förek. blott i kortspelet tolfva,
då sedan trumf sätts, någon
af de spelande tillkännagifver
att han har viv, d. v. s. dam
och kung, af någon af de tre
öfriga färgerna. G.

Nu e klövor viv

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vov

pau, interj., vov. Brukas, då
man kärnar kunderna skällande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrak vråg I.

vråg, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
vrakfiske, sillfiske som
bedrifves längst ute på hafvet
och hvarvid fiskarne låta båten
följa efter de för hafsströmmen
drifvande nåten.

2. Sälja i vråg.
ja har vad mé i vråg. Lj.

№ 323.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrak vrag II.

vrag, n., 1 kd, pl. =, 1 kn,
benämning på för slagtröskning
på logen framkastad säd
bestående af vicker l. ärter.
dränzen task två vrag vær
håle da. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka

s.

2
vråga, f. -n, pl. -gor, -na,
redskap bestående af ett smalt
på undersidan räfflad, och med
omkring 1 aln långt, ok med ett
lika långt skaft försedt bräde,
hvarmed vid halmtaks jämläggande
halmen uljämnas. kallas äfven
2
läfsvråga. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka

vr$\underline{a}^2$ga (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., bedrifva vrakfiske. se vr$\underline{a}$g I!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka
v.

vråga -a -ad

om viss fiskemetod; se andra sam.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrakare

vr$\underline{\text{a}}$gare, m., -n, pl. =, -rna, vrakfiskare. Se vr$\underline{\text{a}}$g I!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrakbåt

vrågbåd, m., -en, pl. -a,
-na, vrakbåt, båt hvarmed
vrakfiske bedrifves. se vrågf.
Ÿ.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

+ vrana
s.

vr$\underline{a}$na, m. l. f., - n, pl. -nor, - na, epitet på en supig person. Ordet är m. l. f., eftersom det användes om man- l. kvinnkön.

den vr$\underline{a}$nan han e fol bestendet. Ej kvinnan den vr$\underline{a}$nan driffor lija bra sam en kar,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrana
v.

vr$\underline{\text{å}}$na (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip vr$\underline{\text{å}}$nenes) intr., föra ett supigt lefnadssätt, vara berusad.

Sven kom vr$\underline{\text{å}}$nenes j$\underline{\text{e}}$nam byjen i d$\underline{\text{a}}$. G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vras

vrās, n., 1-ed, utan pl.,
1) slarf, oordentlighet.
de gar te po vrās alt va
di gaitor, 2) slöseri, 3) tungt
arbete, släp, slit. Vi e ænte
vånda ve åned en vrās
fra mārn te kvel.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vras

vr<u>a</u>s, n., -¹ hd, pl. =, ¹- hn, epitet på, 1) en slarfvig, oordentlig person, 2) på en slösande, 3) en släpande, grofsysslor förrättande person. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vrasa

vr$\underline{\text{å}}$sa (– ar, – a, – ad, – ad, blott i n. sing., – a, pl. – r) intr., 1) slarfva, vara oordentlig: vr$\underline{\text{å}}$sa me si$\underline{\text{t}}$ arbæj. vr$\underline{\text{a}}$sa me kl$\underline{\text{ær}}$, 2) slösa. vr$\underline{\text{å}}$sa me pæ$\underline{\text{z}}$a, f$\underline{\text{ør}}$, m$\underline{\text{ad}}$, 3) släpa, förrätta tungt arbete, grof-sysslor. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrasa
v.

vrà̱sa -ar -a -ad

slösa

pass. vrà̱sas, pret. =

dær vrà̱sas ènte so mø̱ed
(pret.)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

+ vrasa
v.

vrasa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip vrasenes) intr., gå, trampa och därigenom åstadkomma oredigheter, i högväxt säd l. bland gräsväxter.

pagana kom vrasenes övor sæstiffed. — i far ente ga i sen o vrasa. Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrasa ner

vrasa ner (- ar, - a, - ad, nervrasad, pl. - h, vrasa, pl. - r) tr., nedslarfva, genom oordentlighet förstöra. den blåh klåninzen ble jenast nervrasad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrasande

vr$\overset{2}{\underline{a}}$sande, n., – d, utan pl.,
1) slarfvande, 2) slösande,
3) släpande. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Vrasband

vrå̲sebà̲n, n., -ed, pl. =, -en, för sädeskärfvars bindande afsedt, af oredig lågholm, vrå̲se, förfärdigadt band. Se vidare det föregående vrå̲se!

Nu̲ far vi sno̲ vrå̲sebà̲n, te vi fa̲r mē̲r lazhal̲m o sno̲ au̲. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrasbår

vrásbær, m., -en, pl. -a, -na, af vras, slarf, släp, och bær, bärg, bildadt epitet på en slarfvig, oordentlig, slösaktig karl.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vrase
S.n.

№ 323.

vrase, m., – n, utan pl.,
benämning på oredig
halm, som uppkommer, då
man för südeskärfvars bin-
dande förfärdigar band
af urtröskad råghalm.
dar blermijen vrase aw
dine lazhalmsfparven.
i far sna ban aw vrasen me.
Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Vrase
S. m.

vrå̄sh, m., -n, pl. -sa, -na, benämning på en oordentlig, slarfvig, vårdslös mans-person. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraset

vr$\underline{a}^{2}$sed och efter for, för, vr$\underline{a}^{1}$sed, adv., komp. vr$\underline{a}^{2}$sedare, - dast, starfvigt, oordentligt, vårdslöst. Tj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vraset

vr$\underline{å}^{2}$sed l. - or, m. och f.,
n. - sed, pl. - seda och efter
for, för, vr$\underline{å}^{1}$sed o. s. v., komp.
vr$\underline{å}^{2}$sedare, - dast, 1) slarfvig,
oordentlig, vårdslös, 2) slösaktig.
G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrasflabb

vrasfläb, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en karl som för ett rått, ohyfsadt språk. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vraskusk

vraskósk, m., -en, pl. -a, -na, af vras, slarf, och kosk, kusk, bildadt epitet på en slarfvig, oordentlig karl l. ock en karl som förrättar grofsysslor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrasmule

vrasmule, m., -n, pl. -la, -na, epitet på en storätare l. en karl som omåttligt förtär af de bästa för honom framsatta matvarorna. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vrasulv

vrasul, m., -un, pl. -a, -na, epitet på en slarfvig, oordentlig, ohyfsad, rå person. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vred
s.

vred, n., 1- hd, pl. =, 1- hn,
krök, vridning på en väg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Vrena
v.

Vrèna -ar -a-ad

gnägga. om hästar.

m. f. ç-a 1870.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrensk

vrens, -an

hingst,

i äldre mål äv. hest o. i

yngre hemst,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida
v.

vrìa, -or

vájen vríor dar di màze

pastládorna é.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida

vrija (vrijor, vre, vreed, vreen, m. ah f., n. vreed, pl. vrena, vri, pl. vrijor l. vrijor) tr. och intr., vrida.

kvizan gred o vre sina nova.

vejen vrijor nejanàm baken.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vita sig

vrija si (vrijor, vre, vreed, vri, pl. vrijor l. vrijor) refl., vrida sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridande

vrijank, n., -d, utan pl., vridande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridkrans

vrikrans, m., -kr, pl. -a, -na, vridkrans, ringformig vändskifva för ringarne på en väderkvarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridlag

vrilav, n., -ed, pl. =, -en,
vändbord på en vagn.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridlag
s.

vrílåv, -ed

vridinrättning å vagn.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(vrí̱ylav̱)

× vädlagsbyxor

vrí̱ylavsbǫ̀jsor, f. pl.

obck. f. mor Hansson

Willie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridning

vr̥iniz, m., – kn, utan pl., vridning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrena
v.

vrèna -ar -a -ad

gnägga. om hästar.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrena

vr̥ʒ̊na (- ar, - a, - ad, -a, pl. - r, pres. particip vr̥ʒ̊nenes) intr. vrenskas, gnägga. Om hästar.

Kom̥or ɛn̥tɛ mæren vr̥ʒ̊nenes hum̥, for hon e aw̥ me hi̥na ø̥jen! Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vrenande

vr̥̄nanh, n., – d. utan pl.,
vrenskande, gnäggande. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vringel

vrízel, m., -en, pl. -zla,
-na, ett fång, en famn full
(af halm, hö o. d.).

je ójen en vrízel plóvor!

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrinsk

vrin̲g, m. 1 -en, pl. 2 -a, -na, Lingst. Föråldradt ord. Nu lin̲st. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrist

vrist, m., 1 kn, pl. 2 or, - na, vrist. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vristknuta

vri^{2}staknùda, f., -n, pl. -dor, -na, på vristen i följd af skons tryck uppkommen knuta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vritt

vrit, n., 1 kd, pl. =, 1 kn,
borr af minsta dimension

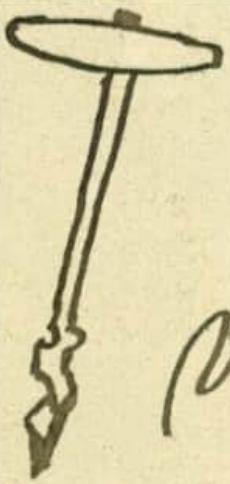

vrit.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrål

vrål, n., 1-ed, pl. obrukl., råmande. Om nötboskap.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrila

vråla (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r, pres. particip vrålande) inth., råna. Om nötboskap.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vråland

vrå̲lane, n., -d, utan pl., råmande. Om nötboskap.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrålande
s.

vrålande, -ad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrång

vraz l. 1-or, m. ah f.,
n. vrazt, pl. vrazza och
efter for, för, vrazza,
komp. vrazzare, -zast,
vrång, vresig, otillgänglig,
omedgörlig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräng

vraŋ l. l̲or, m. och f.,
n. vraŋt, pl. vrå̄ŋa, utan
komp., afvig, som har
afvigsidan utåtvänd.
du har fa̲d hö̲san vraŋ.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vränga

vrå²nza, f., -n, utan pl., afvigsida, af tyg.

kvi²nzan hade vrå²nzan ¹udfora po ¹gålen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vränghet

vränghed, m., -en, utan pl., vränghet, vresighet, otillgänglighet. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångstrupe

vrå²zastrìvh, m., - n, pl.
obrukl., vrångstrupe. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångt

vrangt, adv., utan komp., afvigt, med utåtvänd afvigsida.

vän̲ta, du dr̲ar hos̲an vrangt po. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångt

vrazt, adv., komp. vrå²zare, -zast, vrångt, vresigt, otillgängligt, omedgörligt.

vå¹for svå²rar du å¹ltid vrazt, nar en frå²gar di å²tor nåd? Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångvis

prångvis 1 l. -or, m. och f.,
n. -vist, pl. -visa, komp.
-visare, -visast, prångvis.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräka

vrǣka (vrǣkor, vrǣkte, vrǣkt, vrǣkt, pl. 2-a, vrǣk, pl. 1-or l. 2-or) tr., vräka, vårdslöst kasta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräka av

vræka ǽw (vrækor, vrækk, vrækt, ǽwvrækt, pl. - a, vræk, pl. - or) tr., afvräka, vårdslöst afkasta. Tj.

№ 323. Ljunits hd
I er Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vråka in

vræka inj (vrækor, vrækte, vrækt, injvrækt, pl. -a, vræk, pl. -or) tr., invräka, vårdslöst inkasta.

brænad kan i vræka inj i vågarænen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vråka ner

vrąka nér (vrąkor, vrąkte, vrąkt, nérvrąkt, pl. -a, vrąk, pl. -or) tr., nedvräka.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräka sig

vr$\underline{\text{æ}}$ka si / vr$\underline{\text{æ}}$kor, vr$\underline{\text{æ}}$kte, vr$\underline{\text{æ}}$kt, vr$\underline{\text{æ}}$k, pl. 1-or l. 2-or / refl., vräka sig, vårdslöst kasta l. lägga sig.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräka undan

vrǫka ǫ̀ʒan (vrǫkor, vrǫkte, vrǫkt, ǫ̀ʒanvrǫ̀kt, pl. -a, vrǫk, pl. -or) tr., undanvräka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräka upp

vræka åp (vrækor, vrækte, vrækt, åpvrækt, pl. -a, vræk, pl. -or) tr., ~~p~~ upp-vräka, vårdslöst uppkasta.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräka ut

vrǫka ṷ́d (vrǫkor, vrǫkte, vrǫkt, ṷ́dvrǫkt, pl. -a, vrǫk, pl. -or) tr., utvräka. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräkande

vräkane, n., -d, utan pl., vräkande, vårdslöst kastande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vränga

vrǣza (vrǣzor, vrǣzde, vræzt, vræzt, blott i n. sing., vræz, pl. 1-or l. 2-or) intr., härma genom härmning göra sig löjlig på någons bekostnad, förhåna.

pa̱gen vrǣzde e̱tor fa̱ren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångande

vrånzande, n., -d, vton pl., härmande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vrövl

vrowl, n., 1-hd, vtan pl.,
vrövl, strustprat. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vróvla

vrǫ̊wla (- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing., - a, pl. - r) intr., vróvla, prata strunt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrôvla

vrôwla (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -r, -a, pl. -r) tr., hopskrynkla.

gazklärna la vrôwlade i en bôzke. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vrövlande

vrö̲wlane, n:, -d, vtan pl., hopskrynklande. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrövland

vrö<u>w</u>lane, n., -d, vtan pl.
~~st~~ vrövlande, struntprat.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vrovling

vrowlig, m., -en, pl. -a, -na, hopskrynklad massa.

refforna va vipade i en vrowlig. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vurden

neutr. vùrad

beskaffad, ordnad

dær e ànta sá vùrad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vuden

vu̱²ren, m. och f., n. – red,
pl. – rna, utan komp.,
beskaffad.

ja e sa vu̱²ren, sa ja jo̱r ret̲
for mi, har ja ko̱¹mor.
man̲ o kvi²nza e e̱ns vu̱²rna.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vurdnad

vùrnad

hár = möjlighet, råd, utväg

dær bler áltid nón vùrnad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vurdnad

vu̱²rnad, m., -en, utan pl.,
1) beskaffenhet, art, anlag.
i ǫ̱r e hær vu̱²rnad tk frøjt,
men ku̱²th tk sǫ̱, 2) form, statur.
dær e gǫ̱ vu̱²rnad pø den gri̱sen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vurm

varm, m., 1-hn, pl. 2-a, -na, vurmig, sinnesrubbad, vriden person. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vurma

vårma (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip vårmenes) intr., uppföra sig fjoskigt, galet.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vurmand

vårmane, n., -d, utan pl., vurmigt, fjoskigt, galet beteende.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varmeri

varmeri, n., -rijed, utan pl., varmighet, fjoskighet, galet, oklokt beteende. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vurmet

$\overset{2}{\text{vår}}$med och efter for, för,
$\overset{1}{\text{vår}}$med, adv., komp. $\overset{2}{\text{vår}}$medare,
-dast, vurmigt, fjantigt, fjoskigt,
$\overset{2}{\text{bæ}}$ra si $\overset{2}{\text{vår}}$med ód.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vurmet

$\overset{2}{\text{vår}}$med l. - or, m. och f., n. - med, pl. - meda och efter for, för, $\overset{1}{\text{vår}}$med o. s. v., komp. $\overset{2}{\text{vår}}$medare, - dast, vurmig, fjoskig.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vurmling

2
vårmlig, m., -en, pl. -a, -na, vurmig, fjantig, fjoskig person. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vyss

vues, interj., vyss. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vyssa

$\overset{2}{\text{vuesa}}$ (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -h, -a, pl. -r) tr., vyssa.

$\overset{2}{\text{vuesar}}$ $\overset{1}{\text{gluten}}$ i somn!

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våckla

$\text{vå}^{2}\underline{k}\text{la}$ (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., schackra, förakt-fullt uttr. för handla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ våcklare

$\overset{2}{\text{v}}$åklare, n., -d, utan pl., schackrande. Föraktfullt uttr. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våcklan

vå²klare, m., -n, pl. =, -rna, schackrare. Förakt-fullt uttr. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådaslag

vå̄w̲aslà̲v, n., -ed, pl. =, -en, eg. vådaslag; slag som är förenadt med våda, vådligt, lifsfarligt slag.

fä̲ren slä̲r rǟk̲tija vå̄w̲aslà̲v på glǟt̲ana, när han blev ä̲rj.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våffeljärn

väflajärn, n. ,- ed, pl. = ,- en, våffeljärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våffla

1
våfla, f. -n, pl. -lor, -na,
våffla.

hær vä̱nzkar 1 våflor, uttr. för
det vankas pisk. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga

vòwa

eller vàwa? (1. 1-s)

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga

vä²w̲a (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr. ah intr., våga.

vä²w̲a pä¹ʒa po n̲ad.

vä²w̲ar du o g̲a ē²na hum̲?

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väja på

väga på

kosta på, bestå, bekosta

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga sig

1. våga si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., våga sig.

2. våga si te nåd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våghals

$\overset{2}{\text{vå}}$wehàls, m., -en, pl. -a, -na, våghals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våld

val, n., brukas ej i böjd form, våld.

jöra, ta val po nan l. nad. me val. – hönzen sprant fan i val. – Brukas ufven adverbielt, t. ex. hänla val, drifva kommers i stor skala. Jöra val, köra våldsamt. G.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vålddjärv

varjet, adj. som blott förek.
i n. sing., komp. - are, - ast,
vågsamt, äfventyrligt, riskabelt.
märgliz e nad varjet arbäj.
de e varjet o js si ud o fföra
i sant snifäg. Tj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väldig
a.

vòldi

kraftig

han va vòldi, dén.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldtöpa

varlu̱wa (- lu̱wor, - lu̱, -lu̱wed) intr., eg. våldtöpa; skena.

j̱ena di ǫ̱jen, ela varlu̱wor di.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldlöpande

varlúwane, n., -d, utan pl.,
eg. våldlöpande; skenande.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldränna

valréṉa (- réṉor, - ráṉde, - ráṉt) intr., eg. våldränna; skena. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldsam

valsám l. -or, m. och f.,
n. -sámt, pl. -sáma, komp.
-sámare, -sámast, våldsam.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldsamhet

valsamhed, m., -en, utan pl., våldsamhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldsamt

valsámt, adv., komp. -sámare, -sámast, våldsamt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldsverkan

våldsverkare, m., -n, pl. =, -rna, våldsvärkare. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldtaga

voltá, voltó, voltád.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldtaga

valtä (- tär, - tö, - täd, - tän, m. ah f., n. - täd, pl. - täna, - tä, pl. - r) tr., våldtaga.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våldtagande

valtåne, n., -d, utan pl.,
våldtagande, våldtäkt.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålla

vůl̲a (vůl̲or, vůl̲de, vůl̲t)
tr., vålla.

vǽrffen vůl̲or stívheden i bénen.
mǽworen vůl̲de pǽgen slǽged.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 vånda

vå̄na (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)
~~[illegible]~~ intr., lyda, lystra,
hörsamma befallning.
vil du vå̄na, ǟla ska jå̄
lǣra di tr'd. - vå̄na nu̱ o var
sneḻ!

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vånda

vàna

lyda

han va ènte so de va fràgan om di skola vàna.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våndas

vå̄nes (vå̄nes, vå̄ntes, va̱nts, va̱nt, pl. ?-a, imperat. obrukl.) dep., våndas, plågas, i psykisk, ej i fysisk mening.

pi̇̄jan vå̄ntes o vi̇̄le ve̱d o rē̱na.

motrö̱ hö̱zen e va̱nt for han kan ē̱nte fa̱ fa̱t i kå̄tana.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånde

$\overset{2}{\text{vå}}$ne, m., – n, utan pl.,
vånda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ våneråds

$\overset{2}{\text{v}}$ånerås l. – or, m. och f.,
n. – råst, pl. – råsa, komp.
– råsare, – råsast, villrådig.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vånerådshet

vå̲nerå̲shè̲d, m., -en, utan pl., villrådighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ våneråst

vå̱neråst, adv., komp.,
– rå̱sare, – rå̱sast, villrådigt.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vång

vaz, m., 1-en, pl. 2-a, -na, ett åkerfält i jordbruks-cirkulationen på en större landtegendom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vång

voz, -´en, -`a, -`ana;

åker, åkerskifte;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vångaled

vå̄zalè, n., – d, pl. =, – n,
grind som tillstänger kör-
öppningen på en gårdsgård,
omgifvande ett större åkerfält.
du står lijasàm gus fistena
me vå̄zalèd am hålsen
du står handfallen, dum, tölpig.
Talesätt. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vångso

vå²zasø, f., -sòwen, utan
pl., benämning på det under året
sist hemkörda lasset af
sädes- l. gräsgrödan.
Nar di kø¹mor hum me vå²zasòwen,
da ska frø²wentùmorna sta te ris
o ta imø¹d dam, for da ska de
ble mest jimorlåm sam fos te
nesta ar. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våning

vàneŋ pl. -or

fém vàneŋor = 5 vånings-
höjder (är där i Marsvinsholms
kyrktorn)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våning

vå̲niz, m., - en, pl. - or,
- na, våning.
dar e tva̲ vå̲nizor po hu̲sed.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
var obet., var bet. m. pron. och
f., n. vart obet., vart bet.,
pl. våra obet., våra bet.,
pron. poss. vår.
te vart, hemma hos oss.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
pron.

vår

"da e præsis sånm vår svårte
Rott ..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
pron.

var, n. vart

di jek so mied ta várt
(J: hem till oss)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

vår, m., 1-hn, fl. 2-a, -na,
vår. Med vår menas vanligen
den tid, då vårarbetet vid
jordbruk utföres. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våra
v.

vå̱ra /- ar, - a, - ad, - ad, blow
i n. sing., - a, pl. - r) intr.,
utföra vårarbete vid jord-
bruk.

har i bejuṉt o vå̱ra tr ærtr
har va vå̱rad lå̱ne, nar
råjned kom̱. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårand

vårane, n., -d, utan fl., utförande af vårarbete ~~på~~ vid jordbruk.

de ble et sent vårane i fjor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårare

vårare, m., -n, pl. =, -rna, person som utför vårarbete vid jordbruk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårbruk

varbrug, n., -ed, utan pl., jordens beredande för samt värkställande af vårsådden.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård

vard, m., 1-kn, utan pl., vård.

ta vard om nan. G.

Repr. Lån. 1-s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdag

vardá, m., -n, 1/ utan pl. kollekt., vårdag, -tid, den tid då jordbrukaren utför sid vårarbete. Öjen har stivt am vardán, 2/ med pl. =, -na, vårdag, dag under vårtiden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdslös

varslös l. – or, m. och f.,
n. – löst, pl. – lösa, komp.
–lösare, – lösast, vårdslös.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdlösa

vårslös-a (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -a) th., vårdslösa. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdslösande

varslösane, n.,-d, utan pl., vårdslösande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdslöshet

varslöshed, m., -en, utan pl., vårdslöshet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdlöst

varslöst, adv., komp.
- lösare, - lösast, vårds-
löst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vårdträ

varträ, n., -d, pl. =, -n,
takryttare, som lägges öfver
det på ed halmtaks öfversta
del upplagda halmlaget. Lj.

Snårestad

= ryggaträ väster ut.
J. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vårdträ

varträ, n., pl. =,

(förålds) = "ryggaträ" å halmtak.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdträ

vàrtræ n., pl. = ;

se ryggaträ

(m.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårfoder

vårfor, n., -ed, utan pl.,
vårfoder, halm, hö m. m. som
är afsedt för kreaturens utfod-
ring under vårtiden.

Har i gat am vårfor? Sj.
han ska lomna visa jron vårfor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårfrimåndag

vårfrimånda

tjänstefolks frimåndag på vår-
sidan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårgille

vàrjíle, n.

uttryck för majgille

so hade di vàrjíle flère dá i rá

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårkarl

varkar, m., - en, pl. - a, - na, karl som är anställd mot daglön för att under den till vårsådden utföres, körn ett par dragare. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårlig

vårli l. -lijor, m. och f.,
n. -let, pl. -lija, komp.
-lijare, -lijast, vårlig. Ej.
vinzen ffens vårli.
de ffens räktet vårlet i
våred. Ej.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårlök

varlöj

Sagèa lutèa

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårråg

varú, m., - ruwen, utan fsl.,
vårråg, råg som sås på
våren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsäd

varsä, f., -n, utan pl.,
vårsäd. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsädeshalm

varsäshalm, m., – en, utan pl., vårsädshalm, halm af vårsäd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsådesstack

vors-åstak, m., – kn, pl. – a, – na, vårsådsstack. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårta

vårta, f. -n, pl. -tor, -na, vårta. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vårtet

vårtud l. - or, m. och f.
n. - tud, pl. - tuda, komp.
- tudare, - tudast, bevuxen
med vårtor.

kvinzan e sa vårtud po hågan.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårtid

vartid, m., -ha, utan pl., vårtid. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vårtorna

vartára, f., -n, utan pl., vårtorka,

vartáran bejýnar snart o ta sa de ffens. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårvind

varvíng, m., - en, utan pl.,
vårvind, - blåst.
varvíngen e sa skárpor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt
a.

vad

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

vad l. ¹-or, m. och f.,
n. vat, pl. våda och efter
for, för våda, komp. vådarh,
-dast, våt. Ej.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våta

vå̱da (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr., våta, göra våt.

har du nu̱ vå̱dad hö̱sorna ijeṉ? tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våta sig

vå̄da si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., våta ned sig.

ja har vå̄dad mi am bḗnan. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ våtande

vådane, n., -d, utan pl., nedvätande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vått

vat̲, n., 1-ed, utan pl., uttr. för vätska i allmänhet, men i synnerhet för sådan som användes som födoämne. hær e knaft en tar̲ vat̲ o fa̲ o ffo̲va. – vat̲ed bler sa fo̲rt su̲rt ve di̲ne ti̲den.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vær, ´ed

i vǽred = rakt upp

grydan va váld me bónen i vǽred

om dær legjor en riva me ténen i

vǽred ---

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder
s.

vär, -ed

vädertek; vind.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vær, ´ad

de har vad dòlat vær nú en láz tàga.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våder II

de har vad òpehælsvær, fínt vær.

de e sýz om bønorna me sódent vær.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder
s.

vær, -ed

dòlat vær

han hòpa höjt i væred

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder II

ska de va sónt vi̱ér, sa
mo̱ís de ènte

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vær, n.

gránt vær

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vær, -ed

om tí menútor so va
várad óvor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder:

i mären bler de gránt vær

(ur ett barnrim)

nær de va mìed dòlat vær

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vær, n., 1-ed, utan pl., förek. i utr. fa vær aw på väderkorn på, vädra. kåten fiff vær aw rutan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vær, n., 1-ed, 1/utan pl., kollekt., 2/med pl. =, 1-en, väder. har har blest mänga vær, sijen vi träftes. Ej.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderkula

værkula, f. – n, pl. – lor, – na, väderil. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädermölla

værmygla, f., -n, pl. -lor, -na, väderkvarn. Gj.

sla værmyglor, hjula.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermölla

vær múlsa, – – an f.

väderkvarn;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermölla

værmýla -an -or -orna.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermölla

værmøla - pl. -or

väderkvarn

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädermöllare

vårmyglare, m., – n, pl. =, – rna, mjölnare som maler på väderkvarn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädermöllefot

varmiglefòd, m., -en, pl. -a, -na, väderkvarnsfot, underrede för en väderkvarn. Man hade väntat pl. -figdor, -na, men denna form brukas ej. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vädermöllestabbe

værmýlestàbe, m., - n, pl. - ba, - na, väderkvarnsstubbe underrede för en s. k. stubbkvarn. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädermöllevinge

varmyglevinge, m., -n, pl. -na, -na, väderkvarnsvinge.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädersjuk

værgu̱ig l. -or, m. och f.,
n. -gu̱igt, pl. -gu̱iga, utan
komp., sjuk i anledning af
väderskifte. Om hundar.
Brukas blott predikativt. Sj.
hörzen ẹ̄dor ẹ̄nte am dạ̄na,
han e vel værgu̱ig.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderspänd

værspænd l. -or, m. och f., n. -spænt, pl. -spænda, komp. -spændare, -spændast, som har, lider af väderspänning, kolik. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderspändhet

værspændhed, m., -en, utan pl., spänning af väder, kolik.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädersspänning

værspänin, m., -en, plan pl.,
väderspänning, kolik. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderstabbe

værstäbe, m., -n, pl. -ba, -na, benämning på en rägnbåge, hvaraf blott nedre delen är synlig. En sådan anses båda storm.

G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderstråk

værstrág. -ed

= vinddrag

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderstråk

varstrøg, n., -ed, utan pl., fri passage för vinden mellan höga föremål ss. backar, byggnader o. d. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädra

$\overset{2}{\underline{\text{vä}}}$ra (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)
tr. ah intr., vädra, medelst
väderkornet, lukten märka,
varseblifva.

$\overset{1}{\text{hö}}$ngen kan $\overset{2}{\underline{\text{vä}}}$ra $\overset{1}{\underline{\text{hä}}}$ren po
$\underline{\text{lä}}$nt hal.

$\overset{1}{\text{kö}}$ten $\overset{1}{\text{s}}$dor o $\overset{2}{\underline{\text{vä}}}$rar $\overset{2}{\underline{\text{e}}}$tor mus.
$\overset{1}{\underline{\text{ø}}}$jen $\overset{2}{\underline{\text{vä}}}$rar rat fsyd. Lj.

323.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädrande

vårane, n., -d, utan pl., vädrande, märkande, varseblifvande medelst väderkornet, lukten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur

vær, -ar, -en

(bagge)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur

vær, m., 1-en, pl. 2-a, -na, vädur, bagge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurben

vårabèn, n., -ed, 1/ utan pl., kollekt., baggben, ben i allmänhet i baggens kropp, 2/ med pl. =, -en, a/ med samma betydelse som föreg., b/ benfat hos baggen. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurbog

vårabàw, m., -en, pl. -a, -na, baggbog, bog af en gumse. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våturbygel

vårabòjel, m., -en, pl.
-jla, -na, träbygel att
spänna omkring halsen
på en bagge, då han bindes
l. tjudras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådargalen

vargålen, f., n., -led, pl. -lna, komp. -lnare, -lnast, brunstig, om tackan.

jimorlåmed e vargåled i da.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurgrimma

vǽragrìma, f., -n, pl. -mor, -na, baggrimma, grimma för en bagge. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurhals

vårahàls, m., – en, pl. – a, – na, bagghals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurhjärta

vårajàrta, n., – d, pl. – ten, – en, bagghjärta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderhorn

vårahòrn, n.,- ed, 1) utan pl., kollekt., 2) med pl. =,- en, bagg-horn. Tj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådurhosta

vå̱rahò̱sta, f., -n, utan pl., eg. bagghosta; skämtsam benämning på hosta.

ja tro̱r du har fo̱d aberkó̱sa vå̱rahò̱sta. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurhuvud

vårahòwed, n., – ed, pl. =, – en, bagghufvud. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurknä

$\overset{2}{\text{v}}$ärakn̲ä̲, n., – d. pl. =, – n,

~~baggbra~~ baggknä. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vådurksvi

$\overset{2}{\text{v}}$ạ̱rakàḏ, m., -en, pl. -a, -na, testikelpung hos baggen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurkött

vårafsyd, n., - ed, utan pl., baggkött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vädurlamm

värlom n. ; pl. =

bagglamm

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådurlamm

værlåm, n. ,- kd, pl. =,- kn,
bagglam. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådurlever

våralòvor, m., – ha,
pl. – lòvra, – na, bagg-
~~lefver~~ lefver. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurlort

vårälört, m., -en, pl. -a, -na, ruka af baggträck.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurlunga

$\overset{2}{\text{v}}$ǽralòŋa, f., -n, pl. -ŋor, -na, bagglunga. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurlupen

værlúwen, f., n. – wed,
pl. – lúna, betäckt af
baggen. Predikativt
fárad e værlúwed.
hånan va værlúwen, men
hon tw si ente i on. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädurmók

$\overset{2}{\text{v}\underline{\text{å}}\text{ramò}\underline{\text{j}}}$, n., – ed, 1/ utan pl., baggträck, – spillning, 2/ med pl. =, – en, baggskräp, – strunt, epitet på en dålig bagge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vädmnjura

$\overset{2}{\text{v}}$ä̱ranỳra, n., – d. pl. – rkn, – kn, baggnjure. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådunnos

$\underline{\text{v}}\overset{2}{\underline{\text{å}}}\text{ranò}\underline{\text{s}}$, m., -ha, pl. -a, -na, baggnos. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vádurpanna

vǣrapàṉa, f., -n, pl. -ṉor, -na, baggpanna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vädurpitt

vårapit, m., - en, pl. - a, - na, penis hos baggen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurpiss

vårapiss, n., – ed, utan pl., baggurin. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurrumpa

$\overset{2}{\text{v}}$ä̱rarò̱m̱pa, f., -n, pl. -por, -na, baggsvans. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurrygg

vårarydz, m., – en, pl. – a, – na, baggrygg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vädurränta

vårarènta, f., -n, pl. -tor, -na, benämning på inälfvor samt hufvud och fötter af en bagge.

dær ble ènte sa liden mad aw vårarèntan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurskalle

vå̄raskàl̲e, m., -n, pl. -l̲a, -na, baggskalle, skalle på en bagge.

ǣjta di, ē̄l̲a fa̲r du en fjus am vå̄raskàl̲en. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurskinn

1 vǣrʃiŋ l. 2 vǣraʃiŋ, n., - hd, pl. =, - hn, baggskinn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vādursnuta

$\overset{2}{\text{v}}$ærasnùda, f., -n, pl. -dor, -na, baggnos. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådurstek

vårastèj, m., – hn, pl. – a, – na, baggstek. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädursten

2
vårastèn, m., -en, pl. -a, -na, testikel hos baggen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurtalg

$\overset{2}{\text{v}}$ärat̲àl, m., – ka, utan pl., baggtalg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurtarm

$\overset{2}{\text{v}}$ärat̀ärm, m., -en, pl. -a, -na, baggtarm. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurtjuder

$\underline{\text{vå}}^{2}\underline{\text{ratòr}}$, n., – hd, pl. =, – hn, baggtjuder, tjuder för en bagge. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädurto

vårato, n., - töwerd, utan pl., baggull, ull af en bagge. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådmöga

vå̄ra̋jja, n., -d, pl. -jen, -en, baggöga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådurora

$\overset{2}{\text{v}}$ạ̱raọ̱ra, n., -d, pl. -ọ̱ra, -ha, baggora. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

væj, -en, -a, -ana

vi tø ad væjen

vi fändades på (utefter) vägen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg II

väjen vrior dær di mæze pastlådorna é.

di hade en gamal kræge di fjorde omkrej po väjana me.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg III

do fjørda di læza væja

ad væjana (på, utmed vägarna)

ópad væjen

på væj

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg:

de lígzor ur̲de pa vä̲jen

i den̲ som lígzor òpa va vä̲jen

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj, -an. -a, -ana

el. väj etc.

läja väja ifrå

ja kóm ad väjan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

væj, ´en ˋa ˋana

dær gær tvá væja ---

di kom fjærenes od væjana

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

väj, -en

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

væj, -en, -a, -ana

eller væj etc.

làza væja (1962)

1937 4569 Nöbbelöv, Sjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg II

de va en hältimes väj a gån

Även väj:

de e bàgvänd, di som har glyta a lueor på vàjana.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg II

ta vǽjen = bliva av

di vrste ènte hǽr han
ta vǽjen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg III

ètas e de hàregæra
hèla vøjen

Nr 3064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

væj, ´en, ˋa, ˋana

(i Vemmenhög: vej etc).

et fàrlet stefje væj

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj, m., l-kn, pl. 2-a, -na,
väg.

ja va po väja tr stan, jag var på väg till staden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

väj. 'en

nå om väjen

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägansand

2.
væjaàn̲sane, n., -d, utan pl., väglagande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägansare

2. vejaänsare, m., -n, pl. =, -rna, väglagare, person som lagar väg. Sf.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

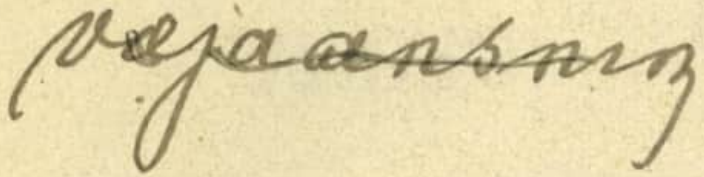

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågansning

vå̊jaàn̲sniŋ, m., -hn, utan pl., väglagning. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägbred-blad

vajbréabla, n., pl. =

el. vabréablá.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Vägbredeblad

vébreblå, n.,

bot. = Plantago major.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågg

vkdz, m., 1 – kn, pl. 2 – a, – na,
vägg. G.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vägg. -en

m.f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vedʒ pl. vèdʒa

(Denna fullt levande form)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vägg, -en, -a, -ana

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vegz, -en, -a, -ana

só va dæn bæŋfya ve vègzana

q. f. 1884.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg II.

di kωna di fèsta pω vádzen;
so ble di sédenes.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
1.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vagg, -en, -a, -ana

ànsa vaggana = laga, reparera väggarna.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väggaknarr

$v\overset{2}{e}\underline{d}\underline{z}aknàr\underline{e}$, m., - n, pl. - $\underline{r}$a, - na, väggknarr, larven af insekten timmermannen.

nar $v\overset{2}{e}\underline{d}\underline{z}aknàr\underline{e}n$ $h\underline{o}$rs, sa bler dar $d\underline{\acute{o}}$sfal i $h\underline{\acute{u}}$sed.

G.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väggaknekt

vädzaknäjt, m., - en, pl. - a, - na, eg. väggknekt; vägglus.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggranskande

2.

väjagrängane, n., -d, utan pl., väggranskande, - synande.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggranskare

2

väjagrängare, m., -n, pl. =, -rna, väggranskare, väg-syningsman. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggranskning

2

våjagrånsnin, m., -en, utan pl., väggranskning, -syn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg-grop

vèjagrâv -en -or -orna

dike vid väg.

di bète i vèjagrâvorna.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg-grop

vå̄jagrȧv, f., - en, pl. - or, - na,
väggrop, - dike. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väggrut

2.
våjagrùd, m., -en, utan pl., väggrus, för väglagning afsedt grus. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggstake

vedzastäge, m., - n, pl. - ga, - na, väggstake, en af de i en korsvirkesvägg insatta stakar, hvå hvilka leran smetas, då man uppför s. k. klinevedza.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågkant

2

våjakant, m., -en, pl. -or, -na, vågkant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väglag

$\overset{2}{\text{väjalàv}}$, n., - ed, vtan pl., väglag, - före. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägleda sig

væjlē si (- lēr, - lēde, - lēt, - lē, pl. - r) refl., vägleda sig.

den blīnze kan sūl væjlē si.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våg-lõpa

væja lúa

kappkõrning, kapplõpning

dræŋana skoḷe fjœra væja lúa
a fjœra sǽ te stán

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väglöpa

våjalàwa, genus. osäkert, troligen f., obäjl., förek. i uttr. rija, sprinza, fföra våjalàwa, rida, springa, köra i kapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägnar

vǣjna, genus obestämbart, pluralt, oböjl., förek. i vttr. ale vǣjna l. ale vijene vǣjna, öfveralt, allestädes. har kom falk tr akgóns fra ale vijene vǣjna, från alla håll. ja har sokt ale vǣjna.

G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägpåle

$\overset{2}{\text{vå}}$japàle, m., - n, pl. - la, - na,
vägpåle, påle utvisande gränsen
för en väglott. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vägskytt

vejgåt, m., - en, pl. - a, - na, västgöte, uttr. för gårdfari-handlande som kringför tyger o. andra kramvaror, äfven om han har sin hemort i någon annan provins än Västergötland.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägsten

2
väjastèn, m., -en, 1/ utan pl., kollekt., vägsten, för väglagning afsedd sten, 2/ med pl. -a, -na, sten utvisande gränsen för en väglott. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägstycke

vå̄jastiffe, n. ,– d. pl. =, – n,
vägstycke, – lott. för väglagning.
har har du dit vå̄jastiffe?
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våktare

vå̄ktare, m., -n, pl. =, -rna, våktare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktaredotter

vä̊ktaredàtor l.-dòtor, f., -en, pl.-tra, -na, väktar-dotter. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väktareglut

väktareglut, m., -en, pl. -ar, -na, väktarbarn, barn af en väktare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktarehund

väktarehòn, m., - en, pl. - a, - na, väktarhund, 1) hund som en nattväktare har med sig under tjänstgörningen, 2) skällsord som användes om en väktare. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktarekvinna

väktarekvinza, f. -n, pl. -nzor, -na, väktarhustru.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktarekärring

väktarekärring, f., - en, pl. - or, - na, väktarkärring, kärring, gumma, hustru hvars man är väktare.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktarelön

^{2}väktarelign, m., -en, pl. -or, -na, väktarlön. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktareplats

2 väktareplats, m., -en, pl. -a, -na, väktarplats, -syssla, -tjänst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktareson

väktarasòn l. - sòn, m., - en, pl. - or, - na, väktarson, son af en väktare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktarerunge

2 väktarerunge, m., -n, pl. -na, -na, väktarunge, föraktfull benämning på en väktares barn. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väl
s.

vel, m., l-en, pl. 2-a, -na, benämning på ett omkr. 20 famnar långt rep, afsedt att vira om ett halm-l./hölass. Äfven, och vanligast, hovel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väl

väl obet., väl, bet., adv. (utan komp.) konj. och interj., väl.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väl

vel̲; svagtryck vel, vl̥

adv.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål
adv.

vœl

de e vœ́l desáma ; säges om ngt fördelaktigt i annars ofördelaktiga omständigheter ; "en lycka i olyckan".

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väl

vel

"de va, ja min gu, vel desam-
ma ..."

s. 127.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vãla
vb.

veila, =

surra ett rep om hö - l.
sädeslasset;

jfr. sb.x hövãl;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väla

$v\underline{e}^{2}$la (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr. omkring ett halm- l. hölass vira en v$\underline{e}$l. Se före- gående ord! Tj.

№ 323 Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vålande

$v\underline{e}^{2}$lane, n., -d, utan pl.,
virande af en v$\underline{e}$l (se detta!)
omkring ett hö- 1. halmlass.

L.
G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välbärgad

välbärjad l. – or, m. och f., n. – jad, pl. – jade, utan komp., välbärgad, som befinner sig i bärgad, god ekonomisk ställning. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väldigt
adv.

vàldat

vàldat miàd

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välfärd

velfär, m., -en, utan pl.,
välfärd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välgärning

veljärning, m., -en, pl. -or, -na, välgärning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välja

$\overset{2}{\underline{v}}\underline{e}\underline{l}a$ ($\overset{1}{\underline{v}}\underline{e}\underline{l}or$, $\overset{2}{\underline{v}}\underline{a}\underline{l}de$, $\underline{v}\underline{a}\underline{l}t$, $\underline{v}\underline{a}\underline{l}d$, pl. $\overset{2}{\underline{\ }}$-a, $\underline{v}\underline{e}\underline{l}$, pl. 1-or l. $\overset{2}{\underline{\ }}$-or) tr. och intr., välja. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väljande

vẹ̄lane, n., -d. utan pl.,
väljande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x välkomma
s.

velkóma, f., -n, utan pl., välkomstkalas, traktering som en person bjuder på sina kamrater, då han tillträder en tjänst l. befattning.

drängen bestö velkóma i sundes. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välkommen

välkomen

välkomen ijän!

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 välkommen

1 välkommen, m. och f., n. -mmet, pl. -mmna, komp. -mmare, -mmast, välkommen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

völling

$\overset{2}{\text{vå}}\underline{\text{l}}\text{iŋ}$, m., – bn, utan pl., vålling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898–1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingfat

$\overset{2}{\text{vå}}$l̲iŋ-afà̲d, n.,- bd, pl. =,- bn, vällingfat, vid randen vidare mot bottnen starkt afsmal-nande lerkärl, innehållande välling. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällinggryta

$v\overset{2}{\underline{e}}\underline{l}i\underline{n}\underline{z}agrỳda$, f., – n, pl. – dor, – na, vällinggryta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingkar

vå̄linzakàr, n., -ed, pl. =, -en, vällingkar, -kärl, kärl innehållande välling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingkruka

$v\overset{2}{\underline{e}}\underline{l}$iŋ-akrò<u>k</u>a, f., -n, pl. -<u>k</u>or, -na, vällingkruka, lerkruka innehållande välling. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingspann

vẽ̱lizaspàṉ, m., -en, pl. -a, -na, vällingspann, spann innehållande välling.

kvi̇̄zan skule ga̱ tr tō̱ramusa-fàḻked me mī̱da, o sa jiff mā̱nen me o ba̱r vẽ̱lizaspàṉen.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingtallrik

$\overset{2}{\text{vällingatallrik}}$, m., -en, pl. -a, -na, vällingtallrik, tallrik innehållande välling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålmakt

vålmäjt, m., -ar, utan pl.
vålmakt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välmakt

välmöjt, m.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm. Villie Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välmaktsdag

valmäjts-da, f., -na, pluralt, välmakts-dagar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välmening

valmẹ́niŋ, m., -en, pl. obrukl.,
välmening. Lj.

dẹ́ jọ̄rẹ ja aw en valmẹ́niŋ.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålment

vålment l. -or, m. och f., n. -ment, pl. -menta, komp. -mentare, -mentast, vålmenande, vålment. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålment

pelmént, adv., komp. -méntare,
- tast, pålment.

de va pelmént sæjt. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välmenthet

valmenthed, m., -en, utan pl., välmenthet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välmående

velmåenes, oböjl. adj., sing. och pl., utan komp., välmående, burgen. velmåenes falk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x välning

$\overset{2}{\text{v}}$ęlniz, m., -hn, utan pl., virande af en vęl (se detta!) omkring ett hö- l. halmlass.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välsigna

velsi̱na (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., välsigna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välsignande

vælsi̱nane, n., – d, utan pl., välsignande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välsignat
adv.

velsi̱nad l. -si̱nade,
adv., utan komp., välsig-
nadt.

bro̱d e sa velsi̱nade taṟt.
vi fiff sa velsi̱nad me sa̱
i fjo̱r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välsignelse

velsi̱nelse, m., -n, pl. -sor, -na, välsignelse.

min bröwors har gus velsi̱nelse am åle slav, min broders familj har godt förråd af alla slag. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välskapt

välskäpt, välskäpad l. -or
m. och f., m. -skäpt l. -skäpad
pl. -skäpta l. -skäpade, komp.
-skäptare, - skäptast, välskapad.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta
v.

vèlta, velte, velt

pàga velta ner stèna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta
v.

vèlta, vèlte, velt

han kωmon te a fyωra a vèlta
fφste gáz.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vålta
s.

vålta, f., -n (pl. -tor, -na, mindre brukl.) uttr. för mängd, massa. Föraktfullt uttr. di har en hel vålta me glåta. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

vèlta, ⁻or, vèlte, velt

dǫ́ véltor di kákelǫ́nen

(uttryck för föda barn)

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

$\overset{2}{\text{vel̲ta}}$ / $\overset{1}{\text{vel̲tor}}$, $\overset{2}{\text{vel̲te}}$, vel̲t, vel̲t, pl. 2-a, vel̲t, pl. 1-or l. 2-or) tr. och intr., välta, stjälpa, hvälfva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta av

velta áw (veltor, velte, velt, áwvelt, pl. -a, velt, pl. -or) tr., afstjälpa.

di stárste stenana e áwvelta. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta ner

velta nér / veltor, velte, velt, nérvelt, pl. -a, velt, pl. -or) tr., nedstjälpa, - hvälfva.

glåtana, velte kåpana nér am børed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta sig

vel̲ta si (vel̲tor, vel̲te, vel̲t, vel̲t, pl. 1-or l. 2-or) refl., vältra sig.

mån̲en vel̲te si ap i sån̲en.

ö̲jen tyffor ån̲ o vel̲ta si.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålta upp

velta åp (veltor, velte, velt, åpvelt, pl. -a, velt, pl. -or) tr., uppstjälpa, - hvälfva.

plåwen veltor åp vær svartor sa stor.

e tåraultan sa tar, sa i kan velta na åp? Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta ut

velta ṁd (veltor, velte, velt, ṁdvelt, pl. - a, velt, pl. - or) tr., utstjälpa, - hvälfva.

alt käfed ble ṁdvelt po bǿred. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vältande

^{2}vältande, n., -d, utan pl.,
1) vältande, stjälpande, 2) vältrande.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vältet

vältad l. -or, m. och f.,
n. -tad, pl. -tada och efter
for, för vältad o. s. v., komp.
vältadare, -dast, som lätt
stjälper. Om vagnar o. d.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välva
v.

vàla, pret. vàlde

stjälpa upp & ned

di vàlde dom på vásken.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vālva

vèl̲a, vàl̲de, val̲t

vānda upp och ned

grỳ̲dan va vál̲d me bón̲en i vǽ̲red

di hade vál̲t grỳ̲dor som di ffỳ̲lna i.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålva

vẹ̄la (vẹ̄lor, vạ̄lde, vạlt, vạ̄ld, m. ah f., n. vạlt, pl. vạ̄lda vẹl, pl. 1-or l. 2-or) tr. ah intr., hvälfva.

di ska vẹ̄la brǭwen me stẹn.
ja hạ̄de vạlt krụ̄sed po bạ̄nffen.
mạ̄led (lǭzan) vạ̄lde i hạ̄lsen.

Sj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välvande

vålane, n., -d, utan pl., hvälfvande. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjelig

vämeli l. – lijor, m. och f., n. – let, pl. – lija och efter for, för, vämeli o. s. v., komp. vämelijare, – jast, vämjelig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjelighet

vä̊m̲ælihè̲d, m., -en, utan pl., vämjelighet.

di bær dam ó̲d, sa en kan spi̲ od dö̊ras vä̊m̲ælihè̲d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjeligt

$\overset{2}{\text{vä}}$m̲ælæt och efter for̲, för,

$\overset{1}{\text{vä}}$m̲ælæt, adv., komp. $\overset{2}{\text{vä}}$m̲æ-

lijare, – lijast, vämjeligt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vän

vän m. -ər

svänska a dänska e

mänd gå:a vänər.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vän II

sín ble di gòa vènor
for hèla líved

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vån

ven, m., 1- en, pl. 2- or, -na,
vån.

vara go vens me falk,
vara vån med folk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända

$\overset{2}{\text{ve}}\underline{\text{n}}\text{a}$ / $\overset{1}{\text{ve}}\underline{\text{n}}\text{or}$, $\overset{2}{\text{ve}}\underline{\text{n}}\text{de}$, ve$\underline{\text{n}}t, ve\underline{\text{n}}$d, m. och f., n. ve$\underline{\text{n}}$t, pl. $\overset{2}{\text{ve}}\underline{\text{n}}\text{da}$, ve$\underline{\text{n}}$, pl. l- or l. 2- or) tr. och intr., vända.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända v.

vänner (pres.)

'vänder'

ämm I så vänner ud a inn

fo'n ...

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända

ve^{2}n̲a / ve^{1}n̲or, va̲^{2}nde, va̲nt, va̲nd, m. ok f., n. va̲nt, pl. va̲^{2}nda, ven̲, pl. ^{1}-or l. ^{2}-or) tr., vänja. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända av

vena áu̱ (venor, va̱nde va̱nt, áu̱va̱nd, m. och f., n. -va̱nt, pl. -va̱nda, ven, pl. -or) tr., afvänja.

glúte̱n e áu̱va̱nd me på̱te̱n.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända om

vena am / venor, vende, vent, vtan particip. pret., ven, pl. - or) intr., vända om, åter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända sig

vẽ̲n̲a si (vẽ̲n̲or, vạ̲nde,
vạ̲nt, vẽ̲n̲, pl. 1-or f. 2-or) refl.,
vẽ̆nja sig.

vẽna si ạ̲ṷ me nạ̲d.
vẽna si vẽ nạ̲d. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända sig

vèna si. vènde si

den vènde si vær gæ̱ han

lu̱ta nybæ̱gad bræ̱

om den s.k. Bäckasteren.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända sig

vå̲n̲a si (vå̲n̲or, vå̲n̲da, vå̲n̲t, vå̲n̲, pl. 1-or l. 2-or) refl., vända sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändande

2

vhn̲anh, n.,- d, utan pl.,
vändande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas

veins (pres. pl.)

(synas, komma till synes) vara ute och röra på sig; vara ute och färdas;

di véns ṇte ṳdan om kvèḷana de äro inte ute och röra på sig utom om kvällarna (om flädermössen) (M. f. 1852)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas

vens (vens, vendes, vents, imperat. obrukl.) dep.,
1) färdas, 2) umgås, vistas.
1) de e rålet o vens i dita vajalåved.
2) ja vendes mijed po de stålad för i tiden,

№ 323. Ljunits bd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändning

vä̲n̲iŋ, m., - en, pl. - or,
- na, vändning.
Äfven uttr. för ett mycket
kort tidsmått. ja bö̲ra va
ü̲de am dö̲ren en lidan vä̲n̲iŋ.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vänga

vånza (vånzor, vånzde, vænzt, vænzt, bloū i n. sing., vænz, pl. 1-or l. 2-or) intr., bläddra.

skålemèstaren vånzde iblån paperen, inzan han hite de reta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vångande

2
vänzande, n., -d, utan pl.,
bläddrande. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänja

vèna. pres. vénor

so vénor di si áw me-ed

N.J.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänlig

vänli l. - lijor, m. och f.,
n. - lat, pl. - lija och efter
jor, jör, vänli o. s. v., komp.
vänlijare, - jast, vänlig.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänlighet

vän̲lihè̲d, m., -en, utan pl., vänlighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänligt

$\overset{2}{\text{vän}}$lat och efter for, för,

$\overset{1}{\text{vän}}$lat, komp. $\overset{2}{\text{vän}}$lijare,

-jast, vänligt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänskap

venskåv, m., -en, utan fsl., vänskap. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänskapande

venskåvane, n., -d, utan pl., vänskapsfullt, intimt umgänge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänskapas

venskåvas (-as, -as, -ads, imperat. -as, pl. =) dep., vänskapligt, intimt umgås.

dråŋen o pijan venskåvas, sa de e rent skam. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånskop

vånsfjor, n. ,- ed, pl. =,- en, vånköp. Lj.

de va vånsfjor du fiff dån kwinen for. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänspris

vänspris, n., - ed, pl. - or, - na, vänpris, af vänskap betingadt, billigt pris.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänster

vänstor, m., oböjl., vänster.
huused liqzor te vänstor am
vejen. – han vrd værffans
högor ela vänstor. Lj.
mären gar te vänstor
am hästen.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vins

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänstjänst

vänstjänst, m., -en, pl. -or, -na, väntjänst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänstra

vänstra, f., -n (pl. -ror, -na mindre brukl.) vänstra handen. Kallas äfven käja (f. -n).

ja ska altid ha vänstran före, nar ja nyffar skowl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänstre

$\overset{2}{\text{vän}}$stre, m., – ra f. och n., pl. – re, utan komp., vänstre.

den $\overset{2}{\text{vän}}$stre $\overset{1}{\text{hä}}$nen.

po $\overset{2}{\text{vän}}$stra $\overset{2}{\text{sijan}}$. – de $\overset{2}{\text{vän}}$stra $\overset{1}{\text{öj}}$ed. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta

vä²nta /- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e, - a, pl. - r) tr. och ~~impers~~ intr., vänta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väntande

$\overset{2}{\text{väntande}}$, n., -d, utan pl., väntande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väntom

$\overset{2}{\text{vän}}$tam, genus osäkert, förek.
blott i uttr. ha, va i $\overset{2}{\text{vän}}$tam
ha att vänta, vara att förvänta.
$\overset{1}{\text{bäjnta}}$ har nak nad i $\overset{2}{\text{vän}}$tam, men
hon e sa lé. G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård
adj.

vær, m. och f., n. -t, pl. ²-a,
vård. Lj.

de e ²unte vært o lo mödud
fåla i fortid.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård
adj.

vær pl. væra

han Gælde nér, sa di va ænte væra en súer síl.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värde
s.

vǽrde, n.

di vrd ènte a seta vǽrde

pa -ed

(s: fastän folk har det så bra stället nu)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värde :

vi̱ærda :

de̱ lá̱gzor di ènta stǫ́rt

vi̱ærda pa = fästa avseende ird.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värde

vi̱ærde, n.

jå gå vi̱ærde på mi̱ed=
gav akt på.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värde

vårde, n., -d, pl. obrukl., värde.

sätta vårde po, värdera.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandera
v.

vandéra -a -ad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

världen

vǽrden

gen. ál vǽrsens

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädera
v.

vaedéra -ae, -a, -ad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värdera

vardéra -ar -a -ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändera

vardēra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) Ih., vändera. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värderande

vardérane, n., -d, utan pl., värderande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värder(n)ing

vardérnin, m., -en, utan pl., värdering. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värderingsman

vardérningsmàn, m., -kn, pl. -mèn, -kn, värderingsman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdshus

vårshus, n., – ed, pl. =, – en, vårdshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårja

vårja, f. -n, pl. -jor, -na,
vårja. gl.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk

værfg. -en

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk

vårff, m., 1-en, utan pl., värk. Lj.

vårffen har lr̥nad lit̥a.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värka

vårsa (vårsor, vårte, vart)
intr. och impers., värka.
benen vårsor.
de vårte i hawedad.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårld

best. f. vǽrden

sǽ kan di medéla si me

hèla vǽrden

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våld

best. f. vålden, gen. vålens

al vålens dölat folk.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld

värden

'världen'

"bode kåpp å hela värden..."

s. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

värld

værd, m., 1-en, pl. obrukl., värld.

ja tyffor ja e kömen i en ån værd. – kas i al værden! de hused har stad i al værdens tidor.

Gen. værsens förek. i sådana uttr. di har al værsens aw ålu slav, de hafva godt om alla slags förrödenhet, af værsens hak ridån. Si.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. vårdslig

vårsli l. -lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija, och efter for, för, vårsli o. s. v., 1/ utan komp., vårdslig. de e en vårsli sag me pånzana. - di har nak aw dita vårslija, 2/ med komp. -lijare, -lijast, som ifrigt fikar efter jordiskt förvärf. de e rad vårslet falk, men kvinzan e vårslijare en månen. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

världslighet

2
vårslihèd, m., -hn, utan pl.,
fikande efter jordiskt förvärf.
Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdsligt

vårslet och efter for, för, vårslet, komp. vårslijare, -jast, vårdsligt (i motsats till andligt).

vårslet sinzad falk. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värma

$\overset{2}{\underline{\text{va}}}$rma ($\overset{1}{\underline{\text{va}}}$rmor, $\overset{2}{\underline{\text{va}}}$rmda, $\underline{\text{va}}$rmt, $\underline{\text{va}}$rmd, m. ah f., n. $\underline{\text{va}}$rmt, pl. $\overset{2}{\underline{\text{va}}}$rmda, $\underline{\text{va}}$rm, pl. 1-or l. 2-or) tr., värma. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värma sig

$\overset{2}{\underline{\text{va}}}$rma si ($\overset{1}{\underline{\text{va}}}$rmor, $\overset{2}{\underline{\text{va}}}$rmde, $\underline{\text{va}}$rmt, $\underline{\text{va}}$rm, pl. 1-or l. 2-or) refl., värma sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårmande

vårmank, n., – d, utan pl., vårmande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vārmare

vārmare, m., -n, pl. =, -rna, värmare, benämning på örfil.

pågen fiff si et par vårmare, sa de hora ätor ed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme
s.

vàrme, -en

men èla kólen jir jo mìen
mér vàrme.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme

vàrme – en

di dòjde aw vàrme

el. vǽrme

vǽrmen ble ìge hos brǿed

(ind bakning)

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme

vårme, m., -n, utan pl.,

1) värme. de e en fålane vårmen i da. (sätta tr vårmes.) 2) eld. åjta vårmen! dær e vårme po dit förkle.

Lj.

hon fäste sél vàrmen i kákelónen (Skårby)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårn

vǣrn, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
samling, hop af hus belägna
utanför den egentliga byn.
ryn̄ʒe vǣrn. Lj.
han bōwor po ryn̄ʒe vǣrn.

№ 323.
Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårr

vær, adv., förek. i uttr.

tes vær, ty vårr.

jø men, tes vær, forlåra

ja prosésen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vārre

vára

mìa vára mycket vārre;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värre

adj. o. adv.

vá<u>r</u>e sup. v<u>æ</u>rst

di e mi<u>e</u>d vá<u>r</u>e nú<u>e</u> te æ

gè<u>e</u>la

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värre

vá<u>r</u>e, komp. till dò<u>l</u>i

cl. <u>ø</u>n (ond)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårre

vår̲e, adj. komparativus, = i alla genus och i sing. och pl.,
1) vårre (= svårare). i da̲ e de vår̲e vær en̲ i gar̲. – vær̲ffen har bled vår̲e,
2) duktigare, skickligare. pa̲gen e vår̲e tr̲ le̲sa en̲ tø̲sen. – di̲ne kø̲wen e vår̲e tr̲ mø̲lka en̲ hi̲n. di̲se sniffarna va vår̲e en̲ di fø̲rije.
Superlativus værst.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värre

vare, adv. komparativus

1/ värre (= svårare). i hin dan
bleste de vare en i da,

2/ duktigare, skickligare.
dine hörjen jar vare en ær.
i Amerika far di arbæja vare en hær.
Superlativus værst.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsa

vẹ̄sa / vẹ̄sor, vẹ̄ste, vẹst, vẹst, blott i n. sing., vẹs, pl. 1-or l. 2-or) intr. och impers., hvåsa, hvina.

de jitt me sånen fart sa de vẹste i hårad. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsande

$\overset{2}{\text{v}}$ēsane, n., -d, utan pl., hväsande, hvinande.

Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsen

$\overset{1}{\text{väs}}$en, n., - hd, utan pl., väsen, oväsen, buller. Lj.

$\overset{2}{\text{hä}}$la $\overset{1}{\text{väs}}$en. $\overset{2}{\text{jo}}$ra $\overset{1}{\text{väs}}$en aw si. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsen

1

väsen, n. ,- hd, pl. = ,- en,
i väfstolens sidoparti fäst, smal
ledbar tvärstång, hvari såväl
tramporna som solfraderna
äro bundna. Då trampningen sker
ledas stången nedåt och neddrager
den i honom bundna solfraden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x väsen
s.

vǽsen

i en väf: det som drar solfven ner.

Ljunitz

Snårestad

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våsnas

$\overset{2}{\text{vå}}$s̲nas (- as, - as, - ads, imperat. - as, pl. =) dep., väsnas, föra oljud, buller. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsning

vesnig, m., -en, utan pl., hväsning, hväsande, hvinande ljud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väst

vest, m., 1 - en, pl. 2 - a, - na,
väst. klädesplagg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vastan

vastan, oböjl. adj, västlig.
vastan vær, vinz, rajn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västan

vestan, subst., m., oböjl. och adv., västan.

vinzen har vreed si te vestan.

garen lidzor vestan am farffan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vastan-sunnan

vestansu̱n̲an, oböjl. adj, sydvästlig. Om vinden.

vestansu̱n̲an vinz, vær.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västan-sunnan

vestansů̱̄n̲an, subst., m., oböjl., ah adv., Sydväst.

dẙ̱̄nan kom̲ vestansů̱̄n̲an ifrå̱.

stel̲̄ed lidzor vestansů̱̄n̲an am̲ byj̲̄en. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västdrätt

^{2}vestadrèt, m., -en, utan pl., västfoder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västen

vástor, m., oböjl., väderstrecket
vástor.

de e mulad i vástor.
rájnad drev vástor po. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster.

väster

vägen han drev lid imod

väster.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster

véstor

de la véstor om býen

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerlands

vestorlen̲s[1], adv., utan komp., enligt bruket på den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden.

snåk̲a[2] vestorlen̲s[1]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerländsdräng

vestorlénsdræng, m., -en, pl. -a, -na, tjänstedräng från den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden. Lj.

vestorlén.

Ljunits hd

№ 323. Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerländsfolk

vestorlänsfalk, n., -ed,
1) ntan pl., kollekt., allmoge-
folk från något af de
väster om Gunits belägna
skånska häraden, 2) med
pl. =, -en (blott pluralt)
uttr. för äkta par af allmoge-
klassen i något af dessa härad.
Gj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerländsfruntimmer

västerländsfruntimmer, n.,
-ed, pl. =, -na, allmoge-
fruntimmer från något af
de väster om Ljunits belägna
skånska kåraden. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerländsk

västerländsk, neutr. västerländst

som tillhör västerlén

västerländst snåk: om dialekten i

västra delen av Ljunits härad samt ända

väster ut.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerländska

vestorlänga, f., -n, 1) utan pl., folkspråket, idiomet på den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden, 2) med pl. - gor, -na, kvinna från samma bygd. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerländsklädd

vestorlänsklæd, m. och f., n. - klæt, pl. - klæda, utan komp., klädd enligt forna allmogebruket på den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerländskläder

vestorlänsklær, genus obestämbart, - na, pluralt, allmogekläder i den stil, som fordom förekom på den i väster om Ljunits härad belägna skånska bygden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerländskvinna

vastorlänskvinza, f., -n, pl. -zor, -na, hustru från den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerländskäring

vastorlänsfarin, f., -an, pl. -or, -na, kärring, gumma, hustru från den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Västerländsman

västerlänsman, m., -en, pl. -a, -na, gift karl från den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden.

L.

M 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerländsmänniska

vestorlänsmänesa, f., -n, pl. -sor, -na, uttr. för allmogekvinna, - fruntimmer från något af de väster om Ljunits belägna skånska häraden. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerländspiga

vastorlänspija, f., – n. pl.
-jor, – na, tjänstepiga från
den väster om Ljunits härad
belägna skånska bygden.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerländspåk

vestorlåns̱pag̱, m., – en, pl. – a, – na, pojke, gosse från den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerlands-snack

vastorlä̱snak̲, n., – ed, utan pl., folkspråket, idiomet på den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerlands-tös

vastorlänstos, f., -an, pl. -or, -na, flicka från den väster om Ljunits härad belägna skånska bygden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerlänning

vestorlán̲ry -en -a
-ana

invånare i eller från den del av Sydskåne som ligger väster om Sjunits härad (alltså ungefär Oxie, Skytts och Vemmenhögs härader)

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerlänning

västerlänning pl. -ar

invånare på västerlen: den del av Sydskåne som ligger väster om Ljunits kärad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerpå

västorpå

västerut

läyor västorpå

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerpå
adv.

véstorpa, våsterut

"fjàrfjan" de sa di véstorpa.

(J: i Vemmenhögs hd)

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerpå

vástorpá

västerut. /fr Østorpá.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster-söder

vestorsúnor, m., oböjl.,
väderstrecket sydväst.

kåren re i vestorsúnor.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västgöte

M. vaʒɣ́ṯa

(om västgötaknallan)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västknapp

vä̲stakǹap, m., - en, pl. - a, - na, västknapp. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västknapphål

$\overset{2}{\text{vå}}$stakǹaphul, n., -ed, pl. =, -en, västknapphål, knapphål i en väst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västkrage

påstakråve, m., -n, pl. -va, -na, påstkrage. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västlomma

$\overset{2}{\text{vä}}$s̱talòm̱a, f., -n, pl. -m̱or, -na, västficka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västra

2

vestre, m., -ra, f. och n., pl. -re, utan komp., västre.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västre

m. västra

på den västra ängen

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västre-södre

vestresm̊ṇre, m., vestrasm̊ṇra f. och n., pl. vestresm̊ṇre, utan komp., sydvästre. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västryggstycke

västarydzstiffe, n. ,- d. pl. =,- n,
ryggstycke i en väst.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västspänne

$\overset{2}{\text{vä}}$staspänne, n., – d, pl. =, – n,
västspänne. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våst-tyg

våstatòj, n., – ed, utan pl., västtyg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vata

vẹ̄da, f., – n, utan pl.,
väta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätja

$\overset{2}{\underline{\text{vẹ}}}$da ($\overset{1}{\underline{\text{vẹ}}}$dor, $\overset{2}{\underline{\text{vạ}}}$tẹ, $\underline{\text{vạ}}$t, $\underline{\text{vạ}}$t, pl. 2-a, $\underline{\text{vẹ}}$d, pl. 1-or l. 2-or) tr., hvässa.

$\overset{2}{\underline{\text{vẹ}}}$da en kniv, en $\underline{\text{lẹ}}$, en sajs.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätjande

$v\underline{e}^{2}$dane, n., -d, utan pl., hvässande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vätjesten

vädastèn, m., – en, pl. – a, – na, brynsten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vätjning

$\underline{\text{vå}}^{2}$dning, m., -en, utan pl., hvässning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätska

$\overset{2}{\text{vega}}$, f.,- n, utan pl.,
vätska, fuktighet.
dær e go $\overset{2}{\text{vega}}$ i $\overset{1}{\text{jören}}$.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätskig

$\overset{2}{\text{veged}}$ l. -or, m. och f., n. -ged, pl. -geda och efter for-, för, $\overset{1}{\text{veged}}$ o. s. v., komp. $\overset{2}{\text{vegedare}}$, -dast, vätskig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätteljus

vå̄tajùs, n., -ud, pl. =, -un,
benämning på fingortjocka,
omkring 1 kvarter långa,
rödgula försteningar, som
stundom i häradet påträffas.

vå̄tajùs e bra o krus̄a o
lå̄fza po sar

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vättja

vàda (böjda former ej belagda)

bryna lien med brynsten

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vättjesten

vàdastén m.

brynsten till lie

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x våtväder

vẹ̄dhvạ̄r, n., – hd, utan pl., våtväder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätår

vẹ̄dẹ̀ạ̀r, n., - ed, pl. =, - en, våtår, år med ihållande neder-börd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vãv

vov, -´en

vãvstol

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

vov, m., 1-en, pl. 2-a, -na, väfstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vãva

vò̱va vò̱vda l. vo̱

pres. -'or;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väva

$\overset{2}{\underline{vo}}$va / $\overset{1}{\underline{vo}}$vor, $\underline{vo}$, $\overset{2}{\underline{vo}}$ved, $\overset{2}{\underline{vo}}$ven, m. och f., n. -ved, pl. -vna, $\underline{vo}$v, pl. 1-or, l. 2-or) tr., väfva. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårande

vo̱vane, n., -d, utan pl., väfvande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vävare
S.

Vävare

Nr 8188, Villie, Ljunits hd
Nils Nilsson 1934 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävare

2
vøvare, m. ,- n, pl. =,- rna,
väfvare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävarebok

vo̱varebà̱g, f., -en, pl. -bò̱jor, -na, väfvarbok, bok innehållande mönster till och redogörelse för olika väfnadsslag.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårare dotter

vo̱̊vare dàṯor l. - dòṯor, f., - en, pl. - ṯra, - na, väfvar-dotter, dotter af en väfvare.

G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vårareglytt

vo̲̊vareglùt̲, m., -en, pl. -a, -na, väfvarbarn, barn af en väfvare. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävarekvinna

vövarekvinza, f., -n, pl. -zor, -na, väfvarhustru, hustru till en väfvare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våvankåring

vo̱²varu̱ssàri̱ŋ, f., -en, pl. -or, -na, väfvarkärring, kärring, gumma, hustru hvars man är väfvare till yrket.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vävaupåk

$\overset{2}{\underline{\text{vo}}}$vare-pàg, m., -en, pl. -a, -na, väfvargosse, son af en väfvare. G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
vårareson

2
vo̱vareso̱n l. – so̱n, m., – en, pl. – or, – na, väfvarson, son af en väfvare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våvantos

2
vo̱varhtòs, f. -ha, pl. -or, -na, väfvarflicka, dotter af en väfvare. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävarunge

vövarenònze, m., -n, pl. -nza, -na, väfvarunge, förakt-full benämning på barn af en väfvare. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårband

vovbån, n., -ed, pl. =, -en,
våfband, bredt band som användes
~~vid~~ i väfstolen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävblad

vovblå, n., -d, pl. =, -n,
väfblad, lång, smal och
tunn träspjäla som in-
trädes i ~~väfvens~~ väfränningens skäl och
ställes på kant t. fälles ned,
alltefter beskaffenheten af
det mönster man vill fram-
ställa. Lj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävbok

2

vo̱vebo̱g, f., -en, pl. -bo̱jor, -na, väfbok, bok innehållande mönstertiu och redogörelse för väfnadsarbetan.

G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårbom

vovbom, m., -en, pl. -a, -na,
våfbom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[1] våverska

[2] vo̱vorga, f., -n, pl. -gor, -na, 1) väfverska, 2) benämning på, men ej tilltal till en väfvares hustru. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vårfjel

vovfjel, m., – ha, pl. – a, – na, sittbräde i en väfstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävkammare

vovkåmare, m., -n, pl. -mra, -na, väfkammare, för väfnad afsedd kammare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävnad

$\overset{2}{\text{v}\underline{\text{o}}\text{vnad}}$, m., – en, utan pl., väfvande, väfnadsarbete.

$\overset{1}{\text{t}\underline{\text{o}}\text{sen}}$ e $\overset{2}{\text{d}\underline{\text{o}}\text{kti}}$ i $\overset{2}{\text{v}\underline{\text{o}}\text{vnad}}$.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävkniv

vovkni̱v, m., -en, pl. -a, -na, träknif hvarmed man inpackar islagstrådarne, då man väfver på band-väfsstol, vovsṯol. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårning

vo̱vnin̨, m., -ne, utan pl., vårning. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävpiga

vævpija, f. -n, pl. -jor, -na,
piga som på en härregård
har tjänst som väfverska.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsked

vovgé, f., – n, pl. – r, – na,
väfsked. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vävskutta

vøvskóta f.

vävskyttel

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vävsnor

vovsnör, m., -en, pl. -or, -na, väfsnodd, klent snodt band som användes i väfstolen. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

vävstol

vovstål, m., – ha, pl. – a, – na, för bandväfnad afsedd, enkel väfstol. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vävstöra

vovstöra, f., -n, pl. -ror, -na, väfstötta, sidoparti af en väfstol. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårtrampa

vovträmpa, f., -n, pl. -por, -na, väfstolstrampa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växa

vů̱sa (vů̱sor, vů̱ster, vu̱st, imperat. vu̱s, pl. 1-or l. 2-or) intr., växa. Tj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växa

vùsa, *-ta*, *-t*;

pres. *-ór*;

da vusor. *óp*, *det*

växer upp;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växa
v.

vùesa, vuesta, vuest

dær vuesta bòda hygla bòska
æ àned

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växa

vùsa, vúsor, vùste, vust

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våka v

vuser (pres.)

'väker'

"ti där vuser singlahus

po..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växand

vū̲sane, n., -d, utan pl., växande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växegröt

vů̲segrò̲d, m., - en, utan pl.,
växgröt, gröt som på födelse-
dagen kokas åt en person.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växel

väsel, m., -en, utan pl.,
växel, växelpängar.
ja jore äw me al väselen
i gar. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växelpengar

vèsèlpànza, m., -na, pluralt, växelmynt, -pänningar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växla

$\overset{2}{\text{vesla}}$ (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., växla (pänningar)

Kan du $\overset{2}{\text{vesla}}$ en $\overset{2}{\text{tija}}$ me mi?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växlande

$\overset{2}{\text{väs}}$lane, n., -d, utan pl., växlande (af pänningar).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
växt

vu̱st, m., 1-en, utan pl., växt.

stor, li̱den te vu̱sten.
ja har oj i vu̱sten. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växvärk

vu̱²sevæ̀rff, m., -en, utan pl., växvärk, värk som barn och ungdom stundom få i lemmarne under växttiden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårda

vå̲rda (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -h, -a, pl. -r) tr., vörda.

han vå̲rda mi sam svarmo̲wor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vördande

vårdane, n., -d, utan pl., vördande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vördig

vär²di l. -dijor, m. och f.,
n. -det, pl. -dija, och efter
för¹, för, vär¹di o. s. v.,
komp. vär²dijare, -jast,
värdig. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vördnad

$\overset{2}{\text{vår}}$nad, m., -en, utan pl., vördnad. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vört

Yrt, m., 1-hor, utan fl., vört. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund